

II

(Acte fără caracter legislativ)

ORIENTĂRI

ORIENTAREA BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 20 septembrie 2011

privind instrumentele și procedurile de politică monetară ale Eurosistemului

(reformare)

(BCE/2011/14)

(2011/817/UE)

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

ADOPTĂ PREZENTA ORIENTARE:

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 127 alineatul (2) prima liniuță,

având în vedere Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, în special articolul 3.1 prima liniuță, articolele 12.1, 14.3 și 18.2 și articolul 20 primul paragraf,

întrucât:

(1) Orientarea BCE/2000/7 din 31 august 2000 privind instrumentele și procedurile de politică monetară ale Eurosistemului ⁽¹⁾ a fost modificată substanțial de mai multe ori ⁽²⁾. Deoarece urmează să fie adoptate modificări suplimentare, aceasta ar trebui reformată în vederea asigurării clarității.

(2) Realizarea unei politici monetare unice implică definirea instrumentelor și a procedurilor utilizate de Eurosistem pentru punerea în aplicare a acestei politici în mod uniform în statele membre a căror monedă este euro.

(3) Obligația de verificare ar trebui să se aplice doar cu privire la dispozițiile care reprezintă o modificare de fond în raport cu Orientarea BCE/2000/7,

Articolul 1

Principii, instrumente, proceduri și criterii pentru punerea în aplicare a politicii monetare unice a Eurosistemului

Politica monetară unică se pune în aplicare în conformitate cu principiile, instrumentele, procedurile și criteriile prevăzute în anexele I și II la prezenta orientare. Băncile centrale naționale (BCN) adoptă toate măsurile corespunzătoare pentru a desfășura operațiunile de politică monetară în conformitate cu principiile, instrumentele, procedurile și criteriile prevăzute în anexele I și II la prezenta orientare.

Articolul 2

Verificare

BCN transmit Băncii Centrale Europene (BCE) până cel târziu la 11 octombrie 2011 informații detaliate cu privire la textele și mijloacele prin intermediul cărora intenționează să asigure respectarea acelor dispoziții din prezenta orientare care reprezintă modificări de fond față de Orientarea BCE/2000/7.

Articolul 3

Abrogare

(1) Orientarea BCE/2000/7 se abrogă de la 1 ianuarie 2012.

(2) Trimiterile la orientarea abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta orientare.

Articolul 4

Dispoziții finale

(1) Prezenta orientare intră în vigoare la două zile de la data adoptării.

⁽¹⁾ JO L 310, 11.12.2000, p. 1.

⁽²⁾ A se vedea anexa III.

(2) Prezenta orientare se aplică de la 1 ianuarie 2012.

Articolul 5

Destinatari

Prezenta orientare se adresează tuturor băncilor centrale din Eurosistem.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 20 septembrie 2011.

Pentru Consiliul guvernatorilor BCE

Președintele BCE

Jean-Claude TRICHET

ANEXA I

PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII MONETARE ÎN ZONA EURO**Documentația generală privind instrumentele și procedurile de politică monetară din Eurosistem**

CUPRINS

INTRODUCERE

CAPITOLUL 1 — PREZENTARE GENERALĂ A CADRULUI POLITICII MONETARE

- 1.1. Sistemul European al Băncilor Centrale
- 1.2. Obiectivele Eurosistemului
- 1.3. Instrumentele de politică monetară din Eurosistem
 - 1.3.1. Operațiuni de piață monetară
 - 1.3.2. Facilități permanente
 - 1.3.3. Rezerve minime obligatorii
- 1.4. Contrapărți
- 1.5. Active-garanție
- 1.6. Modificări ale cadrului politicii monetare

CAPITOLUL 2 — CONTRAPĂRȚI ELIGIBILE

- 2.1. Criterii generale de eligibilitate
- 2.2. Selectarea contrapărților pentru licitații rapide și operațiuni bilaterale
- 2.3. Sancțiuni în cazul nerespectării de către contrapărți a obligațiilor ce le revin
- 2.4. Măsuri posibile întemeiate pe motive de prudență sau pe neindeplinirea obligațiilor
 - 2.4.1. Măsuri întemeiate pe motive de prudență
 - 2.4.2. Măsuri întemeiate pe neindeplinirea obligațiilor
 - 2.4.3. Aplicarea proporțională și nediscriminatorie a măsurilor discreționare

CAPITOLUL 3 — OPERAȚIUNI DE PIAȚĂ MONETARĂ

- 3.1. Tranzacții reversibile
 - 3.1.1. Considerații generale
 - 3.1.2. Operațiuni principale de refinanțare
 - 3.1.3. Operațiuni de refinanțare pe termen mai lung
 - 3.1.4. Operațiuni de reglaj fin sub formă de tranzacții reversibile
 - 3.1.5. Operațiuni structurale sub formă de tranzacții reversibile
- 3.2. Tranzacții simple
 - 3.2.1. Tipul instrumentului
 - 3.2.2. Natura juridică
 - 3.2.3. Condiții privind prețurile

- 3.2.4. Alte caracteristici operaționale
 - 3.3. Emiterea de certificate de creanță ale BCE
 - 3.3.1. Tipul instrumentului
 - 3.3.2. Natura juridică
 - 3.3.3. Condiții privind dobânda
 - 3.3.4. Alte caracteristici operaționale
 - 3.4. Operațiuni de swap valutar
 - 3.4.1. Tipul instrumentului
 - 3.4.2. Natura juridică
 - 3.4.3. Valute și condiții privind cursul de schimb
 - 3.4.4. Alte caracteristici operaționale
 - 3.5. Atragerea de depozite la termen
 - 3.5.1. Tipul instrumentului
 - 3.5.2. Natura juridică
 - 3.5.3. Condiții privind dobânda
 - 3.5.4. Alte caracteristici operaționale
- CAPITOLUL 4 — FACILITĂȚI PERMANENTE
- 4.1. Facilitatea de creditare marginală
 - 4.1.1. Tipul instrumentului
 - 4.1.2. Natura juridică
 - 4.1.3. Condiții de acces
 - 4.1.4. Scadența și condițiile privind dobânda
 - 4.1.5. Suspendarea facilității
 - 4.2. Facilitatea de depozit
 - 4.2.1. Tipul instrumentului
 - 4.2.2. Natura juridică
 - 4.2.3. Condiții de acces
 - 4.2.4. Scadența și condițiile privind dobânda
 - 4.2.5. Suspendarea facilității
- CAPITOLUL 5 — PROCEDURI
- 5.1. Proceduri de licitație
 - 5.1.1. Considerații generale
 - 5.1.2. Calendarul licitațiilor
 - 5.1.3. Anunțarea licitației

- 5.1.4. Pregătirea și transmiterea ofertelor de participare la licitație de către contrapărți
 - 5.1.5. Proceduri de alocare în cadrul licitației
 - 5.1.6. Anunțarea rezultatelor licitației
 - 5.2. Proceduri bilaterale
 - 5.2.1. Considerații generale
 - 5.2.2. Contactul direct cu contrapărțile
 - 5.2.3. Operațiuni efectuate prin intermediul burselor de valori și al agenților de piață
 - 5.2.4. Anunțarea operațiunilor bilaterale
 - 5.2.5. Zile de desfășurare a operațiunilor bilaterale
 - 5.3. Proceduri de decontare
 - 5.3.1. Considerații generale
 - 5.3.2. Decontarea operațiunilor de piață monetară
 - 5.3.3. Proceduri de la închiderea zilei
- CAPITOLUL 6 — ACTIVE ELIGIBILE
- 6.1. Considerații generale
 - 6.2. Cerințe de eligibilitate pentru activele-garanție
 - 6.2.1. Criteriile de eligibilitate pentru activele tranzacționabile
 - 6.2.2. Criteriile de eligibilitate pentru activele netranzacționabile
 - 6.2.3. Cerințe suplimentare pentru utilizarea activelor eligibile
 - 6.3. Mecanismul Eurosistemului de evaluare a creditului
 - 6.3.1. Domeniu de aplicare și elemente
 - 6.3.2. Stabilirea standardelor înalte de creditare pentru activele tranzacționabile
 - 6.3.3. Stabilirea standardelor înalte de creditare pentru activele netranzacționabile
 - 6.3.4. Criteriile de acceptare pentru sistemele de evaluare a creditului
 - 6.3.5. Monitorizarea performanțelor sistemelor de evaluare a creditului
 - 6.4. Măsuri de control al riscurilor
 - 6.4.1. Principii generale
 - 6.4.2. Măsuri de control al riscurilor pentru activele tranzacționabile
 - 6.4.3. Măsuri de control al riscurilor pentru activele netranzacționabile
 - 6.5. Principii de evaluare a activelor-garanție
 - 6.5.1. Active tranzacționabile
 - 6.5.2. Active netranzacționabile
 - 6.6. Utilizarea activelor eligibile în operațiuni transfrontaliere
 - 6.6.1. Modelul băncilor centrale corespondente

6.6.2. Legături între sistemele de decontare a operațiunilor cu valori mobiliare

6.7. Acceptarea colateralului exprimat în alte monede decât euro în cazul unor evenimente neprevăzute

CAPITOLUL 7 — REZERVE MINIME OBLIGATORII

7.1. Considerații generale

7.2. Instituții supuse obligației de constituire a rezervelor minime obligatorii

7.3. Determinarea rezervelor minime obligatorii

7.3.1. Baza de calcul a rezervelor și ratele rezervelor

7.3.2. Calcularea obligației de constituire a rezervelor minime obligatorii

7.4. Constituirea rezervelor minime obligatorii

7.4.1. Perioada de aplicare

7.4.2. Rezerve constituite

7.4.3. Remunerarea rezervelor constituite

7.5. Raportarea, confirmarea și verificarea bazei de calcul a rezervelor

7.6. Nerespectarea obligațiilor privind rezervele minime obligatorii

APENDICELE 1 — Exemple de operațiuni și proceduri de politică monetară

APENDICELE 2 — Glosar

APENDICELE 3 — Selectarea contrapărților pentru operațiuni de intervenție pe piața valutară și pentru operațiuni de swap valutar în scopuri de politică monetară

APENDICELE 4 — Mecanismul Băncii Centrale Europene de raportare a statisticilor în domeniile monetar și bancar

APENDICELE 5 — Website-urile Eurosistemului

APENDICELE 6 — Proceduri și sancțiuni care se aplică în cazul nerespectării de către contrapărți a obligațiilor ce le revin

APENDICELE 7 — Constituirea de garanții valide asupra creanțelor private

Abrevieri

MBCC	modelul băncilor centrale corespondente
CET	ora Europei Centrale (<i>Central European Time</i>)
IC	instituții de credit
DCC	Directiva privind cerințele de capital
DCVM	depozitar central de valori mobiliare
CE	Comunitatea Europeană
ECAF	mecanismul Eurosistemului de evaluare a creditului
ECAI	instituție externă de evaluare a creditului
BCE	Banca Centrală Europeană
SEE	Spațiul Economic European
CEE	Comunitatea Economică Europeană
SEC 95	Sistemul European de Conturi 1995
SEBC	Sistemul European al Băncilor Centrale
UE	Uniunea Europeană
ICAS	sistem intern de evaluare a creditului
DCIVM	depozitar central internațional de valori mobiliare
IDC	credit pe parcursul zilei (<i>intraday credit</i>)
IRB	sistem intern de rating
ISIN	număr internațional de identificare a valorilor mobiliare (<i>International Securities Identification Number</i>)
IFM	instituție financiară monetară
FPM	fond de piață monetară
BCN	bancă centrală națională
PD	probabilitate de neîndeplinire a obligațiilor
PSE	organism din sectorul public
RMBD	instrument de creanță garantat cu creanțe ipotecare asupra persoanelor private (<i>retail mortgage-backed debt instrument</i>)
RL	restul lumii
IR	instrument de rating
RTGS	decontare pe bază brută în timp real
SSS	sistem de decontare a operațiunilor cu valori mobiliare
TARGET	sistemul transeuropean automat de transfer rapid cu decontare pe bază brută în timp real, astfel cum este definit în Orientarea BCE/2005/16
TARGET2	sistemul transeuropean automat de transfer rapid cu decontare pe bază brută în timp real, astfel cum este definit în Orientarea BCE/2007/2
OPCVM	organism de plasament colectiv în valori mobiliare

Introducere

Prezentul document stabilește cadrul operațional ales de Eurosistem pentru politica monetară unică din zona euro. Documentul, care face parte din cadrul juridic al Eurosistemului pentru instrumentele și procedurile de politică monetară, constituie „Documentația generală” privind instrumentele și procedurile de politică monetară din Eurosistem și are în special scopul de a furniza contrapărților informațiile de care au nevoie cu privire la cadrul politicii monetare a Eurosistemului.

Documentația generală în sine nu conferă drepturi și nu impune obligații contrapărților. Raportul juridic dintre Eurosistem și contrapărțile sale este prevăzut de dispoziții contractuale sau reglementări corespunzătoare.

Prezentul document este împărțit în șapte capitole: capitolul 1 cuprinde o prezentare generală a cadrului operațional al politicii monetare a Eurosistemului. În capitolul 2 sunt precizate criteriile de eligibilitate pentru contrapărțile care iau parte la operațiunile de politică monetară din Eurosistem. Capitolul 3 descrie operațiunile de piață monetară, iar capitolul 4 prezintă facilitățile permanente aflate la dispoziția contrapărților. Capitolul 5 precizează procedurile aplicate pentru efectuarea operațiunilor de politică monetară. În capitolul 6 sunt definite criteriile de eligibilitate pentru activele-garanție folosite în cadrul operațiunilor de politică monetară. Capitolul 7 prezintă sistemul rezervelor minime obligatorii din Eurosistem.

Apendicele conțin exemple de operațiuni de politică monetară, un glosar, criteriile de selectare a contrapărților pentru operațiunile Eurosistemului de intervenție pe piața valutară, o prezentare a mecanismului Băncii Centrale Europene de raportare a statisticilor în domeniile monetar și bancar, o listă a website-urilor Eurosistemului, o descriere a procedurilor și sancțiunilor care se aplică în caz de nerespectare de către contrapărți a obligațiilor ce le revin și cerințele juridice suplimentare pentru constituirea unei garanții valide asupra creanțelor private atunci când acestea sunt utilizate drept colateral în Eurosistem.

CAPITOLUL 1

PREZENTARE GENERALĂ A CADRULUI POLITICII MONETARE

1.1. Sistemul European al Băncilor Centrale

Sistemul European al Băncilor Centrale (SEBC) este format din Banca Centrală Europeană (BCE) și băncile centrale ale statelor membre ale UE ⁽¹⁾. Activitățile SEBC se desfășoară în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (denumit în continuare „Statutul SEBC”). SEBC este condus de organele de decizie ale BCE. În acest sens, Consiliul guvernatorilor BCE este responsabil de formularea politicii monetare, în timp ce Comitetul executiv este împuternicit să pună în aplicare politica monetară în conformitate cu deciziile și orientările adoptate de Consiliul guvernatorilor. În măsura în care este posibil și adecvat și în vederea asigurării eficienței operaționale, BCE poate apela la BCN ⁽²⁾ pentru a efectua operațiunile pe care le implică misiunile Eurosistemului. În cazul în care este necesar pentru punerea în aplicare a politicii monetare, BCN pot face schimburi de informații individuale, ca de exemplu de date operaționale, între membrii Eurosistemului, cu privire la contrapărțile care participă la operațiunile Eurosistemului ⁽³⁾. Operațiunile de politică monetară din Eurosistem se efectuează în termeni și condiții uniforme în toate statele membre ⁽⁴⁾.

1.2. Obiectivele Eurosistemului

Obiectivul principal al Eurosistemului este menținerea stabilității prețurilor, astfel cum este acesta prevăzut la articolul 127 alineatul (1) din tratat. Fără a aduce atingere obiectivului principal privind stabilitatea prețurilor, Eurosistemul trebuie să susțină politicile economice generale din Uniune. În vederea îndeplinirii obiectivelor sale, Eurosistemul trebuie să acționeze în conformitate cu principiul unei economii de piață deschise, în care concurența este liberă și care favorizează alocarea eficientă a resurselor.

1.3. Instrumentele de politică monetară din Eurosistem

Pentru a-și atinge obiectivele, Eurosistemul are la dispoziție un set de instrumente de politică monetară: Eurosistemul desfășoară operațiuni de piață monetară, oferă facilități permanente și impune instituțiilor de credit obligația de a constitui rezerve minime obligatorii în conturi deschise în cadrul Eurosistemului.

1.3.1. Operațiuni de piață monetară

Operațiunile de piață monetară dețin un rol important în politica monetară a Eurosistemului, în sensul direcționării ratelor dobânzilor, gestionării situației lichidității de pe piață și indicării orientării politicii monetare. Eurosistemul dispune de cinci tipuri de instrumente pentru desfășurarea operațiunilor de piață monetară. Cel mai important instrument este *tranzacția reversibilă* (aplicabilă pe baza contractelor de report sau a creditelor colateralizate). Eurosistemul poate recurge și la *tranzacții simple*, *emisiunea de certificate de creanță ale BCE*, *operațiunile de swap valutare și atragerea de depozite la termen*. Operațiunile de piață monetară sunt inițiate de BCE, aceasta stabilind și instrumentul care urmează a fi utilizat, precum și termenii și condițiile de efectuare a acestor operațiuni. Acestea pot fi efectuate pe baza unor licitații standard, a unor licitații rapide sau a unor proceduri bilaterale ⁽⁵⁾. În funcție de obiectivele, periodicitatea și procedurile lor, operațiunile de piață monetară din Eurosistem pot fi împărțite în următoarele patru categorii (a se vedea și tabelul 1):

- (a) *operațiunile principale de refinanțare* sunt tranzacții reversibile, periodice, de furnizare de lichiditate, cu frecvență săptămânală și o scadență obișnuită la o săptămână. Aceste operațiuni se efectuează de BCN pe baza licitațiilor standard. Operațiunile principale de refinanțare dețin un rol fundamental în realizarea obiectivelor operațiunilor de piață monetară din Eurosistem;
- (b) *operațiunile de refinanțare pe termen mai lung* sunt tranzacții reversibile de furnizare de lichiditate, cu frecvență lunară și o scadență obișnuită la trei luni. Aceste operațiuni au scopul de a oferi contrapărților refinanțări suplimentare pe termen mai lung și se efectuează de BCN pe baza licitațiilor standard. De regulă, Eurosistemul nu folosește aceste operațiuni pentru a transmite semnale pieței și acceptă, prin urmare, ratele care îi sunt propuse;
- (c) *operațiunile de reglaj fin* se execută ad-hoc pentru gestionarea situației lichidității de pe piață și pentru direcționarea ratelor dobânzilor, în special pentru atenuarea efectelor fluctuațiilor neașteptate ale lichidității de pe piață asupra ratelor dobânzilor. Aceste operațiuni pot fi efectuate în ultima zi a unei perioade de aplicare a rezervelor minime obligatorii, pentru contracararea dezechilibrelor de lichiditate acumulate de la

⁽¹⁾ Trebuie menționat că băncile centrale ale statelor membre ale UE a căror monedă nu este euro în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene își păstrează competențele în domeniul politicii monetare în conformitate cu dreptul național și, astfel, nu sunt implicate în desfășurarea politicii monetare unice.

⁽²⁾ În cadrul acestui document, termenul „BCN” se referă la băncile centrale naționale ale statelor membre a căror monedă este euro în conformitate cu Tratatul.

⁽³⁾ Aceste informații fac obiectul cerinței privind păstrarea secretului profesional prevăzute la articolul 37 din Statutul SEBC.

⁽⁴⁾ În cadrul prezentului document, termenul „stat membru” se referă la un stat membru a cărui monedă este euro în conformitate cu Tratatul.

⁽⁵⁾ Diferitele proceduri pentru efectuarea operațiunilor de piață monetară din Eurosistem, și anume licitațiile standard, licitațiile rapide și procedurile bilaterale, sunt descrise în capitolul 5. Pentru *licitațiile standard* intervalul de timp dintre momentul anunțării licitației și cel al confirmării rezultatului alocării este de maximum 24 ore. Toate contrapărțile care îndeplinesc criteriile generale de eligibilitate prevăzute la punctul 2.1 pot participa la licitații standard. *Licitările rapide* se desfășoară, în mod obișnuit, într-un interval de 90 de minute. Eurosistemul poate selecta un număr limitat de contrapărți care să participe la licitații rapide. Sintagma „proceduri bilaterale” desemnează orice situație în care Eurosistemul efectuează o tranzacție cu una sau mai multe contrapărți fără a utiliza proceduri de licitație. Procedurile bilaterale includ operațiuni îndeplinite prin intermediul burselor de valori sau al agenților de piață.

alocarea din cadrul ultimei operațiuni principale de refinanțare. Operațiunile de reglaj fin se derulează, în principal, sub formă de tranzacții reversibile, dar pot lua și forma operațiunilor de swap valutar sau de atragere de depozite la termen. Instrumentele și procedurile aplicate în efectuarea operațiunilor de reglaj fin sunt adaptate tipurilor de tranzacții și obiectivelor specifice urmărite în cadrul acestor operațiuni. Operațiunile de reglaj fin sunt efectuate în mod normal de BCN prin licitații rapide sau proceduri bilaterale. Consiliul guvernatorilor BCE poate decide că, în cazuri excepționale, operațiunile bilaterale de reglaj fin pot fi efectuate chiar de BCE;

- (d) în plus, Eurosistemul poate efectua operațiuni structurale prin emiterea de creanță ale BCE, tranzacții reversibile și tranzacții simple. Aceste operațiuni sunt efectuate atunci când BCE vizează ajustarea poziției structurale a Eurosistemului în ceea ce privește sectorul financiar (periodic sau ocazional). Operațiunile structurale sub formă de tranzacții reversibile și emiterea de instrumente de creanță sunt efectuate de BCN prin intermediul licitațiilor standard. Operațiunile structurale sub formă de tranzacții simple sunt efectuate în mod normal de BCN prin proceduri bilaterale. Consiliul guvernatorilor BCE poate decide că, în cazuri excepționale, operațiunile structurale pot fi efectuate chiar de BCE.

1.3.2. Facilități permanente

Scopul facilităților permanente este de a furniza și de a absorbi lichiditate overnight, de a indica orientarea generală a politicii monetare și de a limita ratele dobânzilor overnight de pe piață. Contrapărțile eligibile pot dispune, din proprie inițiativă, de două facilități permanente, sub rezerva respectării anumitor condiții de acces de ordin operațional (a se vedea și tabelul 1):

- (a) contrapărțile pot folosi *facilitatea de creditare marginală* pentru a obține lichiditate overnight de la BCN în schimbul unor active eligibile. În condiții normale, nu există limite de creditare sau alte restricții privind accesul contrapărților la această facilitate, cu excepția cerinței de a prezenta suficiente active-garanție. Rata dobânzii aferentă facilității de creditare marginală constituie, de regulă, limita superioară a ratei dobânzii overnight de pe piață;
- (b) contrapărțile pot folosi *facilitatea de depozit* pentru a plasa depozite overnight la BCN. În condiții normale, nu există limite de depozit sau alte restricții privind accesul contrapărților la această facilitate. Rata dobânzii pentru facilitatea de depozit constituie, de regulă, limita inferioară a ratei dobânzii overnight de pe piață.

Facilitățile permanente sunt administrate în mod descentralizat de BCN.

1.3.3. Rezerve minime obligatorii

Sistemul rezervelor minime obligatorii din Eurosistem se aplică instituțiilor de credit din zona euro și are ca scop principal stabilizarea ratelor dobânzilor pe piața monetară și crearea (sau accentuarea) unui deficit structural de lichiditate. Obligația de constituire a rezervelor minime obligatorii pentru fiecare instituție se determină în funcție de elementele din bilanțul acesteia. În vederea îndeplinirii obiectivului de stabilizare a ratelor dobânzilor, sistemul rezervelor minime obligatorii din cadrul Eurosistemului permite instituțiilor să folosească așa-numitul mecanism de determinare a valorii medii. Îndeplinirea obligației de constituire a rezervelor minime obligatorii se apreciază pe baza mediei zilnice a rezervelor minime obligatorii constituite de instituția respectivă pe durata perioadei de aplicare. Rezervele minime obligatorii constituite de o instituție se remunerează la rata dobânzii aferentă operațiunilor principale de refinanțare din Eurosistem.

Tabelul 1

Operațiuni de politică monetară din Eurosistem

Operațiuni de politică monetară	Tipuri de tranzacții		Scadență	Frecvență	Procedură
	Furnizare de lichiditate	Absorbție de lichiditate			
<i>Operațiuni de piață monetară</i>					
Operațiuni principale de refinanțare	Tranzacții reversibile	—	O săptămână	Săptămânal	Licitații standard
Operațiuni de refinanțare pe termen mai lung	Tranzacții reversibile	—	Trei luni	Lunar	Licitații standard
Operațiuni de reglaj fin	Tranzacții reversibile Swapuri valutare	Tranzacții reversibile Atragerea de depozite la termen Swapuri valutare	Nestandardizat	Neregulat	Licitații rapide Proceduri bilaterale

Operațiuni de politică monetară	Tipuri de tranzacții		Scadență	Frecvență	Procedură
	Furnizare de lichiditate	Absorbție de lichiditate			
Operațiuni structurale	Tranzacții reversibile	Emitere de certificate de creanță ale BCE	Standardizat/ Nestandardizat	Regulat și neregulat	Licitații standard
	Cumpărări simple	Vânzări simple	—	Neregulat	Proceduri bilaterale

Facilități permanente

Facilitatea de creditare marginală	Tranzacții reversibile	—	Overnight	Acces la aprecierea contrapărților
Facilitatea de depozit	—	Depozite	Overnight	Acces la aprecierea contrapărților

1.4. Contrapărți

Cadrul de politică monetară al Eurosistemului este definit astfel încât să asigure participarea unei game largi de contrapărți. Instituțiile care fac obiectul obligației de constituire a rezervelor minime obligatorii în conformitate cu articolul 19.1 din Statutul SEBC pot avea acces la facilitățile permanente și pot participa la operațiunile de piață monetară prin intermediul licitațiilor standard, precum și al tranzacțiilor simple. Eurosistemul poate selecta un număr limitat de contrapărți pentru a participa la operațiunile de reglaj fin. Pentru operațiunile de swap valutar efectuate în cadrul politicii monetare sunt utilizați participanții activi pe piața valutară. Setul de contrapărți pentru aceste operațiuni este limitat la instituțiile alese pentru operațiunile Eurosistemului de intervenție pe piața valutară și care au sediul în zona euro.

Se consideră că contrapărțile cunosc și respectă toate obligațiile care le revin în temeiul legislației privind prevenirea spălării banilor și finanțarea terorismului.

1.5. Active-garanție

În temeiul articolului 18.1 din Statutul SEBC, toate operațiunile de creditare din cadrul Eurosistemului (adică operațiuni de politică monetară de furnizare de lichiditate și de credit pe parcursul zilei) trebuie să se bazeze pe un colateral adecvat. Eurosistemul acceptă o gamă largă de active pentru garantarea operațiunilor sale. Eurosistemul a dezvoltat un cadru unic pentru colateralul eligibil care este comun tuturor operațiunilor de creditare din Eurosistem (denumit și „Lista unică”). La 1 ianuarie 2007, acest cadru unic a înlocuit sistemul bazat pe două categorii de active care a funcționat de la începutul celei de-a treia etape a Uniunii economice și monetare. Cadrul unic cuprinde activele tranzacționabile și netranzacționabile care îndeplinesc criteriile de eligibilitate uniforme aplicabile în întreaga zonă euro specificate de Eurosistem. Cu excepția faptului că activele netranzacționabile nu sunt utilizate de Eurosistem în tranzacțiile simple, în ceea ce privește calitatea activelor și eligibilitatea acestora pentru diferitele tipuri de operațiuni de politică monetară din Eurosistem nu se face distincție între activele tranzacționabile și cele netranzacționabile. Toate activele eligibile pot fi utilizate pentru operațiuni transfrontaliere prin intermediul modelului băncilor centrale corespondente (MBCC) și, în cazul activelor tranzacționabile, prin intermediul legăturilor eligibile între sistemele de decontare a operațiunilor cu valori mobiliare (SSS) din Uniune.

1.6. Modificări ale cadrului politicii monetare

Consiliul guvernatorilor BCE poate schimba, în orice moment, instrumentele, condițiile, criteriile și procedurile de efectuare a operațiunilor de politică monetară din Eurosistemului.

CAPITOLUL 2

CONTRAPĂRȚI ELIGIBILE**2.1. Criterii generale de eligibilitate**

Contrapărțile în cadrul operațiunilor de politică monetară din Eurosistem trebuie să îndeplinească anumite criterii de eligibilitate⁽⁶⁾. Aceste criterii sunt definite astfel încât să se permită accesul unei game largi de instituții la operațiunile de politică monetară din Eurosistem, consolidând aplicarea tratamentului egal în ceea ce privește instituțiile din zona euro și asigurând respectarea de către contrapărți a anumitor cerințe operaționale și prudențiale:

⁽⁶⁾ În cazul tranzacțiilor simple, sfera contrapărților nu este limitată a priori.

- (a) numai instituțiile supuse regimului rezervelor minime obligatorii din Eurosistem în conformitate cu articolul 19.1 din Statutul SEBC sunt eligibile să devină contrapărți. Instituțiile care sunt scutite de obligațiile lor în cadrul regimului rezervelor minime obligatorii din Eurosistem (a se vedea punctul 7.2) nu sunt eligibile pentru a fi contrapărți pentru facilitățile permanente și operațiunile de piață monetară din Eurosistem;
- (b) contrapărțile trebuie să aibă o situație financiară solidă. Acestea ar trebui să fie supuse cel puțin unei forme de supraveghere armonizată la nivelul Uniunii/SEE, supraveghere efectuată de către autoritățile naționale ⁽⁷⁾. Având în vedere natura instituțională specifică a acestora în temeiul dreptului Uniunii, instituțiile cu o situație financiară solidă în sensul articolului 123 alineatul (2) din tratat, care sunt supuse unei supravegheri de un nivel comparabil cu supravegherea efectuată de către autoritățile naționale competente, pot fi acceptate în calitate de contrapărți. Instituțiile cu o situație financiară solidă care sunt supuse unei supravegheri nearmonizate efectuate de către autoritățile naționale competente și al cărei nivel este comparabil cu supravegherea armonizată la nivelul Uniunii/SEE pot fi, de asemenea, acceptate în calitate de contrapărți, de exemplu, sucursalele cu sediul în zona euro ale instituțiilor al căror sediu social se află în afara SEE;
- (c) contrapărțile trebuie să îndeplinească toate criteriile operaționale specificate în dispozițiile contractuale sau reglementările relevante aplicate de BCN în cauză (sau de BCE), astfel încât să se asigure desfășurarea eficientă a operațiunilor de politică monetară din Eurosistem.

Aceste criterii generale de eligibilitate sunt uniforme în zona euro. Instituțiile care îndeplinesc criteriile generale de eligibilitate pot:

- (a) să aibă acces la facilitățile permanente din Eurosistem; și
- (b) să participe la operațiunile de piață monetară din Eurosistem prin intermediul licitațiilor standard.

O instituție poate avea acces la facilitățile permanente din Eurosistem și la operațiunile de piață monetară pe bază de licitații standard numai prin intermediul BCN a statului membru în care această instituție își are sediul social. În cazul în care o instituție are unități (sediul central sau sucursale) în mai multe state membre, fiecare unitate are acces la aceste operațiuni prin intermediul BCN a statului membru în care este situată, dar ofertele de participare la licitație ale unei instituții pot fi depuse în fiecare stat membru doar de o singură unitate (fie sediul central, fie o sucursală desemnată).

2.2. **Selectarea contrapărților pentru licitații rapide și operațiuni bilaterale**

În cazul tranzacțiilor simple, sfera contrapărților nu este limitată a priori.

În cazul operațiunilor de swap valutar efectuate în scopuri de politică monetară, contrapărțile trebuie să fie în măsură să desfășoare în mod eficient operațiuni de schimb valutar de mare volum, indiferent de condițiile de piață monetară. Sfera contrapărților eligibile pentru operațiunile de swap valutar corespunde contrapărților cu sediul în zona euro care sunt selectate pentru operațiunile din Eurosistem de intervenție pe piața valutară. Criteriile și procedurile aplicate pentru selectarea contrapărților la operațiunile de intervenție pe piața valutară sunt prezentate în apendicele 3.

Pentru alte operațiuni efectuate prin intermediul licitațiilor rapide și al procedurilor bilaterale (operațiuni de reglaj fin sub formă de tranzacții reversibile și atragerea de depozite la termen), fiecare BCN selectează un grup de contrapărți dintre instituțiile stabilite în statul membru în cauză și care îndeplinesc criteriile generale de eligibilitate privind contrapărțile. În acest sens, criteriul principal de selecție este activitatea de pe piața monetară. Alte criterii care pot fi luate în considerare sunt, de exemplu, eficiența biroului de tranzacționare și potențialul de licitare.

În cazul licitațiilor rapide și al operațiunilor bilaterale, BCN tratează cu contrapărțile incluse pe listele lor de contrapărți selectate pentru operațiunile de reglaj fin. Licitările rapide și operațiunile bilaterale pot fi, de asemenea, efectuate cu o sferă mai largă de contrapărți.

Consiliul guvernatorilor BCE poate decide că, în situații excepționale, operațiunile bilaterale de reglaj fin pot fi efectuate chiar de BCE. În cazul în care BCE ar efectua operațiuni bilaterale, contrapărțile ar fi selectate de BCE dintre contrapărțile din zona euro care sunt eligibile pentru licitații rapide și operațiuni bilaterale, conform unui sistem de rotație care să asigure un acces echitabil.

2.3. **Sancțiuni în cazul nerespectării de către contrapărți a obligațiilor ce le revin**

BCE impune sancțiuni, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2532/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 cu privire la atribuțiile Băncii Centrale Europene în materie de sancțiuni ⁽⁸⁾, Regulamentul (CE) nr. 2157/1999 al Băncii Centrale Europene din 23 septembrie 1999 privind competența Băncii Centrale Europene de a impune sancțiuni (BCE/1999/4) ⁽⁹⁾, Regulamentul (CE) nr. 2531/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind aplicarea rezervelor obligatorii de către Banca Centrală Europeană ⁽¹⁰⁾, precum și Regulamentul (CE) nr. 1745/2003 al Băncii Centrale Europene din 12 septembrie 2003 privind aplicarea rezervelor minime obligatorii

⁽⁷⁾ Supravegherea armonizată a instituțiilor de credit se întemeiază pe Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (JO L 177, 30.6.2006, p. 1).

⁽⁸⁾ JO L 318, 27.11.1998, p. 4.

⁽⁹⁾ JO L 264, 12.10.1999, p. 21.

⁽¹⁰⁾ JO L 318, 27.11.1998, p. 1.

(BCE/2003/9) ⁽¹¹⁾, instituțiilor care nu își îndeplinesc obligațiile ce decurg din regulamentele și deciziile BCE privind aplicarea rezervelor minime obligatorii. Sancțiunile relevante și normele procedurale de aplicare a acestora sunt prevăzute de regulamentele menționate anterior. În plus, în cazul unor încălcări grave ale obligației privind rezervele minime obligatorii, Eurosistemul poate suspenda participarea contrapărților la operațiunile de piață monetară.

În conformitate cu dispozițiile contractuale sau reglementările aplicate de BCN în cauză (sau de BCE), Eurosistemul poate impune și impune penalități financiare contrapărților sau poate suspenda participarea acestora la operațiunile de piață monetară, în cazul în care contrapărțile nu îndeplinesc obligațiile care le revin în temeiul contractelor încheiate sau reglementărilor aplicate de BCN (sau de BCE), după cum se prevede în continuare.

Astfel de situații se referă la cazurile în care sunt încălcate: (a) normele privind licitațiile, în cazul în care o contraparte nu reușește să transfere un volum suficient de active-garanție sau de numerar ⁽¹²⁾ pentru a efectua decontarea (la data decontării) sau pentru a colateraliza, până la scadența operațiunii prin intermediul apelurilor în marjă corespunzătoare, volumul de lichiditate care i-a fost alocat printr-o operațiune de furnizare de lichiditate sau nu reușește să transfere o sumă de bani suficientă pentru a deconta suma care i-a fost alocată într-o operațiune de absorbție de lichiditate; și (b) normele privind tranzacțiile bilaterale, în cazul în care o contraparte nu reușește să transfere un volum suficient de active-garanție eligibile sau de numerar pentru a deconta suma stabilită în tranzacțiile bilaterale, sau nu reușește să colateralizeze o tranzacție bilaterală în curs în orice moment până la scadență prin intermediul apelurilor în marjă corespunzătoare.

Totodată, astfel de situații se referă și la cazurile în care o contraparte nu respectă: (a) normele de utilizare a activelor-garanție (dacă o contraparte folosește active care nu sunt eligibile sau au devenit neeligibile sau care nu pot fi utilizate de către contrapartea în cauză, de exemplu, din cauza existenței unor legături strânse între emitent/garant și contraparte sau în cazul în care există identitate între aceștia); și (b) regulile aplicabile procedurilor de la închiderea zilei și condițiile de acces la facilitatea de creditare marginală (în cazul în care o contraparte al cărei cont de decontare are un sold negativ la închiderea zilei nu îndeplinește condițiile de acces la facilitatea de creditare marginală).

În plus, măsura suspendării luată față de o contraparte care nu respectă reglementările poate fi aplicată sucursalelor aceleiași instituții din alte state membre. Atunci când, în mod excepțional, această măsură se impune din cauza gravității unui caz de nerespectare a reglementărilor, astfel cum este evidențiată, de exemplu, de frecvența sau durata acestei situații, accesul unei contrapărți la toate operațiunile viitoare de politică monetară poate fi suspendat pentru o perioadă de timp determinată.

Penalitățile financiare impuse de BCN în caz de nerespectare a obligațiilor în legătură cu încălcarea normelor referitoare la licitații, tranzacții bilaterale, active-garanție, proceduri de la închiderea zilei sau condiții de acces la facilitatea de creditare marginală se calculează la o rată de penalizare predeterminată (în conformitate cu apendicele 6).

2.4. Măsuri posibile întemeiate pe motive de prudență sau pe neîndeplinirea obligațiilor

2.4.1. Măsuri întemeiate pe motive de prudență

Eurosistemul poate lua următoarele măsuri din motive de prudență:

- (a) în conformitate cu dispozițiile contractuale sau reglementările aplicate de BCN în cauză sau de BCE, Eurosistemul poate suspenda, limita sau exclude accesul individual al unei contrapărți la instrumentele de politică monetară;
- (b) Eurosistemul poate respinge, limita utilizarea sau poate aplica marje de ajustare suplimentare activelor depuse de anumite contrapărți drept colateral în operațiunile de creditare din Eurosistem.

2.4.2. Măsuri întemeiate pe neîndeplinirea obligațiilor

Eurosistemul poate suspenda, limita sau exclude accesul la operațiunile de politică monetară pentru contrapărțile care nu și-au îndeplinit obligațiile ce le revin în conformitate cu orice contracte sau reglementări aplicate de BCN.

2.4.3. Aplicarea proporțională și nediscriminatorie a măsurilor discreționare

Toate măsurile discreționare necesare pentru a asigura gestionarea prudentă a riscurilor sunt aplicate și calibrate de Eurosistem în mod proporțional și nediscriminatoriu. Orice măsură discreționară luată față de o anumită contraparte va fi justificată în mod corespunzător.

CAPITOLUL 3

OPERAȚIUNI DE PIAȚĂ MONETARĂ

Operațiunile de piață monetară joacă un rol important în politica monetară a Eurosistemului. Acestea sunt folosite pentru direcționarea ratelor dobânzii, gestionarea situației lichidității de pe piață și indicarea orientării politicii monetare. În funcție de obiective, periodicitate și proceduri, operațiunile de piață monetară din Eurosistem pot fi împărțite în patru categorii: operațiuni principale de refinanțare, operațiuni de refinanțare pe termen mai lung, operațiuni de reglaj fin și

⁽¹¹⁾ JO L 250, 2.10.2003, p. 10.

⁽¹²⁾ După caz, cu privire la apelurile în marjă.

operațiuni structurale. În ceea ce privește instrumentele folosite, tranzacțiile reversibile reprezintă principalul instrument de piață monetară din Eurosistem, putând fi utilizate în toate cele patru categorii de operațiuni, pe când certificatele de creanță ale BCE pot fi folosite în operațiunile structurale de absorbție de lichiditate. Operațiunile structurale pot fi efectuate, totodată, prin intermediul tranzacțiilor simple, și anume cumpărări și vânzări. În plus, Eurosistemul are la dispoziție alte două instrumente pentru efectuarea operațiunilor de reglaj fin: swapul valutar și atragerea de depozite la termen. În continuare sunt prezentate în detaliu caracteristicile specifice ale diferitelor tipuri de instrumente de piață monetară folosite de Eurosistem.

3.1. Tranzacții reversibile

3.1.1. Considerații generale

3.1.1.1. Tipul instrumentului

Tranzacțiile reversibile se referă la operațiunile prin care Eurosistemul cumpără sau vinde active eligibile în cadrul unor contracte de report sau efectuează operațiuni de creditare colateralizate cu active eligibile. Tranzacțiile reversibile se utilizează pentru operațiunile principale de refinanțare și pentru operațiunile de refinanțare pe termen mai lung. În plus, Eurosistemul poate folosi tranzacțiile reversibile pentru operațiunile structurale și pentru operațiunile de reglaj fin.

3.1.1.2. Natura juridică

BCN pot efectua tranzacții reversibile fie sub formă de contracte de report (adică proprietatea asupra activului este transferată creditorului, părțile convenind în același timp să efectueze operațiunea inversă prin retransferarea activului către debitor la o dată ulterioară), fie sub formă de credite colateralizate (adică se constituie un drept de garanție opozabil, dar, întrucât se pornește de la premisa executării obligației de rambursare a datoriei, activul rămâne în proprietatea debitorului). Dispozițiile contractuale aplicate de BCN în cauză (sau de BCE) conțin prevederi suplimentare privind tranzacțiile reversibile sub formă de contracte de report. Dispozițiile privind tranzacțiile reversibile bazate pe credite colateralizate țin seama de diferitele proceduri și formalități necesare pentru a permite constituirea și valorificarea ulterioară a colateralului (de exemplu, un gaj, o cesiune sau sarcină) care se aplică în diferite jurisdicții.

3.1.1.3. Condiții privind dobânda

Diferența dintre prețul de cumpărare și prețul de răscumpărare în cadrul unui contract de report corespunde dobânzii aferente sumei de bani date sau luate cu împrumut pe perioada până la scadența operațiunii, adică prețul de răscumpărare include dobânda datorată la scadență. Rata dobânzii pentru o tranzacție reversibilă sub forma unui credit colateralizat se determină prin aplicarea ratei dobânzii specificate la valoarea creditului pentru perioada până la scadența operațiunii. Rata dobânzii care se aplică operațiunilor de piață monetară reversibile din Eurosistem este o rată a dobânzii simple, cu convenția privind numărul de zile „număr de zile/360”.

3.1.2. Operațiuni principale de refinanțare

Operațiunile principale de refinanțare sunt cele mai importante operațiuni de piață monetară din Eurosistem și joacă un rol central în realizarea obiectivelor de direcționare a ratelor dobânzilor, de gestionare a situației lichidității de pe piață și de indicare a orientării politicii monetare.

Caracteristicile operaționale ale operațiunilor principale de refinanțare se pot rezuma după cum urmează:

- (a) sunt operațiuni reversibile de furnizare de lichiditate;
- (b) sunt efectuate cu o frecvență săptămânală ⁽¹³⁾;
- (c) în general, au scadența la o săptămână ⁽¹⁴⁾;
- (d) sunt efectuate în mod descentralizat de către BCN;
- (e) sunt efectuate prin intermediul licitațiilor standard (în conformitate cu punctul 5.1);
- (f) toate contrapărțile care îndeplinesc criteriile generale de eligibilitate (prevăzute la punctul 2.1) pot depune oferte de participare la licitație pentru operațiunile principale de refinanțare; și
- (g) activele tranzacționabile și cele netranzacționabile (în conformitate cu capitolul 6) sunt eligibile ca active-garanție pentru operațiunile principale de refinanțare.

3.1.3. Operațiuni de refinanțare pe termen mai lung

Eurosistemul efectuează, de asemenea, în mod regulat, operațiuni de refinanțare având, în general, scadența la trei luni, care vizează furnizarea de refinanțare suplimentară pe termen mai lung sectorului financiar. De regulă, Eurosistemul nu folosește aceste operațiuni pentru a transmite semnale pieței și, prin urmare, de obicei acceptă

⁽¹³⁾ Operațiunile principale de refinanțare și operațiunile de refinanțare pe termen mai lung se execută în conformitate cu calendarul anunțat în prealabil privind operațiunile de licitații din cadrul Eurosistemului (a se vedea și punctul 5.1.2), care poate fi găsit pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu, precum și pe website-urile Eurosistemului (a se vedea apendicele 5).

⁽¹⁴⁾ Scadența operațiunilor principale de refinanțare și a operațiunilor de refinanțare pe termen mai lung poate fi diferită, în anumite cazuri, printre altele, în funcție de zilele bancare nelucrătoare din statele membre.

ratele care îi sunt propuse. În consecință, operațiunile de refinanțare pe termen mai lung se execută, de regulă, sub formă de licitații la rată variabilă și, periodic, BCE indică volumul de refinanțare care urmează să fie alocat în licitațiile viitoare. În situații excepționale, Eurosistemul poate executa operațiuni de refinanțare pe termen mai lung și prin intermediul licitațiilor la rată fixă.

Caracteristicile operaționale ale operațiunilor de refinanțare pe termen mai lung pot fi rezumate după cum urmează:

- (a) sunt operațiuni reversibile de furnizare de lichiditate;
- (b) sunt efectuate cu o frecvență lunară ⁽¹⁵⁾;
- (c) în general, au scadența la trei luni ⁽¹⁶⁾;
- (d) sunt efectuate în mod descentralizat de BCN;
- (e) sunt efectuate prin intermediul licitațiilor standard (în conformitate cu punctul 5.1);
- (f) toate contrapărțile care îndeplinesc criteriile generale de eligibilitate (prevăzute la punctul 2.1) pot depune oferte de participare la licitație pentru operațiunile de refinanțare pe termen mai lung; și
- (g) activele tranzacționabile și cele netranzacționabile (în conformitate cu capitolul 6) sunt eligibile ca active-garanție pentru operațiunile de refinanțare pe termen mai lung.

3.1.4. Operațiuni de reglaj fin sub formă de tranzacții reversibile

Eurosistemul poate efectua operațiuni de reglaj fin sub formă de tranzacții de piață monetară reversibile. Operațiunile de reglaj fin vizează gestionarea situației lichidității pe piață și direcționarea ratelor dobânzilor, în special în vederea atenuării efectelor asupra ratelor dobânzilor determinate de fluctuații neașteptate ale lichidității pe piață. Operațiunile de reglaj fin pot fi efectuate în ultima zi dintr-o perioadă de aplicare a rezervelor minime obligatorii, pentru a contracara dezechilibrele de lichiditate care s-au acumulat de la alocarea din cadrul ultimei operațiuni principale de refinanțare. Având în vedere necesitatea de a acționa rapid în cazul unor evoluții neașteptate pe piață, se recomandă menținerea unui nivel înalt de flexibilitate în ceea ce privește alegerea procedurilor și caracteristicilor operaționale în realizarea acestor operațiuni.

Caracteristicile operaționale ale operațiunilor de reglaj fin sub formă de tranzacții reversibile se pot rezuma după cum urmează:

- (a) pot lua forma operațiunilor de furnizare sau de absorbție de lichiditate;
- (b) frecvența acestora nu este standardizată;
- (c) scadența acestora nu este standardizată;
- (d) operațiunile de reglaj fin sub formă de tranzacții reversibile de furnizare de lichiditate se efectuează, în mod normal, prin intermediul licitațiilor rapide, deși nu se exclude posibilitatea utilizării procedurilor bilaterale (a se vedea capitolul 5);
- (e) operațiunile de reglaj fin sub formă de tranzacții reversibile de absorbție de lichiditate se efectuează, în mod normal, prin intermediul procedurilor bilaterale (în conformitate cu punctul 5.2);
- (f) în mod normal, sunt efectuate în mod descentralizat de BCN (Consiliul guvernatorilor BCE poate decide că, în situații excepționale, operațiunile bilaterale de reglaj fin sub formă de tranzacții reversibile pot fi efectuate de BCE);
- (g) Eurosistemul poate selecta, în conformitate cu criteriile menționate la punctul 2.2, un număr limitat de contrapărți care să participe la operațiunile de reglaj fin sub formă de tranzacții reversibile; și
- (h) activele tranzacționabile și cele netranzacționabile (în conformitate cu capitolul 6) sunt eligibile ca active-garanție pentru operațiunile de reglaj fin sub formă de tranzacții reversibile.

3.1.5. Operațiuni structurale sub formă de tranzacții reversibile

Eurosistemul poate efectua operațiuni structurale sub formă de tranzacții de piață monetară reversibile în vederea ajustării poziției structurale a Eurosistemului în raport cu sectorul financiar.

Caracteristicile operaționale ale acestor operațiuni se pot rezuma după cum urmează:

- (a) sunt operațiuni de furnizare de lichiditate;
- (b) frecvența acestora poate fi regulată sau neregulată;

⁽¹⁵⁾ Operațiunile principale de refinanțare și operațiunile de refinanțare pe termen mai lung se execută în conformitate cu calendarul anunțat în prealabil privind operațiunile de licitații din cadrul Eurosistemului (a se vedea și punctul 5.1.2), care poate fi găsit pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu, precum și pe website-urile Eurosistemului (a se vedea apendicele 5).

⁽¹⁶⁾ Scadența operațiunilor principale de refinanțare și a operațiunilor de refinanțare pe termen mai lung poate fi diferită, în anumite cazuri, printre altele, în funcție de zilele bancare nelucrătoare din statele membre.

- (c) scadența acestora nu este standardizată a priori;
- (d) sunt efectuate prin intermediul licitațiilor standard (în conformitate cu punctul 5.1);
- (e) sunt efectuate în mod descentralizat de către BCN;
- (f) toate contrapărțile care îndeplinesc criteriile generale de eligibilitate (în conformitate cu punctul 2.1) pot depune oferte de participare la licitație pentru operațiunile structurale sub formă de tranzacții reversibile; și
- (g) activele tranzacționabile și cele netranzacționabile (în conformitate cu capitolul 6) sunt eligibile ca active-garanție pentru operațiunile structurale sub formă de tranzacții reversibile.

3.2. **Tranzacții simple**

3.2.1. *Tipul instrumentului*

Tranzacțiile simple de piață monetară se referă la operațiunile prin care Eurosistemul cumpără sau vinde definitiv active eligibile pe piață. Aceste operațiuni se efectuează numai în scopuri structurale.

3.2.2. *Natura juridică*

O tranzacție simplă presupune transferul complet al proprietății de la vânzător la cumpărător, fără a implica o retrocesiune a proprietății. Tranzacțiile se efectuează în conformitate cu convențiile de piață privind instrumentul de creanță folosit în tranzacție.

3.2.3. *Condiții privind prețurile*

În calcularea prețurilor, Eurosistemul acționează în conformitate cu convenția de piață cel mai larg acceptată pentru instrumentele de creanță folosite în tranzacție.

3.2.4. *Alte caracteristici operaționale*

Caracteristicile operaționale ale tranzacțiilor simple din Eurosistem se pot rezuma după cum urmează:

- (a) pot lua forma unor operațiuni de furnizare de lichiditate (cumpărări simple) sau de absorbție de lichiditate (vânzări simple);
- (b) frecvența acestora nu este standardizată;
- (c) sunt efectuate prin intermediul procedurilor bilaterale (în conformitate cu punctul 5.2);
- (d) în mod normal, sunt efectuate în mod descentralizat de BCN (Consiliul guvernatorilor BCE poate decide că, în situații excepționale, operațiunile simple pot fi efectuate de BCE);
- (e) sfera contrapărților nu este limitată a priori pentru tranzacțiile simple; și
- (f) se folosesc numai active tranzacționabile (în conformitate cu capitolul 6) ca active-garanție în tranzacțiile simple.

3.3. **Emiterea de certificate de creanță ale BCE**

3.3.1. *Tipul instrumentului*

BCE poate emite certificate de creanță în vederea ajustării poziției structurale a Eurosistemului în raport cu sectorul financiar, astfel încât să creeze (sau să accentueze) un deficit de lichiditate pe piață.

3.3.2. *Natura juridică*

Certificatele de creanță ale BCE reprezintă o datorie a BCE față de deținătorul certificatului în cauză. Certificatele sunt emise și păstrate în formă dematerializată prin înregistrare în cont la depozitarii de valori mobiliare din zona euro. BCE nu impune nicio restricție cu privire la transferabilitatea certificatelor. Termenii și condițiile privind certificatele de creanță ale BCE vor conține dispoziții suplimentare privind acestea.

3.3.3. *Condiții privind dobânda*

Certificatele de creanță ale BCE sunt emise cu discount, adică sunt emise la o valoare mai mică decât cea nominală și sunt răscumpărate la scadență la valoarea nominală. Diferența dintre valoarea de emisiune cu discount și valoarea de răscumpărare este egală cu dobânda acumulată aferentă valorii de emisiune cu discount, pentru perioada până la scadența certificatului, la o rată a dobânzii convenită. Rata dobânzii aplicată este o rată a dobânzii simple, calculată pe baza convenției privind numărul de zile „număr de zile/360”. Modul de calculare a valorii de emisiune cu discount este indicat în caseta 1.

CASETA 1

Emiterea de certificate de creanță ale BCE

Valoarea de emisiune cu discount este:

$$P_T = N \times \frac{1}{1 + \frac{r_1 \times D}{36\,000}}$$

unde:

N = valoarea nominală a certificatului de creanță al BCE

r_1 = rata dobânzii (în procente)

D = scadența certificatului de creanță al BCE (în zile)

P_T = valoarea de emisiune cu discount a certificatului de creanță al BCE

3.3.4. Alte caracteristici operaționale

Caracteristicile operaționale ale emiterii de certificate de creanță ale BCE se pot rezuma după cum urmează:

- (a) certificatele sunt emise pentru a absorbi lichiditate de pe piață;
- (b) certificatele pot fi emise în mod regulat sau neregulat;
- (c) certificatele au scadența la mai puțin de 12 luni;
- (d) certificatele sunt emise prin intermediul licitațiilor standard (în conformitate cu punctul 5.1);
- (e) certificatele sunt atribuite prin licitație și decontate în mod descentralizat de către BCN; și
- (f) toate contrapărțile care îndeplinesc criteriile generale de eligibilitate (prevăzute la punctul 2.1) pot prezenta oferte de participare la licitație pentru subscrierea certificatelor de creanță ale BCE.

3.4. Operațiuni de swap valutar

3.4.1. Tipul instrumentului

Operațiunile de swap valutar efectuate în scopuri de politică monetară constau în tranzacții simultane la vedere și la termen efectuate cu euro în schimbul unei monede străine. Aceste operațiuni se utilizează în scopuri de reglaj fin, în special pentru a gestiona situația lichidității de pe piață și pentru a direcționa ratele dobânzii.

3.4.2. Natura juridică

Operațiunile de swap valutar efectuate în scopuri de politică monetară se referă la operațiunile prin care Eurosistemul cumpără (sau vinde) euro la vedere în schimbul unei monede străine și, în același timp, o revinde (sau răscumpără) la termen, la o dată de răscumpărare determinată. Dispozițiile contractuale aplicate de BCN în cauză (sau de BCE) conțin prevederi suplimentare privind operațiunile de swap valutar.

3.4.3. Valute și condiții privind cursul de schimb

În general, Eurosistemul operează numai cu monede străine folosite în mod frecvent în tranzacții și în conformitate cu practicile standard de pe piață. La fiecare operațiune de swap valutar, Eurosistemul și contrapărțile convin cu privire la punctele swap aferente tranzacției în cauză. Punctele swap reprezintă diferența dintre cursul de schimb al tranzacției la termen și cursul de schimb al tranzacției la vedere. Punctele swap ale euro în raport cu monedele străine sunt determinate în conformitate cu convențiile generale de pe piață. Condițiile privind cursul de schimb pentru operațiunile de swap valutar sunt definite în caseta 2.

3.4.4. Alte caracteristici operaționale

Caracteristicile operaționale ale operațiunilor de swap valutar se pot rezuma după cum urmează:

- (a) pot lua forma operațiunilor de furnizare sau de absorbție de lichiditate;
- (b) frecvența acestora nu este standardizată;
- (c) scadența acestora nu este standardizată;
- (d) sunt efectuate prin intermediul licitațiilor rapide sau al procedurilor bilaterale (a se vedea capitolul 5);
- (e) în mod normal, sunt efectuate în mod descentralizat de BCN (Consiliul guvernatorilor BCE poate decide că, în situații excepționale, operațiunile bilaterale de swap valutar pot fi efectuate de BCE); și
- (f) Eurosistemul poate selecta, în conformitate cu criteriile menționate la punctul 2.2 și apendicele 3, un număr limitat de contrapărți care să participe la operațiunile de swap valutar.

CASETA 2

Operațiuni de swap valutar

S = cursul de schimb la vedere (la data tranzacției aferentă operațiunii de swap valutar) dintre euro (EUR) și moneda străină ABC

$$S = \frac{x \times ABC}{1 \times EUR}$$

FM = cursul de schimb la termen dintre euro și valuta externă ABC la data răscumpărării din cadrul operațiunii de swap (M)

$$F_M = \frac{y \times ABC}{1 \times EUR}$$

Δ_M = punctele la termen dintre euro și ABC la data răscumpărării din cadrul operațiunii de swap (M)

$$\Delta_M = F_M - S$$

N(.) = valoarea la vedere a valutei; N(.)_M este valoarea la termen a valutei:

$$N(ABC) = N(EUR) \times S \text{ sau } N(EUR) = \frac{N(ABC)}{S}$$

$$N(ABC)_M = N(EUR)_M \times F_M \text{ sau } N(EUR)_M = \frac{N(ABC)_M}{F_M}$$

3.5. Atragerea de depozite la termen

3.5.1. Tipul instrumentului

Eurosistemul poate invita contrapărțile să constituie depozite la termen remunerate la BCN a statului membru în care este stabilită contrapartea. Atragerea de depozite la termen este prevăzută numai în scopuri de reglaj fin în vederea absorbției de lichiditate de pe piață.

3.5.2. Natura juridică

Depozitele acceptate de la contrapărți sunt la termen și au o rată fixă a dobânzii. BCN nu acordă colateral în schimbul depozitelor.

3.5.3. Condiții privind dobânda

Rata dobânzii aplicată depozitului este o rată a dobânzii simple, calculată pe baza convenției privind numărul de zile „număr de zile/360”. Dobânda se plătește la scadența depozitului.

3.5.4. Alte caracteristici operaționale

Caracteristicile operaționale ale atragerii de depozite la termen se pot rezuma după cum urmează:

- depozitele sunt atrase în vederea absorbției de lichiditate;
- frecvența cu care sunt atrase depozitele nu este standardizată;
- scadența depozitelor nu este standardizată;
- atragerea de depozite se efectuează în mod normal prin intermediul licitațiilor rapide, deși nu se exclude posibilitatea folosirii procedurilor bilaterale (a se vedea capitolul 5);
- atragerea de depozite se efectuează, în mod normal, în mod descentralizat de BCN (Consiliul guvernatorilor BCE poate decide că, în situații excepționale, atragerea bilaterală de depozite la termen⁽¹⁷⁾ poate fi efectuată de BCE); și
- Eurosistemul poate selecta, în conformitate cu criteriile menționate la punctul 2.2, un număr limitat de contrapărți pentru atragerea de depozite la termen.

CAPITOLUL 4

FACILITĂȚI PERMANENTE

4.1. Facilitatea de creditare marginală

4.1.1. Tipul instrumentului

Contrapărțile pot folosi facilitatea de creditare marginală pentru a obține lichiditate overnight de la BCN, la o rată a dobânzii predeterminată, în schimbul unor active eligibile (în conformitate cu capitolul 6). Facilitatea este

⁽¹⁷⁾ Depozitele la termen se păstrează în conturi deschise la BCN; se procedează la fel chiar dacă aceste operațiuni se efectuează în mod centralizat de către BCE.

destinată să răspundă nevoilor temporare de lichiditate ale contrapărților. În condiții normale, rata dobânzii aplicabilă acestei facilități constituie o limită superioară pentru rata dobânzii overnight pe piață. Termenii și condițiile aplicabile acestei facilități sunt identice în zona euro.

4.1.2. *Natura juridică*

BCN pot furniza lichiditate în cadrul facilității de creditare marginală fie sub formă de contracte de report overnight (adică proprietatea asupra activului este transferată creditorului, iar părțile convin totodată să efectueze tranzacția inversă prin retrocesiunea activului către debitor în următoarea zi lucrătoare), fie sub formă de credite colateralizate overnight (adică se constituie un drept de garanție opozabil, dar, întrucât se pornește de la premisa executării obligației de rambursare a datoriei, activul rămâne în proprietatea debitorului). Dispozițiile contractuale aplicate de BCN în cauză conțin prevederi suplimentare privind contractele de report. La furnizarea de lichiditate sub formă de credite colateralizate se ține seama de diferitele proceduri și formalități necesare pentru a permite constituirea și valorificarea ulterioară a colateralului (un gaj, o cesiune sau sarcină) care se aplică în diferitele jurisdicții.

4.1.3. *Condiții de acces*

Instituțiile care îndeplinesc criteriile generale de eligibilitate pentru contrapărți prevăzute la punctul 2.1 au acces la facilitatea de creditare marginală. Accesul la facilitatea de creditare marginală se acordă prin intermediul BCN din statul membru în care este stabilită instituția. Accesul la facilitatea de creditare marginală se acordă numai în zilele în care TARGET2⁽¹⁸⁾ este operațional⁽¹⁹⁾. În zilele în care sistemele SSS nu sunt operaționale, accesul la facilitățile de creditare marginală se acordă pe baza activelor-garanție care au fost anterior depuse la BCN.

La închiderea fiecărei zile lucrătoare, pozițiile debitoare din contul de decontare al contrapărților deschis la BCN sunt considerate automat ca fiind o cerere de acces la facilitatea de creditare marginală. Procedurile la închiderea zilei în vederea accesului la facilitatea de creditare marginală sunt menționate la punctul 5.3.3.

De asemenea, o contraparte poate avea acces la facilitatea de creditare marginală în cazul în care trimite o cerere la BCN a statului membru în care este stabilită contrapartea. Pentru ca BCN să prelucreze cererea în aceeași zi în TARGET2, cererea trebuie să fie primită de BCN cel târziu la 15 minute de la momentul închiderii TARGET2⁽²⁰⁾,⁽²¹⁾. În general, momentul închiderii TARGET2 este ora 18.00, ora BCE (CET). Termenul-limită pentru solicitarea accesului la facilitatea de creditare marginală este amânat cu încă 15 minute în ultima zi lucrătoare pentru Eurosistem dintr-o perioadă de aplicare a rezervelor minime obligatorii. În cerere trebuie să se precizeze valoarea creditului și, în cazul în care activele-garanție pentru tranzacție nu au fost deja depuse la BCN, trebuie să se precizeze și activele-garanție pentru tranzacție ce urmează să fie livrate.

În afară de obligația de a prezenta suficiente active-garanție eligibile, nu există nicio limită cu privire la valoarea fondurilor care pot fi acordate în cadrul facilității de creditare marginală.

4.1.4. *Scadența și condițiile privind dobânda*

Scadența creditului acordat în cadrul facilității de creditare marginală este overnight. Pentru contrapărțile care participă direct la TARGET2, creditul se rambursează în ziua următoare în care: (i) TARGET2; și (ii) sistemele SSS în cauză sunt operaționale, în momentul deschiderii acestor sisteme.

Rata dobânzii este anunțată în prealabil de către Eurosistem și se calculează ca rată a dobânzii simple, pe baza convenției privind numărul de zile „număr de zile/360”. BCE poate modifica rata dobânzii în orice moment, respectiva modificare intrând în vigoare, cel mai devreme, în următoarea zi lucrătoare pentru Eurosistem⁽²²⁾,⁽²³⁾. Dobânda generată în cadrul facilității se plătește la rambursarea creditului.

4.1.5. *Suspendarea facilității*

Accesul la facilitate se acordă numai în conformitate cu obiectivele și considerentele generale de politică monetară ale BCE. BCE poate adapta condițiile aplicabile facilității sau o poate suspenda în orice moment.

⁽¹⁸⁾ Începând cu 19 mai 2008, infrastructura tehnică descentralizată a TARGET a fost înlocuită cu TARGET2. TARGET2 constă într-o platformă comună unică (prin intermediul căreia toate ordinele de plată sunt introduse și procesate și plățile sunt primite prin aceleași metode tehnice) și, câtă vreme este aplicabil, în sistemele de contabilitate deținute și utilizate pe plan intern de BCN.

⁽¹⁹⁾ În plus, accesul la facilitatea de creditare marginală este acordat doar contrapărților care au acces la un cont deschis la BCN la care se poate deconta operațiunea, de exemplu în cadrul platformei comune unice din TARGET2.

⁽²⁰⁾ În unele state membre, este posibil ca banca centrală națională sau unele sucursale ale acesteia să nu fie deschise în scopul efectuării operațiunilor de politică monetară în unele zile lucrătoare pentru Eurosistem, din cauza zilelor bancare nelucrătoare naționale sau regionale. În aceste cazuri, BCN este responsabilă cu informarea prealabilă a contrapărților cu privire la măsurile ce trebuie luate în vederea asigurării accesului la facilitatea de creditare marginală pe perioada zilelor bancare nelucrătoare.

⁽²¹⁾ Zilele în care TARGET2 este închis sunt anunțate pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu, precum și pe website-urile Eurosistemului (a se vedea apendicele 5).

⁽²²⁾ În prezentul document, termenul „zi lucrătoare pentru Eurosistem” se referă la orice zi în care BCE și cel puțin o bancă centrală națională sunt deschise în scopul de a efectua operațiuni de politică monetară din Eurosistem.

⁽²³⁾ Consiliul guvernatorilor adoptă, în general, deciziile cu privire la modificările ratei dobânzii atunci când acesta evaluează orientarea politicii monetare la prima reuniune a acestuia din lună. Aceste decizii intră în vigoare, în general, numai la începutul următoarei perioade de aplicare a rezervelor minime obligatorii.

4.2. **Facilitatea de depozit**

4.2.1. *Tipul instrumentului*

Contrapărțile pot folosi facilitatea de depozit pentru a plasa depozite overnight la BCN. Depozitele se remunerează la o rată predeterminată a dobânzii. În condiții normale, rata dobânzii la facilitate constituie o limită inferioară pentru rata dobânzii overnight de pe piață. Termenii și condițiile privind facilitatea de depozit sunt identice în zona euro ⁽²⁴⁾.

4.2.2. *Natura juridică*

Depozitele overnight acceptate de la contrapărți se remunerează la o rată fixă a dobânzii. Contrapărțile nu primesc colateral în schimbul depozitelor.

4.2.3. *Condiții de acces* ⁽²⁵⁾

Instituțiile care îndeplinesc criteriile generale de eligibilitate pentru contrapărți menționate la punctul 2.1 au acces la facilitatea de depozit. Accesul la facilitatea de depozit se acordă prin intermediul BCN a statului membru în care este stabilită instituția. Accesul la facilitatea de depozit se acordă numai în zilele în care TARGET2 este deschis ⁽²⁶⁾.

Pentru a avea acces la facilitatea de depozit, contrapartea trebuie să trimită o cerere la BCN a statului membru în care este stabilită contrapartea. Pentru ca BCN să prelucreze cererea în aceeași zi în TARGET2, cererea trebuie să fie primită de BCN cel târziu la 15 minute de la momentul închiderii TARGET2, care este, în general, ora 18.00, ora BCE (CET) ⁽²⁷⁾, ⁽²⁸⁾. Termenul-limită pentru solicitarea accesului la facilitatea de depozit este amânat cu încă 15 minute în ultima zi lucrătoare pentru Eurosistem dintr-o perioadă de aplicare a rezervelor minime obligatorii. În cerere trebuie precizată valoarea depozitată în cadrul facilității.

Nu există nicio limită cu privire la suma pe care o contraparte o poate depune în cadrul facilității.

4.2.4. *Scadența și condițiile privind dobânda*

Scadența depozitelor constituite în cadrul facilității de depozit este overnight. Pentru contrapărțile care participă direct la TARGET2, depozitele deținute în cadrul facilității sunt scadente în ziua următoare în care TARGET2 este operațional, în momentul deschiderii acestuia.

Rata dobânzii este anunțată în prealabil de către Eurosistem și se calculează ca rată a dobânzii simple, pe baza convenției privind numărul de zile „număr de zile/360”. BCE poate modifica rata dobânzii în orice moment, respectiva modificare intrând în vigoare cel mai devreme în următoarea zi lucrătoare pentru Eurosistem ⁽²⁹⁾. Dobânda generată de depozite se plătește la scadența depozitului.

4.2.5. *Suspendarea facilității*

Accesul la facilitate se acordă numai în conformitate cu obiectivele și considerentele generale de politică monetară ale BCE. BCE poate adapta condițiile aplicabile facilității sau o poate suspenda în orice moment.

CAPITOLUL 5

PROCEDURI

5.1. **Proceduri de licitație**

5.1.1. *Considerații generale*

Operațiunile de piață monetară din Eurosistem se efectuează, în mod normal, prin intermediul licitațiilor. Procedurile de licitație din Eurosistem se desfășoară în șase etape operaționale, prezentate în caseta 3.

Eurosistemul face distincție între două tipuri diferite de licitații: licitații standard și licitații rapide. Procedurile pentru licitațiile standard și licitațiile rapide sunt identice, cu excepția intervalului de timp și a sferei contrapărților.

⁽²⁴⁾ În țările din zona euro se pot întâlni diferențe operaționale determinate de existența unor structuri contabile diferite ale băncilor centrale naționale.

⁽²⁵⁾ Din cauza existenței unor structuri contabile diferite ale băncilor centrale naționale, BCE poate permite băncilor centrale naționale să aplice condiții de acces ușor diferite de cele menționate aici. Băncile centrale naționale vor furniza informațiile referitoare la orice astfel de deviere de la condițiile de acces descrise în prezentul document.

⁽²⁶⁾ În plus, accesul la facilitatea de depozit este acordat doar contrapărților care au acces la un cont deschis la BCN la care se poate deconta operațiunea, de exemplu în cadrul platformei comune unice din TARGET2.

⁽²⁷⁾ În plus, accesul la facilitatea de creditare marginală este acordat doar contrapărților care au acces la un cont deschis la BCN la care se poate deconta operațiunea, de exemplu în cadrul platformei comune unice din TARGET2.

⁽²⁸⁾ În prezentul document, termenul „zi lucrătoare pentru Eurosistem” se referă la orice zi în care BCE și cel puțin o bancă centrală națională sunt deschise în scopul de a efectua operațiuni de politică monetară din Eurosistem.

⁽²⁹⁾ Consiliul guvernatorilor adoptă, în general, deciziile cu privire la modificările ratei dobânzii atunci când acesta evaluează orientarea politicii monetare la prima reuniune a acestuia din lună. Aceste decizii intră în vigoare, în general, numai la începutul următoarei perioade de aplicare a rezervelor minime obligatorii.

5.1.1.1. Licitații standard

În cazul licitațiilor standard, intervalul de timp maxim dintre momentul anunțării licitației și cel al certificării rezultatului alocării este de 24 de ore (intervalul de timp dintre termenul de depunere a ofertelor și anunțarea rezultatului alocării este de aproximativ două ore). Graficul 1 prezintă o imagine de ansamblu a cronologiei uzuale a etapelor operaționale ale licitațiilor standard. BCE poate decide să adapteze această cronologie pentru operațiuni individuale, dacă este necesar.

Operațiunile principale de refinanțare, operațiunile de refinanțare pe termen mai lung și operațiunile structurale (cu excepția tranzacțiilor simple) se efectuează întotdeauna prin intermediul licitațiilor standard. Contrapărțile care îndeplinesc criteriile generale de eligibilitate menționate la punctul 2.1 pot participa la licitații standard.

5.1.1.2. Licitații rapide

Licitațiile rapide se desfășoară, în mod normal, într-un interval de timp de 90 de minute de la momentul anunțării licitației, certificarea având loc imediat după anunțarea rezultatelor alocării. Cronologie uzuală a etapelor operaționale ale licitațiilor rapide este prezentată în graficul 2. BCE poate decide să adapteze această cronologie pentru operațiuni individuale, dacă este necesar. Licitațiile rapide se utilizează numai la efectuarea operațiilor de reglaj fin. Eurosistemul poate selecta, în conformitate cu criteriile și procedurile menționate la punctul 2.2, un număr limitat de contrapărți care să participe la licitații rapide.

5.1.1.3. Licitații la rată fixă și la rată variabilă

Eurosistemul are opțiunea de a realiza fie licitații la rată fixă (de volum), fie licitații la rată variabilă (de dobândă). În cazul unei licitații la rată fixă, BCE determină, în prealabil, rata dobânzii, iar contrapărțile participante licitează suma pe care doresc să o tranzacționeze la rata fixă a dobânzii.⁽³⁰⁾ În cazul unei licitații la rată variabilă, contrapărțile licitează sumele de bani și ratele dobânzii la care doresc să efectueze tranzacții cu BCN⁽³¹⁾.

CASETA 3

Etape operaționale în cadrul procedurilor de licitație

Etapa 1 Anunțarea licitației

- (a) Anunțarea de către BCE prin intermediul rețelelor publice de informare și pe website-ul BCE
- (b) Anunțarea de către BCN prin intermediul rețelelor naționale de informare și în mod direct prin transmiterea către contrapărți individuale (dacă este apreciat necesar)

Etapa 2 Pregătirea și depunerea ofertelor de către contrapărți

Etapa 3 Prelucrarea ofertelor de către Eurosistem

Etapa 4 Alocarea și anunțarea rezultatelor licitației

- (a) Decizia BCE privind alocarea
- (b) Anunțarea rezultatelor alocării prin intermediul rețelelor publice de informare și pe website-ul BCE

Etapa 5 Certificarea rezultatelor individuale ale alocării

Etapa 6 Decontarea tranzacțiilor (a se vedea punctul 5.3)

5.1.2. Calendarul licitațiilor

5.1.2.1. Operațiuni principale de refinanțare și operațiuni de refinanțare pe termen mai lung

Operațiunile principale de refinanțare și operațiunile de refinanțare pe termen mai lung se efectuează în conformitate cu un calendar orientativ publicat de Eurosistem⁽³²⁾. Calendarul se publică cu cel puțin trei luni înainte de începutul anului pentru care este valabil. Zilele uzuale de tranzacționare pentru operațiunile principale de refinanțare și cele de refinanțare pe termen mai lung sunt menționate în tabelul 2. BCE dorește să ofere contrapărților din toate statele membre posibilitatea de a participa la operațiunile principale de refinanțare și la operațiunile de refinanțare pe termen mai lung. Prin urmare, atunci când stabilește calendarul pentru respectivele operațiuni, BCE efectuează adaptările necesare în programul normal pentru a ține seama de zilele bancare nelucrătoare din fiecare stat membru.

⁽³⁰⁾ În cadrul licitațiilor la rată fixă pentru operațiunile de swap valutar, BCE stabilește punctele swap aferente operațiunii, iar contrapărțile fac oferte privind suma determinată de monedă străină pe care doresc să o vândă (și să o răscumpere) sau să o cumpere (și să o revândă) în condițiile respective.

⁽³¹⁾ În cadrul licitațiilor la rată variabilă pentru operațiunile de swap valutar, contrapărțile fac oferte privind suma determinată de monedă străină și punctele swap la care doresc să efectueze tranzacții.

⁽³²⁾ Calendarul licitațiilor Eurosistemului se poate găsi pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu, precum și pe website-urile Eurosistemului (a se vedea apendicele 5).

5.1.2.2. Operațiuni structurale

Operațiunile structurale efectuate prin licitații standard nu sunt efectuate în conformitate cu un calendar prestabilit. Totuși, operațiunile respective se desfășoară și se decontează, în mod normal, numai în zilele care sunt zile lucrătoare pentru BCN ⁽³³⁾ în toate statele membre.

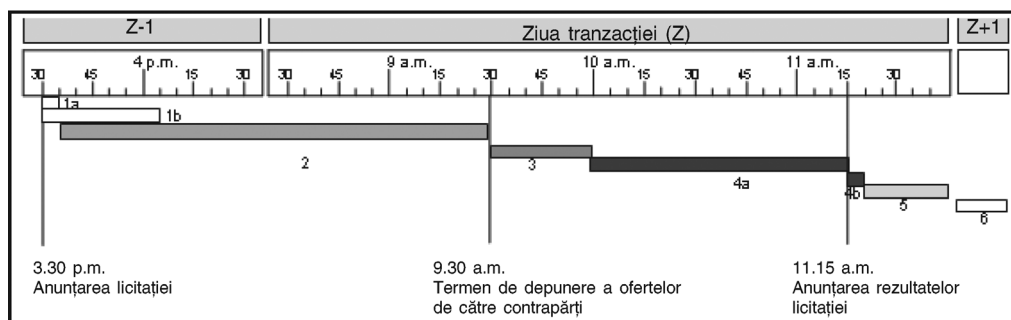
5.1.2.3. Operațiuni de reglaj fin

Operațiunile de reglaj fin nu sunt efectuate în conformitate cu un calendar prestabilit. BCE poate decide efectuarea operațiunilor de reglaj fin în orice zi lucrătoare pentru Eurosistem. La aceste operațiuni participă numai BCN ale statelor membre în care ziua tranzacției, ziua decontării și ziua rambursării sunt zile lucrătoare pentru BCN.

Graficul 1

Cronologia uzuală a etapelor operaționale în cadrul licitațiilor standard

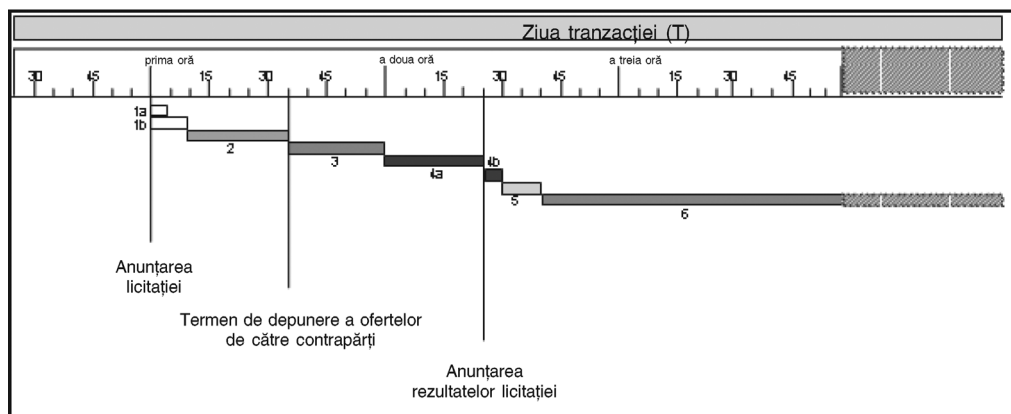
[orele sunt menționate conform orei BCE (CET)]

Notă: Cifrele se referă la etapele operaționale definite în caseta 3.

Graficul 2

Cronologia uzuală a etapelor operaționale în cadrul licitațiilor rapide

Notă: Cifrele se referă la etapele operaționale definite în caseta 3.

Tabelul 2

Zile uzuale de tranzacționare pentru operațiunile principale de refinanțare și operațiunile de refinanțare pe termen mai lung

Tipul operațiunii	Zi uzuală de tranzacționare (Z)
Operațiuni principale de refinanțare	Fiecare zi de marți
Operațiuni de refinanțare pe termen mai lung	Ultima zi de miercuri a fiecărei luni calendaristice ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Ca urmare a perioadei sărbătorii Crăciunului, operațiunea din decembrie este devansată, în general, cu o săptămână, adică în ziua de miercuri precedentă din aceeași lună.

⁽³³⁾ În prezentul document, termenul „zi lucrătoare pentru BCN” se referă la orice zi în care banca centrală națională a unui anumit stat membru este deschisă în scopul efectuării operațiunilor de politică monetară din Eurosistem. În unele state membre, sucursalele ale băncii centrale naționale pot fi închise în zile lucrătoare pentru BCN din cauza zilelor nelucrătoare locale sau regionale. În aceste cazuri, banca centrală națională în cauză este responsabilă de informarea prealabilă a contrapărților cu privire la măsurile care trebuie luate în cazul tranzacțiilor ce implică sucursalele respective.

5.1.3. Anunțarea licitației

Licitațiile standard din Eurosistem se anunță în mod public, prin intermediul rețelelor de informare și al website-ului BCE. În plus, operațiunea de licitație poate fi anunțată de BCN direct contrapărților care nu au acces la rețelele de informare. Mesajul public de anunțare a licitației conține, de regulă, următoarele informații:

- (a) numărul de referință al licitației;
- (b) data licitației;
- (c) tipul operațiunii (furnizare sau absorbție de lichiditate și tipul instrumentului de politică monetară care urmează să fie folosit);
- (d) scadența operațiunii;
- (e) tipul licitației (licitație la rată fixă sau la rată variabilă);
- (f) metoda de alocare (licitație de tip olandez sau licitație de tip american, astfel cum sunt definite la punctul 5.1.5);
- (g) volumul prevăzut pentru operațiune (de regulă, numai în cazul operațiunilor de refinanțare pe termen mai lung);
- (h) rata dobânzii/prețul/punctele swap determinate (în cazul licitației la rată fixă);
- (i) minimul/maximul acceptat al ratei dobânzii/prețului/punctelor swap (dacă este cazul);
- (j) data începerii operațiunii și data scadenței acesteia (dacă este cazul) sau data valutei și data scadenței instrumentului (în cazul emiterii de certificate de creanță ale BCE);
- (k) valutele implicate și valuta a cărei sumă este determinată (în cazul operațiunilor de swap valutar);
- (l) cursul de schimb de referință la vedere care trebuie folosit la calcularea ofertelor (în cazul operațiunilor de swap valutar);
- (m) limita maximă a ofertei (dacă este cazul);
- (n) suma minimă alocată fiecărei contrapărți (dacă este cazul);
- (o) procentul minim de alocare (dacă este cazul);
- (p) orarul de prezentare a ofertelor;
- (q) valoarea nominală a certificatelor (în cazul emiterii de certificate de creanță ale BCE); și
- (r) codul ISIN al emisiunii (în cazul emiterii de certificate de creanță ale BCE).

În vederea îmbunătățirii transparenței în cazul operațiunilor de reglaj fin, Eurosistemul anunță licitațiile rapide, de regulă, în mod public și în avans. Totuși, în situații excepționale, BCE poate decide să nu anunțe public, în avans, licitațiile rapide. Anunțarea licitațiilor rapide se face conform procedurilor prevăzute pentru licitațiile standard. În cazul unei licitații rapide care nu se anunță public în avans, contrapărțile selectate sunt contactate în mod direct de BCN. În cazul unei licitații rapide care se anunță public, BCN poate contacta în mod direct contrapărțile selectate.

5.1.4. Pregătirea și transmiterea ofertelor de participare la licitație de către contrapărți

Ofertele contrapărților trebuie să corespundă modelului oferit de BCN pentru operațiunea în cauză. Ofertele trebuie transmise BCN a unui stat membru în care se află o unitate a instituției respective (sediul central sau sucursală). În fiecare stat membru ofertele unei instituții pot fi prezentate numai de o singură unitate (fie de sediul central, fie de o sucursală).

În cazul licitațiilor la rată fixă, contrapărțile trebuie să precizeze în ofertele lor suma pe care doresc să o tranzacționeze cu BCN ⁽³⁴⁾.

În cazul licitațiilor la rată variabilă, contrapărțile pot depune până la 10 oferte diferite din punct de vedere al nivelurilor ratei dobânzii/prețului/punctelor swap. În situații excepționale Eurosistemul poate impune pentru licitațiile la rată variabilă o limită a numărului de oferte care pot fi depuse. În fiecare ofertă contrapărțile trebuie să indice suma pe care doresc să o tranzacționeze cu BCN și rata relevantă a dobânzii ⁽³⁵⁾, ⁽³⁶⁾. Ofertele privind rata dobânzii trebuie să fie exprimate ca multipli de 0,01 puncte procentuale. În cazul unei licitații la rată variabilă pentru operațiuni de swap valutar, punctele swap trebuie determinate în conformitate cu convențiile standard de pe piață, iar ofertele trebuie exprimate ca multipli de 0,01 puncte swap.

⁽³⁴⁾ La operațiunile de swap valutar la rată fixă, trebuie să se indice suma determinată de monedă străină pe care contrapartea dorește să o tranzacționeze cu Eurosistemul.

⁽³⁵⁾ În ceea ce privește emiterea de certificate de creanță ale BCE, BCE poate decide că ofertele trebuie exprimate sub formă de prețuri și nu ca o rată a dobânzii. În asemenea cazuri prețurile trebuie indicate ca procente din valoarea nominală.

⁽³⁶⁾ În operațiunile de swap valutar la rată variabilă, trebuie să se indice suma determinată de monedă străină pe care contrapartea dorește să o tranzacționeze cu Eurosistemul și nivelul relevant al punctelor swap.

În cazul operațiunilor principale de refinanțare, valoarea minimă a ofertei este de 1 000 000 EUR. Ofertele care depășesc această valoare trebuie exprimate ca multipli de 100 000 EUR. Aceeași valoare minimă a ofertelor și aceiași multipli se aplică și în cazul operațiunilor de reglaj fin și al operațiunilor structurale. Valoarea minimă a ofertei se aplică pentru fiecare nivel al ratei dobânzii/prețului/punctelor swap.

Pentru operațiunile de refinanțare pe termen mai lung, fiecare BCN definește o valoare minimă a ofertei cuprinsă între 10 000 EUR și 1 000 000 EUR. Ofertele care depășesc valoarea minimă definită a ofertei trebuie exprimate ca multipli de 10 000 EUR. Valoarea minimă a ofertei se aplică pentru fiecare nivel al ratei dobânzii.

BCE poate impune o limită maximă a ofertei pentru a evita ofertele cu o valoare disproporționat de mare. O astfel de limită maximă a ofertei se indică întotdeauna în mesajul public de anunțare a licitației.

Contrapărțile trebuie să aibă permanent posibilitatea de a acoperi sumele care le sunt alocate cu o cantitate suficientă de active-garanție eligibile⁽³⁷⁾. Prevederile contractuale sau reglementările aplicate de BCN relevantă permit aplicarea de penalizări în cazul în care o contraparte nu transferă o cantitate suficientă de active-garanție sau de lichiditate pentru a deconta valoarea care i-a fost alocată în cadrul unei licitații.

Ofertele pot fi revocate până la termenul de depunere a acestora. Ofertele transmise după termenul specificat în mesajul de anunțare a licitației nu sunt valabile. BCN hotărăsc dacă termenul a fost respectat. BCN exclud toate ofertele unei contrapărți în cazul în care valoarea totală a ofertelor depășește limita maximă a ofertei stabilită de BCE. De asemenea, BCN exclud orice ofertă cu o valoare mai mică decât valoarea minimă a ofertei sau care este mai mică decât minimul sau mai mare decât maximum acceptat pentru rata dobânzii/prețului/punctele swap. În plus, BCN pot exclude ofertele incomplete sau care nu respectă modelul furnizat. În cazul excluderii unei oferte, BCN în cauză informează contrapartea cu privire la decizia sa de excludere înainte de alocarea sumelor în cadrul licitației.

5.1.5. Proceduri de alocare în cadrul licitației

5.1.5.1. Licitație la rată fixă

Alocarea în cadrul unei licitații la rată fixă presupune adunarea ofertelor primite de la contrapărți. În cazul în care valoarea agregată a ofertelor depășește suma totală a lichidității care urmează să fie alocată, ofertele depuse se onorează în mod proporțional, în funcție de raportul dintre suma de alocat și valoarea agregată a ofertelor (a se vedea caseta 4). Suma alocată fiecărei contrapărți este rotunjită la cel mai apropiat euro. Cu toate acestea, BCE poate hotărî să aloce o sumă minimă sau un procent minim fiecărui ofertant în cazul licitațiilor la rată fixă.

CASETA 4	
Alocarea în cadrul licitațiilor la rată fixă	
Procentul de alocare este:	$all \% = \frac{A}{\sum_{i=1}^n a_i}$
Suma alocată celei de-a i-a contrapărți este:	$all_i = all \% \times (a_i)$
unde:	
A	= suma totală alocată
n	= numărul total al contrapărților
a _i	= valoarea ofertei celei de-a i-a contrapărți
all%	= procentul alocat
all _i	= suma totală alocată celei de-a i-a contrapărți

5.1.5.2. Licitații la rată variabilă în euro

Alocarea în cadrul licitațiilor la rată variabilă în euro de furnizare de lichiditate presupune gruparea ofertelor în ordinea descrescătoare a ratelor dobânzilor oferite. Ofertele cu nivelurile cele mai ridicate ale ratei dobânzii au prioritate, iar ofertele cu rate ale dobânzii mai scăzute sunt acceptate în ordine descrescătoare până la epuizarea cantității totale de lichiditate de alocat. În cazul în care, la nivelul cel mai scăzut acceptat al ratei dobânzii (adică rata dobânzii marginale), valoarea agregată a ofertelor depășește suma rămasă pentru alocare, suma rămasă este alocată ofertelor în proporția convenită în funcție de raportul dintre suma de alocat și valoarea agregată a ofertelor la rata dobânzii marginale (a se vedea caseta 5). Suma alocată fiecărei contrapărți este rotunjită la cel mai apropiat euro.

⁽³⁷⁾ Sau să deconteze suma în numerar în cazul operațiunilor de absorbție de lichiditate.

În alocarea în cadrul licitațiilor la rată variabilă de absorbție de lichiditate (care pot fi folosite pentru emiterea de certificate de creanță ale BCE și pentru atragerea de depozite la termen) ofertele sunt grupate în ordinea crescătoare a ratelor dobânzilor oferite (sau în ordinea descrescătoare a prețurilor oferite). Ofertele cu nivelul cel mai scăzut al ratei dobânzii (prețul cel mai ridicat) sunt cele dintâi onorate, iar ofertele cu ratele dobânzii mai ridicate (oferte cu prețuri mai scăzute) sunt acceptate în ordine succesivă până la atingerea nivelului de lichiditate de absorbit. În cazul în care, la nivelul cel mai ridicat acceptat al ratei dobânzii (prețul cel mai mic) (adică rata dobânzii marginale/prețul marginal), valoarea agregată a ofertelor depășește suma rămasă pentru alocare, suma respectivă este alocată ofertelor în mod proporțional, în conformitate cu raportul dintre suma rămasă de alocat și valoarea agregată a ofertelor la rata dobânzii marginale/prețul marginal (a se vedea caseta 5). Pentru emiterea de certificate de creanță ale BCE, suma alocată fiecărei contrapărți este rotunjită până la cel mai apropiat multiplu al valorii nominale a certificatelor de creanță ale BCE. Pentru alte operațiuni de absorbție de lichiditate, suma alocată fiecărei contrapărți este rotunjită la cel mai apropiat euro.

BCE poate decide să aloce o sumă minimă fiecărui ofertant câștigător în cadrul licitațiilor la rată variabilă.

CASETA 5

Alocarea în cadrul licitațiilor la rată variabilă în euro

(exemplul se referă la ofertele privind ratele dobânzilor)

Procentul de alocare la rata dobânzii marginale este:

$$all\%(r_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)}{a(r_m)}$$

Suma alocată celei de-a i -a contrapărți la rata dobânzii marginale este:

$$all(r_m)_i = all\%(r_m) \times a(r_m)_i$$

Suma totală alocată celei de-a i -a contrapărți este:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)_i + all(r_m)_i$$

unde:

A = suma totală alocată

r_s = a s -a ofertă de rată a dobânzii prezentată de contraparte

n = numărul total al contrapărților

$a(r_s)_i$ = valoarea ofertei la a s -a rată a dobânzii (r_s) prezentată de a i -a contraparte

$a(r_s)$ = valoarea agregată a ofertelor la a s -a rată a dobânzii (r_s)

$$a(r_s) = \sum_{i=1}^n a(r_s)_i$$

r_m = rata dobânzii marginale:

$r_1 \geq r_s \geq r_m$ în cazul unei licitații de furnizare de lichiditate

$r_m \geq r_s \geq r_1$ în cazul unei licitații de absorbție de lichiditate

r_{m-1} = rata dobânzii înainte de rata dobânzii marginale (ultima rată a dobânzii la care ofertele se onorează în totalitate):

$r_{m-1} > r_m$ în cazul unei licitații de furnizare de lichiditate

$r_m > r_{m-1}$ în cazul unei licitații de absorbție de lichiditate

$all\%(r_m)$ = procentul de alocare la rata dobânzii marginale

$all(r_s)_i$ = suma alocată celei de-a i -a contrapărți la a s -a rată a dobânzii

all_i = suma totală alocată celei de-a i -a contrapărți

5.1.5.3. Licitații la rată variabilă având ca obiect operațiuni de swap valutar

Alocarea în cadrul licitațiilor la rată variabilă având ca obiect operațiuni de swap valutar de furnizare de lichiditate presupune gruparea ofertelor în ordinea crescătoare a punctelor swap ⁽³⁸⁾. Ofertele cu nivelul cel mai scăzut al punctelor swap au prioritate, urmând ca ofertele cu niveluri mai scăzute ale punctelor swap să fie acceptate în ordine crescătoare până la epuizarea sumei totale determinate a valutei de alocat. În cazul în care, la cel mai ridicat nivel acceptat al punctelor swap (adică punctele swap marginale), valoarea agregată a ofertelor depășește suma rămasă pentru alocare, suma rămasă este alocată ofertelor în mod proporțional, în funcție de raportul dintre suma de alocat și valoarea agregată a ofertelor la punctele swap marginale (a se vedea caseta 6). Suma alocată fiecărei contrapărți este rotunjită la cel mai apropiat euro.

Alocarea în cadrul licitațiilor la rată variabilă având ca obiect operațiuni de swap valutar de absorbție de lichiditate presupune gruparea ofertelor în ordinea descrescătoare a punctelor swap oferite. Ofertele cu cel mai ridicat nivel al punctelor swap au prioritate, urmând ca ofertele cu niveluri mai scăzute ale punctelor swap să fie acceptate în ordine descrescătoare până la epuizarea sumei totale determinate a valutei de absorbit. În cazul în care, la nivelul cel mai scăzut acceptat al punctelor swap (și anume, punctele swap marginale), valoarea agregată a ofertelor depășește suma rămasă pentru alocare, suma rămasă este alocată ofertelor în mod proporțional, în funcție de raportul dintre suma rămasă de alocat și valoarea agregată a ofertelor la punctele swap marginale (a se vedea caseta 6). Suma alocată fiecărei contrapărți este rotunjită la cel mai apropiat euro.

5.1.5.4. Metode de alocare

La alocarea în cadrul licitațiilor la rată variabilă, Eurosistemul poate aplica fie proceduri de licitație bazate pe metoda ratei uniforme, fie proceduri de licitație bazate pe metoda ratei multiple. În licitațiile bazate pe metoda ratei uniforme (de tip olandez), rata dobânzii/prețul/punctele swap de alocare, aplicate ofertelor onorate, sunt egale cu rata dobânzii/prețul/punctele swap marginale (adică, rata dobânzii/prețul/punctele swap la care suma totală de alocat este epuizată). În licitațiile bazate pe metoda ratei multiple (de tip american), rata dobânzii/prețul/punctele swap de alocare sunt egale cu rata dobânzii/prețul/punctele swap prezentate în fiecare ofertă individuală.

CASETA 6

Alocarea în cadrul licitațiilor la rată variabilă având ca obiect operațiuni de swap valutar

Procentul de alocare la punctele swap marginale este:

$$all\% (\Delta_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)}{a(\Delta_m)}$$

Suma alocată celei de-a i-a contrapărți la punctele swap marginale este:

$$all (\Delta_m)_i = all\% (\Delta_m) \times a(\Delta_m)_i$$

Suma totală alocată celei de-a i-a contrapărți este:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)_i + all(\Delta_m)_i$$

unde:

A = suma totală alocată

Δ_s = al s-lea nivel al punctelor swap transmis de contrapărți

n = numărul total al contrapărților

$a(\Delta_s)_i$ = valoarea ofertei la al s-lea nivel al punctelor swap (Δ_s) transmis de a i-a contraparte

$a(\Delta_s)$ = valoarea totală a ofertelor la al s-lea nivel al punctelor swap (Δ_s)

$$a(\Delta_s) = \sum_{i=1}^n a(\Delta_s)_i$$

Δ_m = punctele swap marginale:

$\Delta_m \geq \Delta_s \geq \Delta_1$ în cazul unei operațiuni de swap valutar de furnizare de lichiditate

$\Delta_1 \geq \Delta_s \geq \Delta_m$ în cazul unei operațiuni de swap valutar de absorbție de lichiditate

Δ_{m-1} = punctele swap înainte de punctele swap marginale (ultimele puncte swap la care ofertele se onorează în întregime):

⁽³⁸⁾ Punctele swap se grupează în ordine crescătoare, ținând seama de semnul punctelor, care depinde de semnul diferenței de rată a dobânzii dintre moneda străină și euro. În cazul în care, la scadența swapului, rata dobânzii pentru moneda străină este mai mare decât rata dobânzii corespunzătoare pentru euro, semnul punctelor swap este pozitiv (adică euro este cotelat la o valoare mai mare în raport cu moneda străină). În situația inversă, dacă rata dobânzii pentru moneda străină este mai mică decât rata dobânzii corespunzătoare pentru euro, semnul punctelor swap este negativ (adică euro este cotelat la o valoare mai mică în raport cu moneda străină).

$\Delta_m > \Delta_{m-1}$ în cazul unei operațiuni de swap valutar de furnizare de lichiditate
 $\Delta_{m-1} > \Delta_m$ în cazul unei operațiuni de swap valutar de absorbție de lichiditate
 $all\%(\Delta_m)$ = procentul de alocare la punctele swap marginale
 $all(\Delta)_i$ = suma alocată celei de-a i -a contrapărți la al s -lea nivel al punctelor swap
 all_i = suma totală alocată celei de-a i -a contrapărți

5.1.6. Anunțarea rezultatelor licitației

Rezultatele licitațiilor standard și ale licitațiilor rapide sunt anunțate public prin intermediul rețelelor de informare și pe website-ul BCE. În plus, BCN pot anunța rezultatul alocării în mod direct contrapărților care nu au acces la rețelele de informare. Mesajul de anunțare publică a rezultatului licitației conține, în general, următoarele informații:

- (a) numărul de referință al licitației;
- (b) data licitației;
- (c) tipul operațiunii;
- (d) scadența operațiunii;
- (e) valoarea totală a ofertelor transmise de contrapărțile Eurosistemului;
- (f) numărul ofertanților;
- (g) valutele folosite (în cazul operațiunilor de swap valutar);
- (h) valoarea totală alocată;
- (i) procentul de alocare (în cazul licitațiilor la rată fixă);
- (j) cursul de schimb la vedere (în cazul operațiunilor de swap valutar);
- (k) rata dobânzii/prețul/punctele swap marginale acceptate și procentul de alocare la rata dobânzii/prețul/punctele swap marginale (în cazul licitațiilor la rată variabilă);
- (l) rata minimă a ofertei, rata maximă a ofertei și rata medie ponderată de alocare (în cazul licitațiilor bazate pe metoda ratei multiple);
- (m) data începerii operațiunii și data scadenței acesteia (dacă este cazul) sau data valutei și data scadenței instrumentului (în cazul emiterii de certificate de creanță ale BCE);
- (n) suma minimă alocată fiecărei contrapărți (dacă este cazul);
- (o) procentul minim de alocare (dacă este cazul);
- (p) valoarea nominală a certificatelor (în cazul emiterii de certificate de creanță ale BCE); și
- (q) codul ISIN al emisiunii (în cazul emiterii de certificate de creanță ale BCE).

BCN certifică direct contrapărților câștigătoare rezultatele individuale ale alocării.

5.2. Proceduri bilaterale

5.2.1. Considerații generale

BCN pot executa operațiuni pe bază de proceduri bilaterale. Aceste proceduri pot fi folosite în cazul operațiunilor de reglaj fin pe piața monetară și al operațiunilor structurale sub formă de tranzacții simple⁽³⁹⁾. Procedurile bilaterale sunt definite, în sens larg, ca fiind orice proceduri prin care Eurosistemul desfășoară o tranzacție cu una sau mai multe contrapărți, fără a recurge la o licitație. În acest sens, se pot distinge două tipuri diferite de proceduri bilaterale: operațiuni în care contrapărțile sunt contactate direct de Eurosistem și operațiuni efectuate prin intermediul burselor de valori și al agenților de piață.

5.2.2. Contactul direct cu contrapărțile

În cadrul acestei proceduri, BCN contactează direct una sau mai multe contrapărți naționale, care sunt selectate în conformitate cu criteriile menționate la punctul 2.2. BCN decid dacă să încheie sau nu tranzacția cu contrapărțile în conformitate cu instrucțiunile precise ale BCE. Tranzacțiile se decontează prin intermediul BCN.

În cazul în care Consiliul guvernatorilor BCE ar decide că, în situații excepționale, operațiunile bilaterale ar putea fi efectuate și de BCE însăși (sau de una sau câteva BCN acționând în calitate de agenți operativi ai BCE), procedurile pentru astfel de operațiuni ar fi modificate în mod corespunzător. În acest caz, BCE (sau BCN care acționează în calitate de agenți operativi ai BCE) ar contacta direct una sau câteva contrapărți din zona

⁽³⁹⁾ Consiliul guvernatorilor BCE poate decide că, în situații excepționale, aceste operațiuni pot fi efectuate și de BCE.

euro, selectate în conformitate cu criteriile menționate la punctul 2.2. BCE (sau BCN care acționează în numele BCE) ar decide dacă să încheie sau nu tranzacția cu contrapărțile. Totuși, decontarea tranzacțiilor s-ar realiza în mod descentralizat, prin intermediul BCN.

Operațiunile bilaterale efectuate prin contactarea directă a contrapărților se pot aplica în cazul tranzacțiilor reversibile, al tranzacțiilor simple, al operațiunilor de swap valutar și al atragerii de depozite la termen.

5.2.3. Operațiuni efectuate prin intermediul burselor de valori și al agenților de piață

BCN pot efectua tranzacții simple prin intermediul burselor de valori și al agenților de piață. Pentru aceste operațiuni, sfera contrapărților nu este limitată a priori, iar procedurile sunt adaptate convențiilor de piață aplicabile instrumentelor de creanță tranzacționate.

5.2.4. Anunțarea operațiunilor bilaterale

De regulă, operațiunile bilaterale nu se anunță public în avans. În plus, BCE poate decide să nu anunțe public rezultatele operațiunilor bilaterale.

5.2.5. Zile de desfășurare a operațiunilor bilaterale

BCE poate decide să desfășoare operațiuni bilaterale de reglaj fin în orice zi lucrătoare pentru Eurosistem. La astfel de operațiuni participă numai BCN ale statelor membre în care ziua tranzacției, ziua decontării și ziua rambursării sunt zile lucrătoare pentru BCN.

Operațiunile bilaterale simple efectuate în scopuri structurale se desfășoară și se decontează, de regulă, numai în zilele care sunt zile lucrătoare pentru BCN în toate statele membre.

5.3. Proceduri de decontare

5.3.1. Considerații generale

Tranzacțiile monetare care implică utilizarea facilităților permanente din Eurosistem sau participarea la operațiunile de piață monetară se decontează prin conturile contrapărților deschise la BCN sau conturile băncilor de decontare care participă la TARGET2. Tranzacțiile monetare se decontează numai după transferul final al activelor-garanție aferente operațiunii în cauză (sau în momentul în care acest transfer are loc). Aceasta înseamnă că activele-garanție trebuie să fi fost depozitate în prealabil într-un cont de custodie deschis la BCN sau să fie decontate pe parcursul aceleiași zile (intraday) la BCN respective, pe baza principiului livrare-contra-plată. Transferul activelor-garanție se efectuează prin conturile de decontare a operațiunilor cu valori mobiliare deținute de contrapărți deschise la SSS care îndeplinesc standardele minime ale BCE ⁽⁴⁰⁾. Contrapărțile care nu au un cont de custodie deschis la o BCN sau un cont de decontare a operațiunilor cu valori mobiliare deschis la un SSS care îndeplinește standardele minime ale BCE pot deconta tranzacțiile cu active-garanție prin contul de decontare a operațiunilor cu valori mobiliare sau contul de custodie al unei instituții de credit corespondente.

Dispozițiile contractuale aplicate de BCN (sau BCE) în cazul instrumentelor specifice de politică monetară conțin prevederi suplimentare referitoare la procedurile de decontare. Procedurile de decontare pot diferi într-o anumită măsură de la o BCN la alta, din cauza diferențelor existente la nivelul legislației naționale și al practicilor operaționale.

Tabelul 3

Date uzuale de decontare a operațiunilor de piață monetară din Eurosistem ⁽¹⁾

Instrument de politică monetară	Data decontării pentru operațiunile efectuate prin licitații standard	Data decontării pentru operațiunile efectuate prin licitații rapide sau proceduri bilaterale
Tranzacții reversibile	T + 1 ⁽²⁾	T
Tranzacții simple	—	În conformitate cu convenția de piață privind activele-garanție
Emitere de certificate de creanță ale BCE	T + 2	—
Swap valutar	—	T, T + 1 sau T + 2
Atragerea de depozite la termen	—	T

⁽¹⁾ T se referă la data tranzacției. Data decontării de referă la zilele lucrătoare pentru Eurosistem.

⁽²⁾ Dacă data uzuală de decontare pentru operațiunile principale de refinanțare sau pentru operațiunile de refinanțare pe termen mai lung coincide cu o zi bancară nelucrătoare, BCE poate decide să aplice o dată de decontare diferită cu opțiunea de decontare în aceeași zi. Datele de decontare pentru operațiunile principale de refinanțare și operațiunile de refinanțare pe termen mai lung sunt specificate în avans în calendarul licitațiilor din Eurosistem (a se vedea punctul 5.1.2).

⁽⁴⁰⁾ Descrierea standardelor de utilizare a SSS eligibile în zona euro și o listă actualizată cu legăturile eligibile între aceste sisteme pot fi găsite pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu.

5.3.2. Decontarea operațiunilor de piață monetară

Operațiunile de piață monetară bazate pe licitații standard (adică operațiuni principale de refinanțare, operațiuni de refinanțare pe termen mai lung și operațiuni structurale) se decontează, de regulă, în prima zi care urmează zilei tranzacției în care TARGET2 și toate SSS în cauză sunt deschise. Cu toate acestea, emiterea de certificate de creanță ale BCE este decontată în a doua zi următoare datei tranzacției și în care TARGET2 și toate SSS în cauză sunt deschise. În principiu, Eurosistemul vizează decontarea tranzacțiilor aferente operațiunilor sale de piață monetară în mod simultan în toate statele membre și cu toate contrapărțile care au furnizat suficiente active-garanție. Cu toate acestea, din cauza constrângerilor de ordin operațional și a caracteristicilor tehnice ale SSS, momentul exact din ziua decontării operațiunilor de piață monetară poate fi diferit în țările din zona euro. Momentul decontării operațiunilor principale de refinanțare și a operațiunilor de refinanțare pe termen mai lung coincide în mod normal cu momentul rambursării unei operațiuni anterioare cu scadența corespunzătoare.

Eurosistemul vizează decontarea operațiunilor de piață monetară efectuate prin intermediul licitațiilor rapide și al procedurilor bilaterale în ziua tranzacției. Cu toate acestea, Eurosistemul poate aplica uneori, din motive de ordin operațional, alte date de decontare pentru aceste operațiuni, în special în cazul tranzacțiilor simple și al operațiunilor de swap valutar (a se vedea tabelul 3).

5.3.3. Proceduri de la închiderea zilei

Procedurile de la închiderea zilei sunt menționate în documentele referitoare la TARGET2. În general, momentul închiderii TARGET2 este ora 18.00, ora BCE (CET). După momentul închiderii, TARGET2 nu mai acceptă ordine de plată pentru preluare, dar prelucrează ordinele de plată rămase care au fost acceptate înainte de momentul închiderii. Cererile contrapărților privind accesul la facilitatea de creditare marginală sau la facilitatea de depozit trebuie să fie depuse la BCN în cauză cel târziu în 15 minute de la momentul închiderii TARGET2. Termenul-limită pentru solicitarea accesului la facilitățile permanente din Eurosistem este amânat cu încă 15 minute în ultima zi lucrătoare pentru Eurosistem dintr-o perioadă de aplicare a rezervelor minime obligatorii.

Soldurile negative înregistrate în conturile de decontare în TARGET2 ale contrapărților eligibile, rămase după finalizarea procedurilor de control la închiderea zilei, sunt considerate automat ca fiind o cerere de acces la facilitatea de creditare marginală (a se vedea punctul 4.1).

CAPITOLUL 6

ACTIVE ELIGIBILE

6.1. Considerații generale

Articolul 18.1 din Statutul SEBC permite BCE și BCN să efectueze tranzacții pe piețele financiare prin cumpărări și vânzări simple de active-garanție sau prin contracte de report și impune ca toate operațiunile de creditare din Eurosistem să se bazeze pe colateral adecvat. Prin urmare, toate operațiunile Eurosistemului de furnizare de lichiditate se efectuează pe baza activelor-garanție furnizate de contrapărți, fie sub forma transferului proprietății activelor (în cazul tranzacțiilor simple sau al contractelor de report), fie sub forma constituirii unui gaj, cesiuni sau sarcini asupra activelor în cauză (în cazul creditelor colateralizate)⁽⁴¹⁾.

În scopul protejării Eurosistemului de pierderi în cadrul operațiunilor de politică monetară, asigurării unui tratament egal al contrapărților și îmbunătățirii eficienței operaționale și transparenței, activele-garanție trebuie să îndeplinească anumite criterii pentru a fi eligibile în cadrul operațiunilor de politică monetară din Eurosistem. Eurosistemul a elaborat un cadru unic privind activele eligibile, comun tuturor operațiunilor de creditare din cadrul Eurosistemului. Acest cadru unic, denumit și „Lista unică”, a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2007 și a înlocuit sistemul bazat pe două categorii de active aplicat de la începutul celei de-a treia etape a Uniunii economice și monetare.

Cadru unic cuprinde două clase distincte de active, active tranzacționabile și active netranzacționabile. Cu excepția faptului că activele netranzacționabile nu sunt folosite de Eurosistem pentru tranzacții simple, nu se face nicio distincție între cele două clase de active în ceea ce privește calitatea activelor și eligibilitatea lor pentru diferitele tipuri de operațiuni de politică monetară a Eurosistemului. Activele eligibile pentru operațiunile de politică monetară din Eurosistem pot fi folosite și ca active-garanție pentru credite pe parcursul zilei.

Criteriile de eligibilitate pentru cele două clase de active sunt uniforme pe tot cuprinsul zonei euro și sunt stabilite la punctul 6.2⁽⁴²⁾. Pentru a se asigura că cele două clase de active respectă aceleași standarde de creditare, s-a stabilit un mecanism al Eurosistemului de evaluare a creditului (ECAE), care se bazează pe diferite surse de evaluare a creditului. Procedurile și regulile care stabilesc și verifică îndeplinirea cerinței

⁽⁴¹⁾ Operațiunile simple și reversibile de piață monetară de absorbție de lichiditate se bazează, de asemenea, pe active-garanție. Criteriile de eligibilitate pentru activele-garanție folosite în operațiunile reversibile de piață monetară de absorbție de lichiditate sunt identice cu cele care se aplică activelor-garanție folosite în operațiuni reversibile de piață monetară de furnizare de lichiditate. Totuși, în operațiunile de absorbție de lichiditate nu se aplică marje de ajustare a valorii.

⁽⁴²⁾ Pe parcursul perioadei tranzitorii de până în 2013, pentru o clasă specifică de active din cadrul activelor netranzacționabile, creanțele private, în cadrul zonei euro pot exista diferențe în ceea ce privește un număr limitat de criterii de eligibilitate și operaționale (a se vedea punctul 6.2.2).

Eurosistemului de asigurare a unor „standarde înalte de creditare” pentru toate tipurile de colateral eligibil sunt prezentate la punctul 6.3. Măsurile de control al riscurilor și principiile de evaluare a activelor-garanție sunt prevăzute la punctele 6.4 și 6.5. Contrapărțile Eurosistemului pot folosi activele eligibile în operațiuni transfrontaliere (a se vedea punctul 6.6).

6.2. Cerințe de eligibilitate pentru activele-garanție

BCE întocmește, actualizează și publică o listă a activelor tranzacționabile eligibile⁽⁴³⁾. Eurosistemul oferă consultanță contrapărților cu privire la eligibilitatea colateralului în cadrul Eurosistemului doar în cazul în care îi sunt depuse drept colateral active tranzacționabile deja emise sau active netranzacționabile aflate în circulație. În consecință, nu se oferă consultanță înainte de emiteră.

6.2.1. Criteriile de eligibilitate pentru activele tranzacționabile

CertIFICATELE de creanță emise de BCE și toate certificatele de creanță emise de BCN înainte de data adoptării monedei euro în statul membru respectiv sunt eligibile.

Pentru a stabili eligibilitatea altor active tranzacționabile, se aplică următoarele criterii de eligibilitate (a se vedea și tabelul 4):

6.2.1.1. Tipul activului

Acesta trebuie să fie un *instrument de creanță* cu:

- (a) o sumă principală fixă, necondiționată⁽⁴⁴⁾; și
- (b) un cupon care nu poate determina un flux de numerar negativ. De asemenea, cuponul trebuie să aparțină uneia dintre următoarele categorii: (i) cupon zero; (ii) cupon fix; sau (iii) cupon variabil indexat cu o rată a dobânzii de referință. Cuponul poate fi indexat în funcție de evoluția ratingului emitentului. În plus, obligațiunile indexate în funcție de rata inflației sunt, de asemenea, eligibile.

Aceste caracteristici trebuie menținute până la răscumpărarea obligațiunii. Instrumentele de creanță nu pot acorda drepturi asupra principalului și/sau a dobânzii care se subordonează drepturilor deținătorilor altor instrumente de creanță ale aceleiași emitent.

Cerința (a) nu se aplică titlurilor garantate cu active (*asset-backed securities*), cu excepția obligațiunilor emise de instituții de credit în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 52 din Directiva OPCVM⁽⁴⁵⁾ (denumite și „obligațiuni bancare garantate”). Eurosistemul evaluează eligibilitatea titlurilor garantate cu active, cu excepția obligațiunilor bancare garantate, conform următoarelor criterii.

Activele care generează flux de numerar și care stau la baza titlurilor garantate cu active trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- (a) dobândirea acestui tip de active trebuie să fie reglementată de legea unui stat membru al UE;
- (b) trebuie să fie dobândite de la inițiator sau de la un intermediar de către un vehicul investițional specializat de securitizare, într-un mod considerat de Eurosistem drept o „vânzare reală” opozabilă terților și care nu mai poate fi atacată de inițiator și de creditorii acestuia, sau de intermediar și creditorii acestuia, inclusiv în caz de insolabilitate a inițiatorului sau a intermediarului;
- (c) trebuie să fie inițiate și vândute emitentului de către un inițiator sau, după caz, un intermediar cu sediul social în SEE;
- (d) să nu fie constituite, integral sau parțial, în mod efectiv sau potențial, din tranșe de alte titluri garantate cu active⁽⁴⁶⁾. În plus, acestea trebuie să nu fie constituite, integral sau parțial, în mod efectiv sau potențial, din titluri de valoare asociate unui risc de credit (*credit-linked notes*), swapuri sau alte instrumente derivate⁽⁴⁷⁾,⁽⁴⁸⁾ sau titluri de valoare sintetice;

⁽⁴³⁾ Lista se publică și se actualizează zilnic pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu. Activele tranzacționabile emise de societăți nefinanciare fără rating de la o instituție externă de evaluare a creditului (ECAI) pentru emisiune, emitent sau garant nu sunt incluse în lista publică a activelor tranzacționabile eligibile. Eligibilitatea acestor titluri de creanță depinde de evaluarea creditului efectuată de sursa de evaluare a creditului aleasă de contrapartea respectivă în conformitate cu regulile ECAF aplicabile creanțelor private prevăzute la punctul 6.3.3.1.

⁽⁴⁴⁾ Obligațiunile cu opțiuni sau alte drepturi similare nu sunt eligibile.

⁽⁴⁵⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

⁽⁴⁶⁾ Această cerință nu exclude titlurile garantate cu active în cazul în care structura de emiteră include două vehicule investiționale specializate și cerința de „vânzare reală” este respectată cu privire la acele vehicule investiționale specializate, astfel încât instrumentele de creanță emise de al doilea vehicul investițional specializat sunt direct sau indirect garantate de către fondul de active inițial și toate fluxurile de numerar de la activele generatoare de fluxuri de numerar sunt transferate de la primul vehicul investițional specializat la cel de-al doilea.

⁽⁴⁷⁾ Această restricție nu implică swap-urile utilizate doar pentru scopuri de acoperire împotriva riscului în operațiunile cu titluri garantate cu active.

⁽⁴⁸⁾ Titlurile garantate cu active aflate pe lista activelor tranzacționabile eligibile începând cu 10 octombrie 2010 sunt exceptate de la această cerință și rămân eligibile până la 9 octombrie 2011.

- (e) în cazul în care acestea sunt creanțe private, debitorii și creditorii trebuie să aibă sediul social (sau, în cazul persoanelor fizice, să aibă reședința) în SEE și, dacă este relevant, titlul de valoare aferent trebuie să fie localizat în SEE. Dreptul aplicabil acestor creanțe private trebuie să fie dreptul unui stat SEE. În cazul în care acestea sunt obligațiuni, emitenții trebuie să aibă sediul social în SEE, acestea trebuie să fie emise într-un stat SEE în baza legislației aplicabile într-un stat SEE și orice titlu de valoare aferent trebuie să fie localizat în SEE ⁽⁴⁹⁾.

În cazurile în care inițiatorii sau, după caz, intermediarii, au avut sediul social în zona euro sau în Regatul Unit, Eurosistemul a verificat că în acele jurisdicții nu existau dispoziții severe privind invalidarea vânzării activelor-garanție către vehiculul investițional specializat. În cazul în care inițiatorul sau, după caz, intermediarul are sediul social în alt stat SEE, titlurile garantate cu active pot fi considerate eligibile doar dacă Eurosistemul stabilește că drepturile acestuia vor fi protejate în mod corespunzător față de dispozițiile privind invalidarea vânzării activelor-garanție către vehiculul investițional specializat considerate relevante de Eurosistem în temeiul dreptului statului SEE relevant. În acest sens, înainte ca titlurile garantate cu active să fie considerate eligibile, trebuie depusă o evaluare juridică independentă realizată într-o formă acceptabilă pentru Eurosistem și care să prevadă normele aplicabile în acel stat privind invalidarea vânzării activelor-garanție către un vehicul investițional specializat ⁽⁵⁰⁾. Pentru a putea stabili dacă drepturile sale sunt protejate în mod adecvat în ceea ce privește normele privind invalidarea vânzării activelor-garanție către un vehicul investițional specializat, Eurosistemul poate solicita alte documente, inclusiv prezentarea de către cesionar a unui certificat privind solvabilitatea vânzătorului pentru perioada suspectă. Normele privind invalidarea vânzării activelor-garanție către un vehicul investițional specializat, apreciate de Eurosistem ca fiind severe și prin urmare inacceptabile, includ norme prin care vânzarea de active-garanție poate fi invalidată de către lichidator doar în temeiul faptului că a fost încheiată într-o anumită perioadă de timp (perioada suspectă) înainte de declarația de insolvență a vânzătorului (inițiator/intermediar) sau în cazul în care o astfel de invalidare poate fi prevenită doar de cesionar dacă acesta poate dovedi că nu avea cunoștința de insolvență a vânzătorului (inițiator/intermediar) la momentul vânzării.

În cadrul unei emisiuni structurate, pentru a fi eligibilă, o tranșă (sau subtranșă) nu poate fi subordonată altor tranșe din aceeași emisiune. Se consideră că o tranșă (sau subtranșă) nu este subordonată față de alte tranșe (sau subtranșe) din aceeași emisiune dacă, în conformitate cu prioritatea de plată aplicabilă după transmiterea unui aviz de punere în executare, astfel cum este prevăzut în prospectul de emisiune, acestei tranșe (sau subtranșe) i se acordă prioritate față de orice alte tranșe (sau subtranșe) în ceea ce privește primirea plății (principal și dobândă), respectiva tranșă (sau subtranșă) fiind astfel ultima dintre diferitele tranșe sau subtranșe ale unei emisiuni structurate care suportă pierderile. Pentru emisiunile structurate al căror prospect prevede transmiterea unui aviz cu privire la accelerare și punere în executare, caracterul nesubordonat al unei tranșe (sau subtranșe) trebuie asigurat cu privire la prioritatea la plată atât pentru avizul cu privire la accelerare, cât și pentru cel cu privire la punere în executare.

Eurosistemul își rezervă dreptul de a cere oricărui terț în cauză (precum emitenții, cedentul sau agentul intermediar) orice clarificare și/sau confirmare juridică pe care o consideră necesară pentru a aprecia eligibilitatea titlurilor garantate cu active.

6.2.1.2. Standarde de creditare

Instrumentele de creanță trebuie să respecte standardele înalte de creditare prevăzute de reglementările ECAF pentru activele tranzacționabile, în conformitate cu punctul 6.3.2.

6.2.1.3. Locul emisiunii

Instrumentele de creanță trebuie să fie depozitate/înregistrate (emise) în SEE la o bancă centrală sau la un depozitar central de valori mobiliare (DCVM) care îndeplinește standardele minime stabilite de BCE ⁽⁵¹⁾. În cazul în care un instrument de creanță tranzacționabil este emis de o societate nefinanciară ⁽⁵²⁾ careia nu i-a fost atribuit un rating de către o instituție externă de evaluare a creditului (ECAI), locul emisiunii trebuie să fie zona euro.

⁽⁴⁹⁾ Titlurile garantate cu active aflate pe lista activelor tranzacționabile eligibile începând cu 10 octombrie 2010 sunt exceptate de la această cerință și rămân eligibile până la 9 octombrie 2011.

⁽⁵⁰⁾ Titlurile garantate cu active aflate pe lista activelor tranzacționabile eligibile începând cu 10 octombrie 2010 sunt exceptate de la această cerință și rămân eligibile până la 9 octombrie 2011.

⁽⁵¹⁾ De la 1 ianuarie 2007, pentru a fi eligibile, titlurile de creanță internaționale globale la purtător (*international debt securities in global bearer form*) emise prin intermediul depozitarilor centrali internaționali de valori mobiliare (DCIVM) Euroclear Bank (Belgia) și Clearstream Banking Luxembourg trebuie să fie emise sub forma certificatelor globale noi și să fie depuse la un depozitar obișnuit, care poate fi un DCIVM sau, după caz, un DCVM care îndeplinește standardele minime stabilite de BCE. Titlurile de creanță internaționale globale la purtător care au fost emise în forma certificatelor globale clasice înainte de 1 ianuarie 2007 și titlurile fungibile emise cu același cod ISIN la această dată sau ulterior rămân eligibile până la scadență. De la 30 septembrie 2010, pentru a fi eligibile, titlurile de creanță internaționale globale înregistrate (*international debt securities issued in global registered form*) emise prin intermediul DCIVM Euroclear Bank (Belgia) și Clearstream Banking Luxembourg trebuie să fie emise în cadrul noii structuri de păstrare pentru titlurile de creanță internaționale. Titlurile de creanță internaționale globale înregistrate emise anterior sau la acea dată rămân eligibile până la scadență. Titlurile de creanță internaționale individuale la purtător (*international debt securities in individual note form*) emise după 30 septembrie 2010 nu vor mai fi eligibile. Titlurile de creanță internaționale individuale la purtător emise anterior sau la acea dată rămân eligibile până la scadență.

⁽⁵²⁾ Societățile nefinanciare sunt definite în Sistemul European de Conturi 1995 (SEC 95).

6.2.1.4. Proceduri de decontare

Instrumentul de creanță trebuie să fie transferabil sub formă de înregistrare în cont. Acesta trebuie deținut și decontat în zona euro printr-un cont deschis în cadrul Eurosistemului sau al unui SSS care îndeplinește standardele stabilite de BCE, astfel încât înregistrarea și îndeplinirea activelor să fie guvernate de legea unui stat membru.

În cazul în care depozitarul central de valori mobiliare (DCVM) unde este emis titlul de creanță și sistemul de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare (SSS) unde este ținut nu sunt identice, cele două instituții trebuie să fie conectate printr-o legătură aprobată de BCE ⁽⁵³⁾.

6.2.1.5. Piețe acceptate

Instrumentul de creanță trebuie acceptat spre tranzacționare pe o piață reglementată care corespunde definiției din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului ⁽⁵⁴⁾ sau tranzacționat pe anumite piețe nereglementate specificate de BCE ⁽⁵⁵⁾. Evaluarea piețelor nereglementate de către Eurosistem se bazează pe trei principii – siguranță, transparență și accesibilitate ⁽⁵⁶⁾.

6.2.1.6. Tipul emitentului/garantului

Instrumentul de creanță trebuie emis sau garantat de bănci centrale ale statelor membre ale UE, entități din sectorul public, entități din sectorul privat sau instituții internaționale sau supranaționale.

6.2.1.7. Locul de stabilire al emitentului/garantului

Emitentul trebuie să fie stabilit în SEE sau într-una din țările G10 care nu fac parte din SEE ⁽⁵⁷⁾, ⁽⁵⁸⁾. În acest din urmă caz, instrumentele de creanță pot fi considerate eligibile doar dacă Eurosistemul se asigură că drepturile sale sunt protejate într-un mod corespunzător, determinat de Eurosistem, în temeiul legislației țării G10 din afara SEE respective. În acest scop, o evaluare juridică, atât în ceea ce privește fondul, cât și forma, în modalități acceptate de Eurosistem trebuie să fie prezentată înainte ca activele să poată fi considerate eligibile. În cazul unui titlu garantat cu active, emitentul trebuie să fie stabilit în SEE.

Garantul trebuie să aibă sediul social în SEE, cu excepția cazului în care nu este necesară o garanție pentru stabilirea standardelor înalte de creditare pentru activele tranzacționabile, astfel cum este prevăzut la punctul 6.3.2.

Instituțiile internaționale sau supranaționale sunt emitenți/garanți eligibili indiferent de locul lor de stabilire. În cazul unui instrument de creanță tranzacționabil emis de o societate nefinanciară a căreia nu îi este atribuit un rating de către o instituție externă de evaluare a creditului (ECAI), emitentul/garantul trebuie să fie stabilit în zona euro.

6.2.1.8. Moneda de exprimare

Instrumentul de creanță trebuie exprimat în euro ⁽⁵⁹⁾.

6.2.2. Criteriile de eligibilitate pentru activele netranzacționabile

Există trei tipuri de active netranzacționabile eligibile drept colateral în cadrul unic al activelor eligibile: depozite la termen efectuate de contrapărțile eligibile, creanțe private și instrumente de creanță netranzacționabile garantate cu creanțe ipotecare asupra persoanelor private (RMBD) ⁽⁶⁰⁾.

⁽⁵³⁾ Descrierea standardelor de utilizare a SSS eligibile în zona euro și o listă actualizată cu legăturile eligibile între aceste sisteme pot fi găsite pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu.

⁽⁵⁴⁾ JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

⁽⁵⁵⁾ O listă cu piețele nereglementate acceptate este publicată pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu, și este actualizată cel puțin o dată pe an.

⁽⁵⁶⁾ „Siguranță”, „transparență” și „accesibilitate” sunt definite de Eurosistem exclusiv în ceea ce privește sarcina sa de gestionare a garanțiilor. Procesul de selectare nu vizează evaluarea calităților intrinseci ale diferitelor piețe. Principiile trebuie înțelese după cum urmează: „siguranța” desemnează certitudinea cu privire la tranzații, în special certitudinea privind validitatea și producerea de efecte a tranzacțiilor. „Transparența” se referă la accesul liber la informații privind funcționarea și regulamentul de procedură al pieței, caracteristicile financiare ale activelor, mecanismul de formare a prețurilor și cantitățile și prețurile relevante (cotații, rate ale dobânzii, volume de tranzacționare, sume în circulație, etc.). „Accesibilitatea” se referă la capacitatea Eurosistemului de a participa și de a avea acces la piață; o piață este accesibilă pentru scopuri de gestionare a garanțiilor în cazul în care funcționarea și regulamentul său de procedură permit Eurosistemului să obțină informații și să desfășoare tranzații în aceste scopuri.

⁽⁵⁷⁾ Țările G10 din afara SEE includ în prezent Statele Unite, Canada, Japonia și Elveția.

⁽⁵⁸⁾ Activele tranzacționabile emise înainte de 1 ianuarie 2007 de o entitate care nu este stabilită în SEE sau în una dintre țările G10 care nu fac parte din SEE, dar care sunt garantate de o entitate stabilită în SEE, rămân eligibile până la 31 decembrie 2011, cu condiția ca acestea să îndeplinească celelalte criterii de eligibilitate și cerințele aplicabile garanțiilor stabilite la punctul 6.3.2, și devin neeligibile după această dată.

⁽⁵⁹⁾ Exprimat ca atare sau în denumirile naționale ale euro.

⁽⁶⁰⁾ În perioada 2007-2013, pentru creanțele private se aplică un regim intermediar care permite fiecărei BCN să aleagă un prag minim pentru valoarea creanțelor private eligibile în scopuri de garantare, cu excepția utilizării transfrontaliere, și să decidă dacă ar trebui să se perceapă un comision de procesare. Din cursul anului 2013 se va aplica un regim complet unificat.

6.2.2.1. Creanțele private

Pentru a fi eligibilă, o creanță privată ⁽⁶¹⁾ trebuie să îndeplinească următoarele criterii de eligibilitate (a se vedea și tabelul 4):

- (a) *tipul activului*: activul trebuie să fie o creanță privată care este o datorie a unui debitor față de o contraparte din cadrul Eurosistemului. Creanțele private care sunt „amortizabile” (adică principalul sau dobânda se rambursează conform unui calendar prestabilit) sunt, de asemenea, eligibile. Liniile de credit neutilizate (de exemplu, linie neutilizată de creanțe private de tip revolving), creditările pe descoperiri de cont și scrisorile de credit (care autorizează utilizarea creditelor, dar care nu sunt creanțe private ca atare) nu sunt eligibile. În cazul unui împrumut sindicalizat, partea unui organism membru al sindicatului de plasament este considerată un tip de creanță privată eligibil. Creanțele private nu pot acorda drepturi asupra principalului și/sau a dobânzii care se subordonează drepturilor deținătorilor altor creanțe private (sau altor tranșe sau subtranșe din cadrul aceluiași împrumut sindicalizat) sau ai instrumentelor de creanță ale aceluiași emitent;
- (b) creanța privată trebuie să aibă: (a) o sumă principală fixă, necondiționată; și (b) o rată a dobânzii care nu poate determina un flux de numerar negativ. De asemenea, rata dobânzii trebuie să aparțină uneia dintre următoarele categorii: (i) cupon zero; (ii) rată fixă; sau (iii) rată variabilă indexată cu o altă rată a dobânzii de referință. În plus, creanțele private cu rata dobânzii indexată în funcție de rata inflației sunt, de asemenea, eligibile. Aceste caracteristici trebuie menținute până la răscumpărarea obligațiunii;
- (c) *tipul debitorului/garantului*: debitorii sau garanții eligibili sunt societăți nefinanciare ⁽⁶²⁾, entități din sectorul public și instituții internaționale sau supranaționale. Fiecare debitor este responsabil individual și indivizibil pentru rambursarea totală a creanței private în cauză (codebitorii responsabili în solidar pentru creanțe private individuale sunt excluși);
- (d) *locul de stabilire al debitorului și garantului*: debitorul trebuie să aibă sediul social în zona euro. Garantul trebuie să aibă și el sediul social în zona euro, cu excepția cazului în care nu este necesară o garanție pentru stabilirea standardelor înalte de creditare pentru activele netranzaționabile, astfel cum este prevăzut la punctul 6.3.3. Această cerință nu se aplică instituțiilor internaționale sau supranaționale;
- (e) *standardele de creditare*: calitatea creanțelor private se evaluează în funcție de solvabilitatea debitorului sau garantului în cauză. Creanțele private trebuie să respecte standardele înalte de creditare prevăzute de reglementările ECAF pentru active netranzaționabile, conform punctului 6.3.3;
- (f) *valoarea minimă*: la momentul depunerii creanței private pentru a fi utilizată drept colateral de contraparte (mobilizare), creanța trebuie să respecte un prag minim al valorii. Fiecare BCN poate alege o valoare minimă aplicabilă creanțelor private interne. Pentru utilizare transfrontalieră, se aplică un prag minim comun de 500 000 EUR. Se are în vedere ca, imediat ce este practicabil, în cursul anului 2013 să se introducă un prag minim comun de 500 000 EUR pentru toate creanțele private din zona euro;
- (g) *proceduri de utilizare*: creanța privată trebuie utilizată în conformitate cu procedurile Eurosistemului, astfel cum sunt definite în documentația națională respectivă;
- (h) *legislația aplicabilă*: atât contractul de creanță privată, cât și contractul dintre contraparte și BCN care mobilizează creanța privată drept colateral („contract de mobilizare”) trebuie să fie reglementate de legislația unui stat membru. De asemenea, numărul total de legislații aplicabile: (i) contrapărții; (ii) creditorului; (iii) debitorului; (iv) garantului (după caz); (v) contractului de creanță privată; (vi) contractului de mobilizare nu poate fi mai mare de două;
- (i) *moneda de exprimare*: creanța privată trebuie exprimată în euro ⁽⁶³⁾.

6.2.2.2. Instrumente de creanță netranzaționabile garantate cu creanțe ipotecare asupra persoanelor private

Pentru a fi eligibile, RMBD trebuie să îndeplinească următoarele criterii de eligibilitate (a se vedea și tabelul 4):

- (a) *tipul activului*: activul trebuie să fie un instrument de creanță (un bilet la ordin sau o cambie) care este garantat de un pachet de creanțe ipotecare rezidențiale și care nu este complet securitizat. Trebuie să fie posibilă înlocuirea activelor în pachetul respectiv de creanțe ipotecare și trebuie să existe un mecanism care să asigure că Eurosistemul are prioritate în fața creditorilor, cu excepția celor scutiți din motive de politică publică ⁽⁶⁴⁾;
- (b) RMBD trebuie să aibă: (i) o sumă principală fixă, necondiționată; și (ii) o rată a dobânzii care nu poate determina un flux de numerar negativ;

⁽⁶¹⁾ Creanțele private se mai numesc și împrumuturi bancare. *Schuldscheindarlehen* și creanțele private de drept olandez asupra administrațiilor publice sau altor debitori eligibili și care sunt acoperite de o garanție de stat (de exemplu, organismele pentru locuințe sociale) sunt considerate echivalente cu creanțele private.

⁽⁶²⁾ Astfel cum este definit în SEC 95.

⁽⁶³⁾ Exprimat ca atare sau în denominările naționale ale euro.

⁽⁶⁴⁾ Biletele la ordin garantate cu creanțe ipotecare de drept irlandez sunt în prezent singurele instrumente financiare din această categorie de active.

- (c) *standardele de creditare*: RMBD trebuie să respecte standarde înalte de creditare, care sunt evaluate conform capitoului din reglementările ECAF destinat RMBD, în conformitate cu punctul 6.3.3;
- (d) *tipul emitentului*: emitenții eligibili sunt instituțiile de credit care sunt contrapărți eligibile;
- (e) *locul de stabilire al emitentului*: emitentul trebuie să aibă sediul social în zona euro;
- (f) *proceduri de utilizare*: RMBD trebuie utilizat în conformitate cu procedurile Eurosistemului, astfel cum sunt definite în documentația națională respectivă;
- (g) *monedă de exprimare*: RMBD trebuie exprimat în euro ⁽⁶⁵⁾.

6.2.3. Cerințe suplimentare pentru utilizarea activelor eligibile

6.2.3.1. Cerințe juridice suplimentare pentru creanțele private

Pentru a asigura crearea unei garanții valide asupra creanțelor private și pentru a asigura o punere în executare rapidă a creanțelor private în caz de neîndeplinire a obligațiilor de către contraparte, trebuie respectate câteva cerințe juridice suplimentare. Aceste cerințe juridice se referă la următoarele elemente:

- (a) verificarea existenței creanțelor private;
- (b) notificarea debitorului cu privire la mobilizarea creanței private sau înregistrarea unei astfel de mobilizări;
- (c) lipsa restricțiilor privind secretul bancar și confidențialitatea;
- (d) lipsa restricțiilor privind mobilizarea creanței private;
- (e) lipsa restricțiilor privind punerea în executare a creanței private.

Conținutul acestor cerințe juridice este prevăzut în apendicele 7. Detalii suplimentare privind caracteristicile specifice ale jurisdicțiilor naționale pot fi găsite în documentația națională relevantă.

6.2.3.2. Reguli de utilizare a activelor eligibile

Activele tranzacționabile pot fi folosite pentru toate operațiunile de politică monetară care se bazează pe active-garanție, adică tranzacții simple și reversibile de piață monetară și facilitatea de creditare marginală. Activele netranzacționabile pot fi folosite ca active-garanție pentru tranzacții de piață monetară reversibile și pentru facilitatea de creditare marginală. Aceste active nu se folosesc în tranzacțiile simple din cadrul Eurosistemului. Toate activele tranzacționabile și netranzacționabile pot fi folosite, de asemenea, ca active-garanție pentru creditul pe parcursul zilei.

Indiferent dacă un activ tranzacționabil sau netranzacționabil îndeplinește sau nu toate criteriile de eligibilitate, o contraparte nu poate depune drept colateral activele pe care le-a emis sau pe care le garantează ea însăși sau activele emise sau garantate de o altă entitate cu care are legături strânse ⁽⁶⁶⁾.

Termenul de „legături strânse” desemnează situația în care contrapartea este legată de un emitent/debitor/garant de active eligibile prin faptul că:

- (a) contrapartea deține direct sau indirect, prin intermediul uneia sau mai multor întreprinderi, 20 % sau mai mult din capitalul emitentului/debitorului/garantului;
- (b) emitentul/debitorul/garantul deține direct sau indirect, prin intermediul uneia sau mai multor întreprinderi, 20 % sau mai mult din capitalul contrapărții; sau
- (c) un terț deține mai mult de 20 % din capitalul contrapărții și mai mult de 20 % din capitalul emitentului/debitorului/garantului, fie direct, fie indirect, prin intermediul uneia sau mai multor întreprinderi.

În scopul punerii în aplicare a politicii monetare, în special pentru monitorizarea respectării regulilor de utilizare a activelor eligibile în ceea ce privește legăturile strânse, Eurosistemul face disponibile pe plan intern informațiile privind deținerile de capital furnizate în acest scop de autoritățile de supraveghere. Informațiile sunt supuse standardelor privind confidențialitatea aplicate de autoritățile de supraveghere.

Dispozițiile de mai sus privind legăturile strânse nu se aplică: (a) legăturilor strânse dintre o contraparte și o entitate din sectorul public din țările SEE care are dreptul de a percepe taxe sau în cazul în care un instrument de creanță este garantat de o entitate din sectorul public din țările SEE care are dreptul de a percepe taxe; (b) obligațiilor bancare garantate emise în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 52 alineatul (4) din Directiva OPCVM; sau (c) cazurilor în care instrumentele de creanță sunt protejate de dispoziții juridice specifice comparabile cu instrumentele prevăzute la litera (b), cum este cazul (i) instrumentelor de creanță netranzacționabile garantate cu creanțe ipotecare asupra persoanelor private (RMBD) care nu sunt titluri de

⁽⁶⁵⁾ Exprimat ca atare sau în denumirile naționale ale euro.

⁽⁶⁶⁾ În cazul în care o contraparte folosește active pe care nu poate sau nu mai poate să le folosească pentru a garanta un credit în curs, deoarece există legături strânse între emitent, debitor sau garant sau aceștia sunt una și aceeași entitate, contrapartea este obligată să notifice de îndată acest lucru băncii centrale naționale în cauză. Activele sunt evaluate la valoarea zero la următoarea dată de evaluare și poate fi declanșat un apel în marjă (a se vedea și apendicele 6). De asemenea, contrapartea trebuie să retragă activul cât mai repede posibil.

valoare; sau (ii) obligațiunilor bancare structurate garantate cu credite imobiliare rezidențiale sau obligațiunilor bancare structurate garantate cu credite ipotecare comerciale, adică anumite obligațiuni bancare garantate care nu au fost declarate de Comisia Europeană ca fiind conforme cu OPCVM și care îndeplinesc toate criteriile aplicabile titlurilor garantate cu active, astfel cum este prevăzut la punctele 6.2 și 6.3, și următoarele criterii suplimentare:

În cazul obligațiunilor bancare structurate garantate cu credite imobiliare rezidențiale:

- (a) orice credite imobiliare rezidențiale aferente obligațiunilor bancare structurate trebuie să fie exprimate în euro; emitentul (și debitorul și garantul, dacă sunt persoane juridice) trebuie să aibă sediul social într-un stat membru, activele-garanție ale acestora trebuie să fie localizate într-un stat membru, iar legislația aplicabilă creditului trebuie să fie cea a unui stat membru;
- (b) creditele imobiliare rezidențiale sunt eligibile pentru fondul de acoperire alcătuit din obligațiuni bancare garantate structurate relevante, dacă sunt garantate cu o garanție eligibilă sau cu o ipotecă. O garanție eligibilă trebuie să poată fi plătită în termen de 24 de luni în caz de neîndeplinire a obligațiilor. Garanțiile eligibile pentru astfel de credite garantate pot fi furnizate prin diferite tipuri de contracte, inclusiv contracte de asigurare, cu condiția să fie oferite de o entitate din sectorul public sau de o instituție financiară supusă supravegherii publice. Garantul din cadrul acestor credite garantate trebuie să nu aibă legături strânse cu emitentul obligațiunilor bancare garantate și trebuie să aibă pe durata de valabilitate a operațiunii cel puțin ratingul A+/A1/AH acordat de o ECAI acceptată;
- (c) se acceptă colateral substituit de înaltă calitate pentru cel mult 10 % din fondul de acoperire. Acest prag poate fi depășit doar după efectuarea unei analize detaliate de către BCN relevantă;
- (d) procentul maxim din fiecare credit eligibil care poate fi finanțat prin emiterea de obligațiuni bancare garantate structurate corespunde unui raport de 80 % între volumul creditului și valoarea proprietății imobiliare (LTV). Calcularea LTV trebuie să se bazeze pe o evaluare de piață conservatoare;
- (e) nivelul minim obligatoriu de supracolateralizare este 8 %;
- (f) valoarea maximă a creditelor pentru creditele imobiliare rezidențiale este de 1 milion de euro;
- (g) evaluarea de sine stătătoare a creditului pentru fondul de acoperire trebuie să corespundă unui nivel anual al PD de 10 puncte de bază în conformitate cu pragul de „single A” (a se vedea punctul 6.3.1);
- (h) emitentului și entităților aferente care fac parte sau sunt relevante pentru tranzacția care privește obligațiunea bancară garantată structurată trebuie să li se aplice un prag minim pe termen lung de „single A” („A-” de Fitch sau Standard & Poor’s, „A3” de Moody’s sau „AL” de DBRS).

În cazul obligațiunilor bancare structurate garantate cu credite ipotecare comerciale:

- (a) orice credite ipotecare comerciale aferente obligațiunilor bancare structurate garantate trebuie să fie exprimate în euro; emitentul (și debitorul și garantul, dacă sunt persoane juridice), trebuie să aibă sediul social într-un stat membru, activele-garanție ale acestora trebuie să fie localizate într-un stat membru, iar legislația aplicabilă creditului trebuie să fie cea a unui stat membru;
- (b) se acceptă colateral substituit de înaltă calitate pentru cel mult 10 % din fondul de acoperire. Acest prag poate fi depășit doar după efectuarea unei analize detaliate de către BCN relevantă;
- (c) procentul maxim din fiecare credit eligibil care poate fi finanțat prin emiterea de obligațiuni bancare garantate structurate este 60 % LTV. Calcularea LTV trebuie să se bazeze pe o evaluare de piață conservatoare;
- (d) nivelul minim obligatoriu de supracolateralizare este 10 %;
- (e) cota fiecărui debitor din fondul de acoperire, după agregarea soldurilor tuturor creditelor individuale de la un anumit debitor, nu trebuie să depășească 5 % din totalul fondului de acoperire;
- (f) evaluarea de sine stătătoare a creditului pentru fondul de acoperire trebuie să corespundă nivelului 1 de calitate a creditului din grila de evaluare a Eurosistemului (a se vedea punctul 6.3.1);
- (g) calitatea de gradul 2 a creditului trebuie aplicată emitentului și entităților aferente care fac parte sau sunt relevante pentru tranzacția care privește obligațiunea bancară garantată structurată;
- (h) toate creditele ipotecare comerciale care servesc drept garanție trebuie reevaluate cel puțin o dată pe an. Scăderea prețurilor proprietăților trebuie să fie reflectată în totalitate în cadrul reevaluării. În cazul creșterii prețurilor se aplică o marjă de ajustare de 15 %. Creditele care nu îndeplinesc cerința privind pragul LTV trebuie înlocuite cu noi credite sau trebuie supracolateralizate cu aprobarea BCN competente. Principala metodologie de evaluare care trebuie aplicată este valoarea pieței, adică prețul estimat care ar fi obținut dacă activele ar fi vândute pe piață prin depunerea unor eforturi rezonabile. Această estimare trebuie să se bazeze pe prezumția cea mai conservatoare. Pot fi aplicate și metode statistice, dar numai ca metodologie de evaluare secundară;

- (i) rezerva de lichiditate sub formă de numerar în euro depusă la o contraparte eligibilă trebuie menținută permanent pentru a acoperi toate plățile în contul dobânzii aferente obligațiunilor bancare garantate pentru perioada ulterioară de șase luni;
- (j) când ratingul de credit pe termen scurt al debitorului unui credit ipotecar comercial care servește drept garanție se încadrează sub calitatea de gradul 2 a creditului în cele nouă luni care precedă ajungerea la scadență a unei obligațiuni bancare garantate de tip *hard bullet* (*hard bullet covered bank bond*), acel debitor trebuie să plaseze o cantitate suficientă de numerar în euro pentru a acoperi partea corespunzătoare din plata principalului obligațiunii bancare garantate, precum și cheltuielile corespunzătoare prevăzute a fi plătite de către emitent pentru obligațiunea bancară garantată către rezerva de lichiditate;
- (k) în caz de stres privind lichiditatea, data inițială a scadenței poate fi extinsă până la 12 luni pentru a compensa eventualele necorelări de scadență între creditele care se amortizează în fondul de acoperire și răscumpărarea de tip *bullet* a obligațiunii bancare garantate. Cu toate acestea, obligațiunile bancare garantate vor deveni neeligibile pentru utilizare în interes propriu după data inițială a scadenței.

În plus, pentru obligațiunile bancare structurate garantate cu credite imobiliare rezidențiale sau obligațiunile bancare structurate garantate cu credite ipotecare comerciale, contrapărțile trebuie să furnizeze confirmarea juridică de către o societate de avocatură de renume a îndeplinirii următoarelor condiții:

- (a) emitentul de obligațiuni bancare garantate este o instituție de credit care are sediul social într-un stat membru al UE și nu este un vehicul investițional specializat, chiar dacă obligațiunile bancare garantate respective sunt garantate de către o instituție de credit care are sediul social într-un stat membru al UE;
- (b) în temeiul legii statului membru în care are sediul social emitentul sau în care au fost emise obligațiunile bancare garantate, emitentul/emisiunea de obligațiuni bancare garantate face obiectul unei supravegheri publice speciale menite să îi protejeze pe deținătorii de obligațiuni bancare garantate;
- (c) în cazul insolvenței emitentului, deținătorii de obligațiuni bancare garantate au prioritate în ceea ce privește rambursarea principalului și plata dobânzii care rezultă din activele (-garanție) eligibile;
- (d) sumele rezultate din emisiunea de obligațiuni bancare garantate trebuie investite (în temeiul normelor privind investițiile prevăzute în documentația privind obligațiunile bancare garantate) în conformitate cu legislația națională relevantă referitoare la obligațiunile bancare garantate sau cu altă legislație aplicabilă activelor în cauză.

În plus, o contraparte nu poate prezenta drept colateral un titlu garantat cu active în cazul în care contrapartea (sau un terț cu care are legături strânse) asigură acoperirea riscului valutar pentru titlul garantat cu active prin efectuarea unei tranzacții de acest tip având drept contraparte emitentul sau furnizează lichiditate pentru 20 % sau mai mult din valoarea în circulație a titlului garantat cu active.

Toate activele tranzacționabile și netranzacționabile trebuie să poată fi utilizate în operațiuni transfrontaliere, în toată zona euro. Aceasta înseamnă că toate contrapărțile Eurosistemului trebuie să aibă posibilitatea de a folosi acest tip de active eligibile, fie prin intermediul legăturilor cu SSS interne în cazul activelor tranzacționabile, fie prin intermediul altor acorduri eligibile, în vederea obținerii de credite de la BCN a statului membru în care este stabilită contrapartea (a se vedea punctul 6.6).

Tabelul 4

Active eligibile pentru operațiunile de politică monetară din Eurosistem

Criteria de eligibilitate	Active tranzacționabile ⁽¹⁾	Active netranzacționabile ⁽²⁾	
Tipul activului	Certificate de creanță ale BCE Alte instrumente de creanță tranzacționabile ⁽³⁾	Creanțe private	Titluri de creanță netranzacționabile garantate cu creanțe ipotecare asupra persoanelor private (RMBD)
Standarde de creditare	Activul trebuie să respecte standarde ridicate de creditare. Acestea se evaluează conform reglementărilor ECAF pentru active tranzacționabile ⁽³⁾	Debitorul/garantul trebuie să respecte standarde ridicate de creditare. Solvabilitatea se evaluează folosind reglementările ECAF pentru creanțe private.	Activul trebuie să respecte standarde ridicate de creditare. Acestea se evaluează conform reglementărilor ECAF pentru RMBD.

Criterii de eligibilitate	Active tranzacționabile ⁽¹⁾	Active netranzacționabile ⁽²⁾	
Locul emisiunii	SEE ⁽³⁾	NA	NA
Proceduri de decontare/ utilizare	Locul decontării: zona euro Instrumentele trebuie depuse centralizat prin înscriere într-un cont la BCN sau într-un sistem de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare (SSS) care îndeplinește standardele minime ale BCE	Procedurile Eurosistemului	Procedurile Eurosistemului
Tipul de emitent/ debitor/garant	BCN Sector public Sector privat Instituții internaționale și supranaționale	Sector public Societăți nefinanciare Instituții internaționale și supranaționale	Instituții de credit
Sediul emitentului, debitorului și garantului	Emitent ⁽³⁾ : SEE sau țări G10 din afara SEE Debitor: SEE Garant ⁽³⁾ : SEE	Zona euro	Zona euro
Piețe acceptate	Piețe reglementate Piețe nereglementate acceptate de BCE	NA	NA
Monedă	Euro	Euro	Euro
Valoarea minimă	NA	Prag minim la momentul prezentării creanței private: — pentru utilizare internă: la alegerea BCN; — pentru utilizare transfrontalieră: prag comun de 500 000 euro. Imediat ce este practicabil în cursul anului 2013: introducerea unui prag minim comun de 500 000 euro în întreaga zonă euro	NA
Legea aplicabilă	În cazul titlurilor garantate cu active, achiziționarea de active-garanție trebuie să fie reglementată de dreptul unui stat membru al UE. Dreptul aplicabil creanțelor private aferente trebuie să fie dreptul unui stat SEE.	Dreptul aplicabil pentru contractul de creanță privată și pentru cel de mobilizare: dreptul unui stat membru Numărul total de diferite legislații aplicabile: (a) contrapărții; (b) creditorului; (c) debitorului; (d) garantului (dacă este cazul); (e) contractului de creanță privată; și (f) contractului de mobilizare nu va fi mai mare de două.	NA
Utilizare transfrontalieră	Da	Da	Da

⁽¹⁾ Detalii suplimentare sunt prezentate la punctul 6.2.1.

⁽²⁾ Detalii suplimentare sunt prezentate la punctul 6.2.2.

⁽³⁾ Standardul de creditare pentru instrumentele de creanță tranzacționabile fără rating emise sau garantate de societăți nefinanciare se stabilește pe baza sursei de evaluare a creditului alese de respectiva contraparte în conformitate cu regulile ECAF aplicabile creanțelor private, conform punctului 6.3.3. În cazul acestor instrumente de creanță tranzacționabile, au fost modificate următoarele criterii de eligibilitate pentru active tranzacționabile: sediul emitentului/garantului: zona euro; locul emisiunii: zona euro.

6.3. Mecanismul Eurosistemului de evaluare a creditului

6.3.1. Domeniu de aplicare și elemente

Mecanismul Eurosistemului de evaluare a creditului (ECAF) definește procedurile, normele și tehnicile care asigură îndeplinirea standardelor înalte de creditare din Eurosistem pentru toate activele eligibile.

În cadrul general, la stabilirea standardelor înalte de creditare, Eurosistemul face distincție între activele tranzacționabile și activele netranzacționabile (a se vedea punctele 6.3.2 și 6.3.3), pentru a ține seama de natura juridică diferită a acestor active și din motive de eficiență operațională.

La evaluarea îndeplinirii de către activele eligibile a standardelor de creditare, Eurosistemul ia în considerare informațiile privind evaluarea creditului furnizate de sistemele de evaluare a creditului care pot proveni de la una dintre următoarele patru surse: instituțiile externe de evaluare a creditului (ECAI), sistemele interne de evaluare a creditului (ICAS) ale BCN, sistemele interne de rating (IRB) ale contrapărților sau instrumentele de rating (IR) ale terților furnizori. De asemenea, la evaluarea îndeplinirii standardelor de creditare, Eurosistemul ia în considerare și criteriile și caracteristicile instituționale care garantează pentru deținătorul titlului o protecție similară, precum garanțiile.

În ceea ce privește sursa ECAI, evaluarea trebuie să aibă la bază un rating public. Eurosistemul își rezervă dreptul de a solicita orice clarificare pe care o consideră necesară. În privința titlurilor garantate cu active, ratingurile trebuie explicate într-un raport privind ratingul de credit, aflat la dispoziția publicului, și anume un raport detaliat care precede vânzarea sau care privește o nouă emisiune, care să includă, printre altele, o analiză completă a aspectelor juridice și structurale, o evaluare detaliată a pachetului de colateral, o analiză a participanților la tranzacții, precum și o analiză a oricăror altor caracteristici relevante pentru o tranzacție. Totodată, ECAI trebuie să publice rapoarte periodice de supraveghere pentru titlurile garantate cu active. Publicarea acestor rapoarte trebuie să corespundă frecvenței și programării plăților cupoanelor. Aceste rapoarte trebuie să cuprindă, cel puțin, o actualizare a datelor principale privind tranzacțiile (de exemplu, compoziția pachetului de colateral, participanții la tranzacție, structura capitalului), precum și a datelor privind randamentul.

Referința Eurosistemului pentru stabilirea condițiilor sale minime în privința standardelor înalte de creditare („pragul de calitate a creditului”) se definește în termenii unei evaluări a calității creditului de nivel 3 din grila armonizată de evaluare a Eurosistemului ⁽⁶⁷⁾. Eurosistemul consideră o probabilitate de neîndeplinire a obligațiilor (*probability of default* – PD) de 0,40 % pe an ca fiind echivalentă cu o evaluare a creditului cu nivelul 3 de calitate a creditului, cu condiția unei examinări periodice. ECAF respectă definiția evenimentului de neîndeplinire a obligațiilor prevăzută de Directiva privind cerințele de capital ⁽⁶⁸⁾. Eurosistemul publică nivelul minim de rating care respectă pragul de calitate a creditului cerut pentru fiecare ECAI acceptată, fără să își asume nicio responsabilitate în ceea ce privește evaluarea ECAI, cu condiția unei examinări periodice. În ceea ce privește titlurile garantate cu active, referința Eurosistemului pentru stabilirea cerințelor sale minime în vederea asigurării unui nivel ridicat al standardelor de creditare se definește în termenii de evaluare a creditului de tip „triple A” ⁽⁶⁹⁾ la momentul emiterii. Pe durata valabilității titlului garantat cu active trebuie menținut pragul minim de nivel 2 stabilit de Eurosistem pentru calitatea creditului din grila armonizată de evaluare a Eurosistemului („single A”) ⁽⁷⁰⁾. Referința Eurosistemului pentru stabilirea condițiilor sale minime în privința standardelor sale înalte de creditare, în ceea ce privește RMBD-urile, se definește în termenii unei evaluări a calității creditului de nivel 2 din grila armonizată de evaluare a Eurosistemului („single A”). Eurosistemul consideră o probabilitate de neîndeplinire a obligațiilor de 0,10 % pe an ca fiind echivalentă cu o evaluare a creditului cu nivelul 2 de calitate a creditului, cu condiția unei examinări periodice.

Eurosistemul își rezervă dreptul de a stabili dacă o emisiune, un emitent, un debitor sau un garant îndeplinește cerințele privind standardele înalte de creditare, pe baza oricăror informații pe care le poate considera pertinente și, pe baza acestora, poate refuza active, poate limita utilizarea acestora sau poate aplica marje suplimentare dacă acest lucru este necesar în vederea asigurării unei protecții corespunzătoare a Eurosistemului împotriva riscurilor, potrivit articolului 18.1 din Statutul SEBC. Măsuri de acest tip pot fi, de asemenea, aplicate anumitor contrapărți, în special în cazul în care, între calitatea creditului contrapărții și calitatea creditului activelor prezentate drept colateral pare să existe o corelație puternică. În cazul în care refuzul se bazează pe informații prudențiale, utilizarea oricărei informații de acest tip transmise fie de contrapărți, fie de autoritățile de supraveghere, se face doar în măsura strict necesară pentru îndeplinirea sarcinilor Eurosistemului de conducere a politicii monetare.

⁽⁶⁷⁾ Grila armonizată de evaluare a Eurosistemului este publicată pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu. O evaluare a creditului de nivel 3 al calității creditului înseamnă un rating pe termen lung egal cu cel puțin „BBB-” stabilit de Fitch sau Standard & Poor's, „Baa3” stabilit de Moody's sau „BBB” stabilit de DBRS.

⁽⁶⁸⁾ Directiva privind cerințele de capital este înțeleasă ca incluzând Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (JO L 177, 30.6.2006, p. 1) și Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (JO L 177, 30.6.2006, p. 201).

⁽⁶⁹⁾ „Triple A” reprezintă un rating pe termen lung de tip „AAA” acordat de Fitch, Standard & Poor's sau DBRS sau de tip „Aaa” acordat de Moody's sau, dacă acesta nu este disponibil, un rating pe termen scurt de tip „F1+” acordat de Fitch, sau „A-1+” acordat de Standard & Poor's, sau „R-1H” acordat de DBRS.

⁽⁷⁰⁾ „Single A” înseamnă un rating pe termen lung egal cu cel puțin „A-” stabilit de Fitch sau Standard & Poor's, „A3” stabilit de Moody's sau „AL” stabilit de DBRS.

Pot fi excluse din lista activelor eligibile activele emise sau garantate de entități care fac obiectul blocării fondurilor și/sau al altor măsuri impuse de Uniune în temeiul articolului 75 din tratat sau de un stat membru al UE, care restricționează utilizarea fondurilor acestora, sau de entități cu privire la care Consiliul guvernatorilor BCE a luat o decizie prin care se suspendă sau se exclude accesul acestora la operațiunile de piață monetară sau la facilitățile permanente din Eurosistem.

6.3.2. Stabilirea standardelor înalte de creditare pentru activele tranzacționabile

Standardele înalte de creditare pentru active tranzacționabile se stabilesc pe baza următoarelor criterii:

- (a) *evaluarea creditului de către o ECAI*: cel puțin o evaluare a creditului din partea unei ECAI acceptate (conform punctului 6.3.4) pentru o emisiune (sau, în lipsa acesteia, pentru un emitent) trebuie să respecte pragul de calitate a creditului din Eurosistem⁽⁷¹⁾ ⁽⁷²⁾. BCE publică pragul de calitate a creditului pentru orice ECAI acceptată, în conformitate cu punctul 6.3.1 ⁽⁷³⁾;
- (b) *evaluarea creditului de către o ECAI în cazul titlurilor garantate cu active*: în cazul titlurilor garantate cu active emise la sau după 1 martie 2010, Eurosistemul solicită pentru emisiune cel puțin două evaluări ale creditului de către orice ECAI acceptate. În scopul stabilirii eligibilității acestor titluri de valoare, va fi aplicată „regula celui de-al doilea rating dintre cele mai bune”, care înseamnă că nu numai cea mai bună evaluare a creditului de către o ECAI, ci și evaluarea imediat următoare trebuie să respecte pragul de calitate a creditului pentru titlurile garantate cu active. În temeiul acestei reguli, Eurosistemul impune pentru ambele evaluări ale creditului nivelul „AAA”/„Aaa” la emiteri și nivelul „single A” pe durata valabilității titlului de valoare pentru ca titlurile de valoare să fie eligibile.

De la 1 martie 2011, toate titlurile garantate cu active, indiferent de data emiterii, trebuie să aibă cel puțin două evaluări ale creditului de la orice ECAI acceptate pentru emisiune, iar pentru ca titlurile de valoare să rămână eligibile trebuie să fie îndeplinită și regula celui de-al doilea rating dintre cele mai bune.

În cazul titlurilor garantate cu active emise înainte de 1 martie 2010 care au o singură evaluare a creditului, trebuie să se obțină o a doua evaluare înainte de 1 martie 2011. În cazul titlurilor garantate cu active emise înainte de 1 martie 2009 ambele evaluări ale creditului trebuie să fie conforme nivelului „single A” pe durata de viață a titlului de valoare. În cazul titlurilor garantate cu active emise între 1 martie 2009 și 28 februarie 2010, prima evaluare a creditului trebuie să fie conformă cu nivelul „AAA”/„Aaa” la emiteri și cu nivelul „single A” pe durata de valabilitate a titlului de valoare, în timp ce a doua evaluare a creditului trebuie să fie conformă cu nivelul „single A” atât la emiteri ⁽⁷⁴⁾, cât și pe durata de valabilitate a titlului de valoare.

Emiterile fungibile continue (*fungible tap issuances*) de titluri garantate cu active sunt considerate a fi emiteri noi de titluri garantate cu active. Toate titlurile garantate cu active care au fost emise sub același cod ISIN trebuie să îndeplinească criteriile de eligibilitate aplicabile la data ultimei emiteri fungibile continue. Pentru emisiunile fungibile continue de titluri garantate cu active care nu îndeplinesc criteriile de eligibilitate aplicabile la data ultimei emiteri fungibile continue, toate titlurile garantate cu active care au fost emise sub același cod ISIN sunt considerate neeligibile. Această regulă nu se aplică în cazul emiterilor fungibile continue de titluri garantate cu active care se aflau pe lista Eurosistemului de active eligibile la 10 octombrie 2010 dacă cea mai recentă emiteri continuă a avut loc înainte de acea dată. Emiterile nefungibile continue sunt considerate a fi titluri diferite garantate cu active;

- (c) *garanții*: în lipsa unei evaluări (acceptabile) a creditului efectuate de o ECAI pentru emitent, se pot stabili standardele înalte de creditare pe baza unor garanții furnizate de garanți cu o situație financiară solidă. Soliditatea financiară a garantului se evaluează pornind de la evaluările creditului efectuate de o ECAI care respectă pragul de calitate a creditului din Eurosistem. Garanția trebuie să respecte următoarele cerințe:
- (i) o garanție este considerată acceptabilă dacă garantul a garantat necondiționat și irevocabil obligațiile emitentului față de plata principalului, a dobânzii și a oricăror altor sume datorate în raport cu instrumentul de creanță titularilor acestuia, până la îndeplinirea integrală a acestor obligații;
- (ii) garanția trebuie să fie plătită la prima solicitare (independent de datoria aferentă). Garanțiile furnizate de entități publice care au dreptul de a percepe impozite trebuie ori să fie plătibile la prima solicitare, ori să asigure o plată promptă și punctuală în urma neîndeplinirii obligației. Obligațiile garantului în raport cu garanția trebuie să fie cel puțin de nivel egal și proporțional (*pari passu*) cu toate celelalte obligații negarantate ale garantului;

⁽⁷¹⁾ În cazul în care există mai multe evaluări ECAI pentru același emitent/debitor sau garant și dacă, eventual, acestea sunt contradictorii, se aplică regula celui mai bun rating (respectiv, cea mai bună evaluare de credit a ECAI disponibilă).

⁽⁷²⁾ Pentru obligațiunile bancare garantate emise de la 1 ianuarie 2008, standardele înalte de creditare sunt evaluate pe baza ansamblului de criterii enumerate mai sus. Se presupune că obligațiunile bancare garantate emise înainte de 1 ianuarie 2008 respectă standarde înalte de creditare, dacă respectă strict criteriile prevăzute la articolul 52 alineatul (4) din directiva OPCVM.

⁽⁷³⁾ Informațiile sunt publicate pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu.

⁽⁷⁴⁾ În ceea ce privește cea de a doua evaluare ECAI, evaluarea creditului la emiteri se referă la evaluarea creditului atunci când a fost emisă sau publicată pentru prima dată de către ECAI.

- (iii) garanția trebuie să fie reglementată de dreptul unui stat membru al UE și trebuie să fie validă, obligatorie și opozabilă garantului din punct de vedere juridic;
- (iv) pentru ca un activ însoțit de o garanție să poată fi considerat eligibil, trebuie să se prezinte, în prealabil, o confirmare juridică privind validitatea juridică, efectul obligatoriu și opozabilitatea garanției, atât în ceea ce privește fondul, cât și forma, în modalități acceptate de Eurosistem. În cazul în care garantul este stabilit în altă jurisdicție decât cea unde se aplică legea care reglementează garanția, confirmarea juridică trebuie să ateste, de asemenea, că garanția este validă și opozabilă conform legii care reglementează locul de stabilire al garantului. Confirmarea juridică trebuie prezentată spre examinare băncii centrale, care raportează BCE activele însoțite de garanție care trebuie incluse în lista cu active eligibile⁽⁷⁵⁾. Nu este necesară prezentarea unei confirmări juridice în cazul garanțiilor făcute pentru instrumente de creanță cu un rating individual al activului sau al garanțiilor date de entități publice care au dreptul de a percepe impozite. Cerința de opozabilitate respectă orice lege privind insolvabilitatea sau falimentul, principiile generale de echitate și alte legi și principii similare aplicabile garantului și care, în general, afectează drepturile creditorilor față de garant.

În lipsa unei evaluări a creditului efectuate de o ECAI pentru emisiune, emitent sau garant, standardele înalte de creditare se stabilesc după cum urmează:

- (a) *emitenți sau garanți din sectorul public din zona euro*: în cazul în care un activ tranzacționabil este emis sau garantat de o administrație regională, o autoritate locală sau o entitate din sectorul public (PSE) cu sediul în zona euro în conformitate cu Directiva privind cerințele de capital, se aplică următoarea procedură:
- (i) emitentul sau garantul este încadrat în una din cele trei categorii prevăzute de Directiva privind cerințele de capital⁽⁷⁶⁾ conform tabelului 5;
- (ii) este realizată o evaluare implicită a creditului pentru emitenții și garanții din categoriile 1 și 2 prin evaluarea creditului efectuată de o ECAI în privința administrației centrale a țării unde este stabilit emitentul sau garantul. Această evaluare implicită a creditului trebuie să respecte pragul de calitate a creditului practicat de Eurosistem. Pentru emitenții/garanții din categoria 3 nu se stabilește o evaluare implicită a creditului;
- (b) *emitenți sau garanți societăți nefinanciare din zona euro*: în cazul în care standardele înalte de creditare pentru activele tranzacționabile emise/garantate de societăți nefinanciare⁽⁷⁷⁾ cu sediul în zona euro nu pot fi stabilite pe baza unei evaluări a creditului efectuată de către o ECAI pentru emisiune, emitent sau garant, se aplică regulile ECAF referitoare la creanțele private, iar contrapărțile pot să utilizeze propriile sisteme interne de rating (IRB), sistemele interne ale BCN de evaluare a creditului sau instrumentele de rating ale terților. Instrumentele de creanță tranzacționabile fără rating emise de societăți nefinanciare nu sunt incluse în lista publică a activelor tranzacționabile eligibile.

Tabelul 5

Evaluări implicite ale creditului pentru emitenți, debitori sau garanți care sunt administrații regionale, autorități locale și organisme din sectorul public aflate în zona euro, fără o evaluare a creditului de către o ECAI

	Încadrarea emitenților, debitorilor sau garanților conform Directivei privind cerințele de capital	Stabilirea evaluării implicite a creditului conform ECAF pentru emitentul, debitorul sau garantul din fiecare categorie
Categoria 1	Administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public care, conform autorităților de supraveghere competente, pot fi supuse aceluiași regim ca cel aplicabil administrației centrale, în ceea ce privește cerințele de capital	Se atribuie evaluarea creditului efectuată de o ECAI valabilă pentru administrația centrală a țării în care este stabilită
Categoria 2	Administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public care, conform autorităților de supraveghere competente, pot fi supuse aceluiași regim ca cel aplicabil instituțiilor [de credit] în ceea ce privește cerințele de capital	Se atribuie o evaluare a creditului cu un nivel de calitate a creditului sub evaluarea creditului ⁽¹⁾ realizată de o ECAI valabilă pentru administrația centrală a țării în care este stabilită
Categoria 3	Alte entități din sectorul public	Același regim ca cel aplicabil emitenților sau debitorilor din sectorul privat

(1) Informații privind nivelurile de calitate a creditului pot fi găsite pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu.

⁽⁷⁵⁾ Banca centrală națională care raportează cu privire la un anumit activ este, în general, banca centrală națională a țării în care activul va fi acceptat pentru tranzacționare/va fi tranzacționat pe o piață acceptată. În cazul în care un activ este acceptat spre tranzacționare/este tranzacționat pe mai multe piețe, orice întrebare trebuie adresată pe linia de asistență privind activele eligibile a BCE (Eligible-Assets, hotline@ecb.europa.eu).

⁽⁷⁶⁾ Se așteaptă punerea la dispoziție a listelor cu entitățile aparținând celor trei categorii, a criteriilor de clasificare a emitenților, debitorilor sau garanților în cele trei categorii, precum și a legăturilor către website-urile relevante ale autorităților de supraveghere naționale, pe website-ul Autorității bancare europene (ABE), la adresa www.eba.europa.eu.

⁽⁷⁷⁾ Societățile nefinanciare sunt definite în Sistemul European de Conturi 1995 (SEC 95).

6.3.3. Stabilirea standardelor înalte de creditare pentru activele netranzaționabile

6.3.3.1. Creanțele private

În vederea stabilirii obligației de îndeplinire a unor standarde înalte de creditare de către debitorii sau garanții creanțelor private, contrapărțile trebuie să selecteze o sursă principală de evaluare a creditului dintre cele disponibile și acceptate de Eurosistem. O contraparte va selecta un sistem al unei surse de evaluare a creditului disponibile, cu excepția cazului în care este vorba de ECAI, când pot fi folosite toate ECAI acceptate.

Contrapărțile trebuie să păstreze sursa selectată cel puțin un an, astfel încât să se evite trecerea de la o sursă de evaluare a creditului la alta (respectiv, să se evite căutarea, între toate sursele sau sistemele disponibile, a celei mai bune evaluări a creditului care să garanteze eligibilitatea, pentru fiecare debitor individual). Contrapărțile care doresc să își schimbe sursele de evaluare a creditului după perioada minimă de un an trebuie să prezinte o cerere motivată BCN competente.

Pe baza prezentării unei cereri motivate, contrapărțile pot primi permisiunea de a folosi mai multe sisteme sau surse. Se așteaptă ca principala sursă de evaluare a creditului aleasă să acopere cel mai mare număr de debitori prezentați de contraparte. Utilizarea mai multor surse sau sisteme de evaluare a creditului ar trebui justificată de existența unei anumite situații de fond. În principiu, o astfel de situație ar putea apărea în condițiile în care sursa sau sistemul inițial de evaluare a creditului nu asigură o acoperire suficientă.

Contrapărțile trebuie să informeze de îndată BCN cu privire la orice eveniment de credit, inclusiv o întârziere a plăților din partea debitorilor prezentați, de care au cunoștință, și, după caz, să retragă sau să înlocuiască activele. De asemenea, contrapărțile au responsabilitatea de a se asigura că utilizează cele mai recente date actualizate de evaluare a creditului disponibile în sistemul sau la sursa de evaluare a creditului selectată pentru debitorii ⁽⁷⁸⁾ sau garanții activelor prezentate.

Evaluările creditului pentru debitori/garanți: standardele înalte de creditare pentru debitorii sau garanții de creanțe private se stabilesc în conformitate cu reguli care diferențiază debitorii/garanții din sectorul public de cei care sunt societăți nefinanciare:

(a) *debitori sau garanți din sectorul public:* se aplică următoarele reguli în mod secvențial:

- (i) există o evaluare a creditului efectuată de sistemul sau sursa selectată de contraparte și aceasta este folosită pentru a stabili dacă debitorul sau garantul din sectorul public respectă pragul de calitate a creditului;
- (ii) în lipsa unei evaluări a creditului conforme cu punctul (i), este folosită o evaluare a creditului efectuată de o ECAI în privința debitorului sau garantului ⁽⁷⁹⁾;
- (iii) în cazul în care nu este disponibilă nicio evaluare a creditului conform punctelor (i) sau (ii), se aplică aceeași procedură ca în cazul activelor tranzaționabile:
 - debitorul sau garantul este încadrat în una dintre cele trei categorii prevăzute în conformitate cu Directiva privind cerințele de capital ⁽⁸⁰⁾ conform tabelului 5;
 - o evaluare implicită a creditului pentru debitorii sau garanții din categoriile 1 și 2 se stabilește pornind de la evaluarea creditului realizată de o ECAI în privința administrației centrale a țării unde este stabilit debitorul sau garantul. Această evaluare implicită trebuie să respecte pragul de calitate a creditului practicat de Eurosistem.

În cazul în care există o evaluare a creditului efectuată de sistemul sau de sursa selectată de contraparte [sau de ECAI în cazul punctului (ii) în privința debitorilor sau garanților din sectorul public], dar care se află sub pragul de calitate a creditului, debitorul sau garantul este neeligibil;

(b) *debitori sau garanți care sunt societăți nefinanciare:* în cazul în care sursa selectată de contraparte furnizează o evaluare a creditului egală sau mai mare decât pragul de calitate a creditului, debitorul sau garantul este eligibil ⁽⁸¹⁾, ⁽⁸²⁾.

În cazul în care există o evaluare a creditului efectuată de sistemul sau de sursa selectată de contraparte, dar care se află sub pragul de calitate a creditului, debitorul sau garantul este neeligibil. Dacă nu este disponibilă nicio evaluare a creditului pentru a stabili standardele de creditare, debitorul sau garantul este considerat neeligibil.

⁽⁷⁸⁾ În cazul activelor tranzaționabile emise de societăți nefinanciare, dar pentru care nu s-a stabilit un rating de către o ECAI acceptată, această cerință se aplică evaluării creditului emitenților.

⁽⁷⁹⁾ În cazul în care există mai multe evaluări ECAI pentru același emitent/debitor sau garant și dacă, eventual, acestea sunt contradictorii, se aplică regula celui mai bun rating (respectiv, cea mai bună evaluare de credit a ECAI disponibilă).

⁽⁸⁰⁾ Se așteaptă punerea la dispoziție a listelor cu entitățile aparținând celor trei categorii, a criteriilor de clasificare a emitenților, debitorilor sau garanților în cele trei categorii, precum și a legăturilor către site-urile relevante ale autorităților de supraveghere naționale, pe website-ul Autorității bancare europene (ABE), la adresa www.eba.europa.eu.

⁽⁸¹⁾ În cazul în care contrapartea a ales o ECAI drept sursă a evaluării creditului, aceasta poate folosi regula celui mai bun rating: în cazul în care există mai multe evaluări ECAI pentru același emitent/debitor sau garant și dacă, eventual, acestea sunt contradictorii, se aplică regula celui mai bun rating (respectiv, cea mai bună evaluare de credit a ECAI disponibilă).

⁽⁸²⁾ În cazul sistemelor specifice de evaluare a creditului, pragul de calitate a creditului poate fi ajustat în funcție de procesul de monitorizare a performanțelor (a se vedea punctul 6.3.5).

Garanții: O garanție trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

- (a) o garanție este considerată acceptabilă dacă garantul a garantat necondiționat și irevocabil obligațiile debitorului privind plata principalului, a dobânzii și a oricăror altor sume datorate în conformitate cu creanța privată titularului acesteia, până la îndeplinirea integrală a acestor obligații. În acest sens, o garanție considerată acceptabilă nu este necesar să fie specifică creanței private, ci poate să se aplice doar debitorului, cu condiția să acopere și creanța privată în cauză;
- (b) garanția trebuie să fie plătită la prima solicitare (independent de creanța privată aferentă). Garanțiile furnizate de entități publice care au dreptul de a percepe impozite trebuie ori să fie plătită la prima solicitare, ori să asigure o plată promptă și punctuală în urma neîndeplinirii obligației. Obligațiile garantului în raport cu garanția trebuie să fie cel puțin de nivel egal și proporțional (*pari passu*) cu toate celelalte obligații negarantate ale garantului;
- (c) garanția trebuie să fie reglementată de dreptul unui stat membru al UE și trebuie să fie validă, obligatorie și opozabilă garantului din punct de vedere juridic;
- (d) pentru ca un activ însoțit de o garanție să poată fi considerat eligibil, trebuie să se prezinte, în prealabil, o confirmare juridică privind validitatea juridică, efectul obligatoriu și opozabilitatea garanției, atât în ceea ce privește fondul, cât și forma, în modalități acceptate de Eurosistem. Confirmarea juridică trebuie, de asemenea, să precizeze că nu este vorba de o garanție personală, ce poate fi pusă în executare doar de către creditorul creanței private. În cazul în care garantul este stabilit în altă jurisdicție decât cea unde se aplică legea care reglementează garanția, confirmarea juridică trebuie să ateste, de asemenea, că garanția este validă și opozabilă conform legii care reglementează locul de stabilire al garantului. Confirmarea juridică trebuie prezentată spre examinare BCN a statului a cărui legislație reglementează creanța privată. Nu este necesară prezentarea unei confirmări juridice în cazul garanțiilor date de entități publice care au dreptul de a percepe impozite. Cerința de opozabilitate respectă orice lege privind insolvabilitatea sau falimentul, principiile generale de echitate și alte legi și principii similare aplicabile garantului și care, în general, afectează drepturile creditorilor față de garant.

6.3.3.2. Instrumentele de creanță netranzaționabile garantate cu creanțe ipotecare asupra persoanelor private (RMBD)

Standardul înalte de creditare pentru RMBD netranzaționabile trebuie să corespundă nivelului 2 de calitate a creditului din grila armonizată de evaluare a Eurosistemului⁽⁸³⁾. Pentru aceste instrumente de creanță BCN vor prevedea în documentația națională aplicabilă un mecanism de evaluare a creditului specific fiecărei jurisdicții.

6.3.4. Criteriile de acceptare pentru sistemele de evaluare a creditului

ECAF folosește informații privind evaluarea creditului provenind din patru surse. În cadrul fiecărei surse poate exista un set de sisteme de evaluare a creditului.

Instituțiile externe de evaluare a creditului (ECAI), sistemele interne de evaluare a creditului (ICAS) și instrumentele de rating (IR) ale terților acceptate sunt publicate pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu⁽⁸⁴⁾.

6.3.4.1. Sursa instituțiilor externe de evaluare a creditului

Sursa ECAI cuprinde acele instituții ale căror evaluări ale creditului pot fi utilizate de instituții de credit pentru a stabili ponderea la risc a expunerilor în conformitate cu Directiva privind cerințele de capital⁽⁸⁵⁾. În cadrul ECAF, criteriile generale de acceptabilitate pentru ECAI sunt următoarele:

- (a) ECAI trebuie să fie recunoscute în mod oficial de autoritatea de supraveghere din Uniune relevantă pentru țările din zona euro în care vor fi folosite, în conformitate cu Directiva privind cerințele de capital;
- (b) ECAI trebuie să respecte criteriile operaționale și să dispună de o sferă de acoperire corespunzătoare, astfel încât să asigure punerea în aplicare eficientă a ECAF. În special, utilizarea evaluărilor lor ale creditului este condiționată de punerea la dispoziția Eurosistemului a informațiilor privind aceste evaluări, precum și a informațiilor care permit compararea și atribuirea evaluărilor în funcție de nivelurile de calitate a creditului și de pragul de calitate a creditului din cadrul ECAF, dar și a informațiilor necesare pentru punerea în aplicare a procesului de monitorizare a performanțelor (a se vedea punctul 6.3.5).

Eurosistemul își rezervă dreptul de a decide dacă acceptă o ECAI pentru operațiunile de creditare, utilizând, printre alți factori, procesul său de monitorizare a performanțelor.

6.3.4.2. Sursa sistemelor interne de evaluare a creditului (ICAS) ale BCN

Sursa ICAS constă în prezent din cele patru sisteme de evaluare a creditului utilizate de Deutsche Bundesbank, Banco de España, Banque de France și Oesterreichische Nationalbank. BCN care decid să își dezvolte propriul ICAS trebuie supuse de Eurosistem unei proceduri de validare. ICAS sunt supuse procesului de monitorizare a performanțelor definit de Eurosistem (a se vedea punctul 6.3.5).

⁽⁸³⁾ Astfel cum este prevăzut în grila armonizată de evaluare a Eurosistemului, publicată pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu.

⁽⁸⁴⁾ Eurosistemul publică doar informații privind operațiunile de creditare ale Eurosistemului și nu își asumă nicio responsabilitate pentru evaluarea sa asupra sistemelor de evaluare a creditului acceptate.

⁽⁸⁵⁾ ECAI sunt cunoscute pe piețele financiare ca agenții de rating.

De asemenea, contrapartea trebuie să informeze de îndată BCN care folosește ICAS cu privire la orice eveniment de credit cunoscut doar de contraparte, inclusiv o întârziere a plăților din partea debitorilor prezentați.

În plus, în țările în care sunt mobilizate RMBD, BCN respectivă pune în aplicare un mecanism de evaluare a creditului pentru acest tip de active în conformitate cu ECAF. Astfel de mecanisme sunt supuse unui proces anual de monitorizare a performanțelor.

6.3.4.3. Sursa sistemelor interne de rating (IRB)

O contraparte care intenționează să folosească un sistem IRB pentru evaluarea calității creditului debitorilor, emitenților sau garanților instrumentelor de creanță eligibile trebuie să obțină permisiunea BCN din țara sa. În acest sens, trebuie să prezinte o solicitare, împreună cu următoarele documente ⁽⁸⁶⁾:

- (a) o copie a deciziei autorității de supraveghere bancară competente din Uniune prin care autorizează contrapartea să folosească sistemul IRB pentru stabilirea cerințelor de capital, pe bază consolidată sau neconsolidată, împreună cu orice condiții specifice de utilizare. În cazul în care autoritatea de supraveghere competentă transmite direct BCN aceste informații, nu se mai solicită o astfel de copie;
- (b) informații privind metoda de determinare a probabilității de neîndeplinire a obligațiilor de către debitori, precum și informații privind nivelurile de rating și probabilitățile asociate de neîndeplinire a obligațiilor pe un an folosite pentru stabilirea nivelurilor de rating eligibile;
- (c) o copie a informațiilor privind pilonul 3 (disciplina pieței), pe care contrapartea trebuie să le publice periodic în conformitate cu cerințele de disciplină a pieței din pilonul 3 al cadrului Basel II și cu Directiva privind cerințele de capital;
- (d) numele și adresa autorității de supraveghere bancară competente și ale auditorului extern.

Solicitarea trebuie semnată de directorul executiv, directorul financiar sau un director de grad similar al contrapărții sau de un semnatar autorizat în numele unuia dintre aceștia.

Dispozițiile menționate anterior se aplică tuturor contrapărților indiferent de statutul lor – societate mamă, sucursală sau filială – și indiferent dacă aprobarea sistemului IRB a fost făcută de autoritatea de supraveghere din aceeași țară (pentru societăți mamă și, eventual, pentru sucursale) sau de o autoritate de supraveghere din țara societății mamă (pentru filiale și, eventual, pentru sucursale).

Orice filială sau sucursală a unei contrapărți se poate baza pe sistemul IRB al societății sale mamă, dacă Eurosistemul a acceptat utilizarea sistemului IRB în sensul ECAF.

Contrapărțile care folosesc un sistem IRB conform celor menționate anterior, se supun, de asemenea, procesului de monitorizare a performanțelor din Eurosistem (a se vedea punctul 6.3.5). Pe lângă informațiile necesare acestui proces, contrapartea trebuie să comunice următoarele informații anual (sau ori de câte ori BCN îi solicită acest lucru), cu excepția cazului în care aceste informații sunt transmise direct BCN în cauză de autoritatea de supraveghere competentă:

- (a) o copie a ultimei evaluări actualizate a sistemului IRB al contrapărții efectuate de autoritatea de supraveghere a contrapărții, tradusă în una dintre limbile de lucru ale BCN din țara de origine;
- (b) orice modificare a sistemului IRB al contrapărții recomandată sau cerută de autoritatea de supraveghere, precum și termenul de punere în aplicare a unor astfel de modificări;
- (c) actualizarea anuală a informațiilor conform pilonului 3 (disciplina pieței), pe care contrapartea este obligată să le publice periodic în conformitate cu cerințele cadrului Basel II și ale Directivei privind cerințele de capital;
- (d) informații privind autoritatea de supraveghere bancară competentă și auditorul extern.

Această comunicare anuală trebuie semnată de directorul executiv, directorul financiar sau un director de grad similar al contrapărții sau de un semnatar autorizat în numele unuia dintre aceștia. Eurosistemul trimite o copie a acestei comunicări autorității de supraveghere competente și, după caz, auditorului extern al contrapărții.

6.3.4.4. Sursa instrumentelor de rating (IR) ale terților

Sursa IR constă din entități care evaluează calitatea creditului debitorilor folosind în principal modele cantitative într-o manieră mecanică și sistematică, bazându-se, printre alte informații, pe conturile auditate, și ale căror evaluări ale creditului nu sunt destinate publicării. Furnizorul de IR care dorește să participe la ECAF trebuie să depună o cerere la BCN a statului în care acesta are sediul social, folosind modelul transmis de Eurosistem, completat de documentația suplimentară prevăzută în model. Contrapărțile care doresc să utilizeze pentru ECAF

⁽⁸⁶⁾ După caz, documentația enumerată ar trebui tradusă în una din limbile de lucru ale BCN în cauză.

un anumit furnizor de IR care nu este acceptat de Eurosistem trebuie să depună o cerere la BCN a statului în care acestea au sediul social folosind modelul transmis de Eurosistem, completat de documentația suplimentară prevăzută în model. Eurosistemul decide dacă acceptă furnizorul de IR pe baza evaluării conformității cu criteriile de acceptare stabilite de Eurosistem⁽⁸⁷⁾.

De asemenea, contrapartea trebuie să informeze furnizorul de IR cu privire la orice eveniment de credit cunoscut doar de contraparte, inclusiv întârzierea plăților de către debitorii prezentați.

Furnizorul de IR care participă în cadrul ECAF trebuie să se supună, prin acord, procesului de monitorizare a performanțelor din Eurosistem⁽⁸⁸⁾ (a se vedea punctul 6.3.5). Furnizorul de IR este obligat să creeze și să întrețină infrastructura necesară pentru monitorizarea ansamblului de debitori eligibili [așa-numitul ansamblu static (*static pool*)]. Crearea și evaluarea ansamblului static trebuie să fie în conformitate cu cerințele generale de monitorizare a performanțelor conform ECAF. Furnizorul de IR trebuie să asigure informarea Eurosistemului cu privire la rezultatele evaluării performanțelor imediat ce aceasta este efectuată de furnizorul IR. În consecință, furnizorii de IR pregătesc un raport privind performanța ansamblului static. Aceștia trebuie să păstreze timp de cinci ani înregistrări interne privind ansamblul static, precum și detalii privind neîndeplinirea obligațiilor.

6.3.5. Monitorizarea performanțelor sistemelor de evaluare a creditului

Procesul de monitorizare a performanțelor ECAF constă într-o comparare anuală ex post a ratelor de neîndeplinire a obligațiilor identificate pentru ansamblul de debitori eligibili (ansamblul static) și a pragului de calitate a creditului din cadrul Eurosistemului dat de probabilitatea de neîndeplinire a obligațiilor (PD) de referință. Scopul acestui proces este de a asigura că rezultatele evaluărilor creditului sunt comparabile între sisteme și surse. Procesul de monitorizare are loc la un an după data la care s-a definit ansamblul static.

Primul element al procesului este compilarea anuală de către furnizorul sistemului de evaluare a creditului a unor ansambluri statice de debitori eligibili, respectiv ansambluri care cuprind toți debitorii care sunt societăți comerciale și entități publice, care beneficiază de o evaluare a creditului din partea sistemului care respectă următoarele condiții:

Ansamblu static	Condiție
Ansamblul static pentru nivelurile 1 și 2 de calitate a creditului	$PD(i,t) (*) \leq 0,10 \%$
Ansamblul static pentru nivelul 3 de calitate a creditului	$0,10 \% < PD(i,t) \leq 0,40 \%$

(*) PD(i,t) desemnează probabilitatea de neîndeplinire a obligațiilor evaluată pentru debitorul i de către sistemul de evaluare a creditului la momentul t.

Toți debitorii care îndeplinesc una dintre aceste condiții la începutul perioadei t constituie ansamblul static corespunzător la momentul t. La sfârșitul perioadei prevăzute de douăsprezece luni se calculează rata de neîndeplinire a obligațiilor pentru ansamblurile statice de debitori la momentul t. Anual, furnizorul sistemului de rating trebuie să fie de acord să furnizeze Eurosistemului numărul de debitori eligibili cuprinși în ansamblurile statice la momentul t și numărul acelor debitori din ansamblul static (t) care nu și-au îndeplinit obligațiile în perioada ulterioară de douăsprezece luni.

Rata efectivă de neîndeplinire a obligațiilor pentru ansamblul static al unui sistem de evaluare a creditului înregistrată pentru o perioadă de un an este o informație importantă în procesul de monitorizare a performanțelor din cadrul ECAF, care cuprinde o regulă anuală și o evaluare care acoperă mai multe perioade. În cazul în care se constată existența unui decalaj semnificativ între rata observată de neîndeplinire a obligațiilor de către ansamblul static și pragul de calitate a creditului într-un an și/sau într-o perioadă multianuală, Eurosistemul se consultă cu furnizorul sistemului de rating pentru a analiza motivele devierii respective. Această procedură poate duce la o corecție a pragului de calitate a creditului aplicabil sistemului în cauză.

Eurosistemul poate decide să suspende sau să excludă sistemul de evaluare a creditului în cazurile în care nu se identifică nicio îmbunătățire a performanței de-a lungul mai multor ani. De asemenea, în cazul încălcării regulilor care guvernează ECAF, sistemul de evaluare a creditului va fi exclus din cadrul acestuia.

6.4. Măsuri de control al riscurilor

6.4.1. Principii generale

Măsurile de control al riscurilor sunt aplicate activelor folosite drept garanție pentru operațiunile de politică monetară din Eurosistem, în scopul protejării Eurosistemului de riscul pierderilor financiare, în cazul în care activele-garanție trebuie să fie puse în executare din cauza neîndeplinirii obligațiilor de către o contraparte. Măsurile de control al riscurilor aflate la dispoziția Eurosistemului sunt descrise în caseta 7.

⁽⁸⁷⁾ Criteriile de acceptare sunt prezentate pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu.

⁽⁸⁸⁾ Contrapartea trebuie să informeze de îndată furnizorul de IR cu privire la orice eveniment de credit care poate indica o deteriorare a calității creditului.

Eurosistemul aplică măsuri specifice de control al riscurilor în funcție de categoriile de active-garanție oferite de contraparte. Măsurile de control al riscurilor adecvate atât activelor tranzacționabile, cât și activelor netranzacționabile eligibile sunt determinate de BCE. Măsurile de control al riscurilor sunt în mare parte armonizate în zona euro⁽⁸⁹⁾ și trebuie să asigure condiții unitare, transparente și nediscriminatorii pentru orice categorie de active eligibile din zona euro.

Eurosistemul își rezervă dreptul de a aplica măsuri suplimentare de control al riscurilor, dacă este necesar pentru asigurarea unei protecții corespunzătoare a Eurosistemului împotriva riscurilor, în conformitate cu articolul 18.1 din Statutul SEBC. Asemenea măsuri de control al riscurilor, care trebuie aplicate de o manieră unitară, transparentă și nediscriminatorie, pot să fie, de asemenea, aplicate la nivelul fiecărei contrapărți, dacă se impune pentru asigurarea unei astfel de protecții.

CASETA 7

Măsuri de control al riscurilor

Eurosistemul aplică următoarele măsuri de control al riscurilor:

(a) *Marje de ajustare a valorii*

Eurosistemul aplică „marje de ajustare a valorii” pentru evaluarea activelor-garanție. Acest lucru presupune că valoarea activului-garanție este calculată ca valoare de piață a activului din care se scade un anumit procent (marjă de ajustare a valorii).

(b) *Marje de variație (evaluare la prețul pieței)*

Eurosistemul impune menținerea în timp a valorii de piață ajustate a activelor-garanție folosite în tranzacțiile reversibile de furnizare de lichiditate. Acest lucru înseamnă că, în cazul în care valoarea activelor-garanție, măsurată cu regularitate, scade sub un anumit nivel, BCN va solicita contrapărții să furnizeze active suplimentare sau lichiditate (adică va face un apel în marjă). În mod asemănător, în cazul în care valoarea activelor-garanție, în urma reevaluării acestora, depășește un anumit nivel, contrapartea își poate retrage activele sau lichiditatea în exces. (Calculule relevante pentru efectuarea apelurilor în marjă sunt prezentate în caseta 8).

(c) *Limite în privința folosirii instrumentelor de creanță negarantate*

Eurosistemul aplică limite pentru folosirea instrumentelor de creanță negarantate, astfel cum este prezentat la punctul 6.4.2.

De asemenea, următoarele măsuri de control al riscurilor pot fi aplicate de Eurosistem în orice moment în cazul în care este necesar pentru asigurarea unei protecții corespunzătoare a Eurosistemului împotriva riscurilor, în sensul articolului 18.1 din Statutul SEBC:

(d) *Marjele inițiale*

În toate tranzacțiile reversibile de furnizare de lichiditate, Eurosistemul poate aplica marje inițiale. Acest lucru înseamnă furnizarea de către contrapărți a unor active-garanție care să aibă o valoare cel puțin egală cu lichiditatea furnizată de Eurosistem plus valoarea marjei inițiale.

(e) *Limite în privința emitenților/debitorilor sau garanțiilor*

Eurosistemul poate aplica limite suplimentare, altele decât cele aplicate utilizării instrumentelor de creanță negarantate, în privința expunerii față de emitenți/debitori sau garanți. Asemenea limite pot fi aplicate, de asemenea, anumitor contrapărți, în special în cazul în care calitatea creditului contrapărții pare să fie puternic corelată cu calitatea pentru creditare a colateralului prezentat de contraparte.

(f) *Aplicarea de marje suplimentare de ajustare*

Eurosistemul poate aplica marje suplimentare de ajustare dacă acest lucru este necesar pentru asigurarea unei protecții adecvate împotriva riscului pentru Eurosistem, în conformitate cu articolul 18.1 din Statutul SEBC.

(g) *Garanții suplimentare*

În vederea acceptării anumitor active, Eurosistemul poate solicita garanții suplimentare de la entitățile cu o situație financiară solidă.

⁽⁸⁹⁾ Din cauza diferențelor de ordin operațional dintre statele membre, pot apărea diferențe între măsurile de control al riscurilor. De exemplu, în ceea ce privește procedurile de livrare de către contrapărți a activelor-garanție către BCN (sub forma unui pachet de garanții reale mobiliare depuse la BCN sau a unor contracte de report bazate pe active individuale specificate pentru fiecare tranzacție) pot interveni diferențe minore cu privire la momentul evaluării și la alte aspecte operaționale ale cadrului de control al riscurilor. De asemenea, în cazul activelor netranzacționabile, precizia tehnicilor de evaluare poate fi diferită, ceea ce se reflectă în nivelul total al marjelor de ajustare (a se vedea punctul 6.4.3).

(h) *Excluderea*

Eurosistemul poate exclude utilizarea anumitor active în cadrul operațiunilor sale de politică monetară. Această excludere poate fi aplicată, de asemenea, în ceea ce privește anumite contrapărți, în special în cazul în care calitatea pentru creditare a contrapărții pare să fie puternic corelată cu calitatea pentru creditare a colateralului depus de contraparte.

6.4.2. *Măsuri de control al riscurilor pentru activele tranzacționabile*

Cadrul măsurilor de control al riscurilor pentru activele tranzacționabile cuprinde următoarele elemente principale:

- (a) activele tranzacționabile eligibile se încadrează în una dintre cele cinci categorii de lichiditate, în funcție de clasificarea emitentului și de tipul activului. Încadrarea activelor este descrisă în tabelul 6;
- (b) diferitele instrumente de creanță sunt supuse unor marje specifice de ajustare a valorii. Marjele de ajustare se aplică prin deducerea unui anumit procent din valoarea de piață a activului-garanție. Marjele de ajustare aplicate instrumentelor de creanță incluse în categoriile I-IV diferă în funcție de scadența reziduală și de structura cuponului instrumentelor de creanță descrise în tabelul 7 pentru instrumentele de creanță tranzacționabile eligibile cu cupon fix și pentru cele cu cupon zero ⁽⁹⁰⁾;
- (c) eurosistemul limitează utilizarea de instrumente de creanță negarantate emise de o instituție de credit sau de orice altă entitate cu care instituția de credit are legături strânse în sensul punctului 6.2.3. Astfel de active pot fi folosite drept colateral de o contraparte doar în măsura în care valoarea alocată aceluși colateral de către Eurosistem după aplicarea marjelor de ajustare nu depășește 5 % din valoarea totală a colateralului depus de contraparte după aplicarea marjelor de ajustare. Această limită nu se aplică acelor active care sunt garantate de o entitate din sectorul public care are dreptul de a percepe impozite sau dacă valoarea activelor după aplicarea marjelor de ajustare nu depășește 50 de milioane EUR. În cazul unei fuziuni între doi sau mai mulți emitenți de astfel de active sau al stabilirii unei legături strânse între astfel de emitenți, acești emitenți sunt tratați ca un singur grup de emitenți, în contextul acestei limitări, numai până la un an de la data fuziunii sau a stabilirii legăturii strânse;
- (d) instrumentele de creanță individuale incluse în categoria V fac obiectul aplicării unei marje unice de ajustare de 16 % indiferent de scadență sau de structura cuponului;
- (e) titlurile individuale garantate cu active, obligațiunile bancare garantate (obligațiunile bancare garantate de tip Jumbo, obligațiunile bancare garantate tradiționale și alte obligațiuni bancare garantate) și instrumentele de creanță negarantate emise de instituții de credit, care sunt evaluate, în mod teoretic, în conformitate cu punctul 6.5, sunt supuse unei marje suplimentare de ajustare a valorii. Această marjă de ajustare se aplică direct la nivelul evaluării teoretice a instrumentului de creanță individual, sub forma unei reduceri a valorii de 5 %;

Tabelul 6

Categoriile de lichiditate pentru activele tranzacționabile ⁽¹⁾

Categoria I	Categoria II	Categoria III	Categoria IV	Categoria V
Instrumente de creanță ale administrației centrale	Instrumente de creanță ale administrației locale și regionale	Obligațiuni bancare garantate tradiționale	Instrumente de creanță emise de instituții de credit (negarantate)	Titluri garantate cu active
Instrumente de creanță emise de BCN ⁽²⁾	Obligațiuni bancare garantate de tip Jumbo ⁽³⁾	Instrumente de creanță emise de societăți nefinanciare și de alți emitenți ⁽⁴⁾	Instrumente de creanță emise de alte societăți financiare decât instituțiile de credit (negarantate)	

⁽⁹⁰⁾ Nivelurile marjelor de ajustare a valorii aplicate titlurilor de creanță cu cupon fix sunt, de asemenea, aplicabile titlurilor de creanță al căror cupon este legat de modificarea ratingului emitentului sau obligațiunilor indexate în funcție de rata inflației.

Categoria I	Categoria II	Categoria III	Categoria IV	Categoria V
	Instrumente de creanță emise de agenții ⁽⁴⁾	Alte obligațiuni bancare garantate ⁽⁵⁾		
	Instrumente de creanță emise de instituții supranaționale			

- (¹) În general, clasificarea emitentului determină categoria de lichiditate. Cu toate acestea, toate titlurile garantate cu active sunt incluse în categoria V, indiferent de clasificarea emitentului, iar obligațiunile bancare garantate de tip Jumbo sunt incluse în categoria II, în timp ce obligațiunile bancare garantate tradiționale, alte obligațiuni bancare garantate și alte instrumente de creanță emise de instituții de credit sunt incluse în categoriile III și IV.
- (²) Certificatele de creanță emise de BCE și instrumentele de creanță emise de BCN anterior adoptării euro în statele membre respective sunt incluse în categoria I de lichiditate.
- (³) În categoria de active care cuprinde obligațiunile bancare garantate de tip Jumbo sunt incluse numai instrumentele care au un volum la emisiune de cel puțin 1 miliard de euro, pentru care cel puțin trei formatori de piață furnizează cotații regulate de vânzare și cumpărare.
- (⁴) În categoria II de lichiditate sunt incluse numai activele tranzacționabile emise de emitenți care au fost clasificați de BCE ca agenții. Activele tranzacționabile emise de alte agenții sunt incluse în categoria III sau IV de lichiditate, în funcție de emitent și de tipul de activ.
- (⁵) Obligațiunile bancare garantate care nu sunt conforme cu OPCVM, inclusiv obligațiunile bancare garantate structurate și obligațiunile bancare garantate cu emitent multiplu, sunt incluse în categoria III de lichiditate.

- (f) marjele de ajustare a valorii aplicate tuturor instrumentelor de creanță tranzacționabile cu rată invers-variabilă incluse în categoriile I-IV sunt aceleași și sunt descrise în tabelul 8;
- (g) marja de ajustare aplicată instrumentelor de creanță tranzacționabile incluse la categoriile I-IV de lichiditate având cupoane variabile ⁽⁹¹⁾ este aceeași cu cea aplicată instrumentelor cu cupon fix din tranșa de scadență de la zero la un an din categoria de lichiditate și din categoria de calitate a creditului în care este încadrat instrumentul respectiv;
- (h) măsurile de control al riscurilor aplicate unui instrument de creanță tranzacționabil inclus în categoriile I-IV având mai mult de un tip de plată a cuponului depind numai de plățile cuponului ce urmează a fi efectuate pe parcursul duratei de viață reziduală a titlului. Marja de ajustare a valorii aplicată unui asemenea instrument este stabilită la un nivel egal cu cea mai mare marjă de ajustare aplicabilă instrumentelor de creanță cu aceeași scadență reziduală și sunt luate în considerare plățile cuponului, indiferent de tipul acestora, efectuate pe parcursul duratei reziduale de viață a titlului;
- (i) nu se aplică marje de ajustare a valorii în operațiunile de absorbție de lichiditate;
- (j) în funcție de jurisdicție și de sistemul operațional național, BCN permit cumularea (*pooling*) activelor-garanție și/sau impun afectarea (*earmarking*) activelor folosite în fiecare tranzacție. În sistemele de tip *pooling*, contra-partea constituie un fond de active-garanție puse la dispoziția băncii centrale care este suficient pentru a acoperi creditele corespunzătoare primite de la banca centrală, ceea ce presupune că activele individuale nu sunt legate de operațiuni specifice de creditare. În schimb, într-un sistem de tip *earmarking*, fiecare operațiune de creditare este garantată cu active identificabile specifice;
- (k) activele sunt evaluate zilnic. BCN calculează zilnic valoarea cerută a activelor-garanție luând în considerare modificările intervenite în volumul creditelor în curs, principiile de evaluare prezentate la punctul 6.5 și marjele necesare de ajustare a valorii;

Tabelul 7

Nivelul marjelor de ajustare a valorii aplicate activelor tranzacționabile eligibile

Calitatea creditului	Scadență reziduală (ani)	Categoriile de lichiditate								Categoria V (*)
		Categoria I		Categoria II (*)		Categoria III (*)		Categoria IV (*)		
		Cupon fix	Cupon zero	Cupon fix	Cupon zero	Cupon fix	Cupon zero	Cupon fix	Cupon zero	
Nivelurile 1 și 2 (de la AAA la A-) (**)	0-1	0,5	0,5	1,0	1,0	1,5	1,5	6,5	6,5	16
	1-3	1,5	1,5	2,5	2,5	3,0	3,0	8,5	9,0	

⁽⁹¹⁾ Plata unui cupon este considerată o plată la rată variabilă în cazul în care cuponul este indexat cu o rată a dobânzii de referință și intervalul de revizuire corespunzător acestui cupon nu este mai mare de un an. Plățile cuponului al cărui interval de revizuire este mai mare de un an au același regim cu plățile la rată fixă, scadența respectivă pentru marja de ajustare fiind scadența reziduală a instrumentului de creanță.

Calitatea creditului	Scadență reziduală (ani)	Categoriile de lichiditate								Categoriile de lichiditate
		Categoriile de lichiditate		Categoriile de lichiditate		Categoriile de lichiditate		Categoriile de lichiditate		
		Cupon fix	Cupon zero	Cupon fix	Cupon zero	Cupon fix	Cupon zero	Cupon fix	Cupon zero	
	3-5	2,5	3,0	3,5	4,0	5,0	5,5	11,0	11,5	
	5-7	3,0	3,5	4,5	5,0	6,5	7,5	12,5	13,5	
	7-10	4,0	4,5	5,5	6,5	8,5	9,5	14,0	15,5	
	> 10	5,5	8,5	7,5	12,0	11,0	16,5	17,0	22,5	
Nivelul 3 (de la BBB + la BBB-) (**)	0-1	5,5	5,5	6,0	6,0	8,0	8,0	15,0	15,0	Nu sunt eligibile
	1-3	6,5	6,5	10,5	11,5	18,0	19,5	27,5	29,5	
	3-5	7,5	8,0	15,5	17,0	25,5	28,0	36,5	39,5	
	5-7	8,0	8,5	18,0	20,5	28,0	31,5	38,5	43,0	
	7-10	9,0	9,5	19,5	22,5	29,0	33,5	39,0	44,5	
	> 10	10,5	13,5	20,0	29,0	29,5	38,0	39,5	46,0	

(*) Titlurile individuale garantate cu active, obligațiunile bancare garantate (obligațiunile bancare garantate de tip Jumbo, obligațiunile bancare garantate tradiționale și alte obligațiuni bancare garantate) și obligațiunile bancare negarantate care sunt evaluate în mod teoretic în conformitate cu punctul 6.5 sunt supuse unei marje suplimentare de ajustare a valorii. Această marjă de ajustare se aplică direct la nivelul evaluării teoretice a instrumentului de creanță individual sub forma unei reduceri a valorii de 5 %.

(**) Rating-uri astfel cum sunt prevăzute în grila armonizată de evaluare a Eurosistemului, publicată pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu.

Tabelul 8

Nivelul marjelor de ajustare a valorii aplicate instrumentelor de creanță tranzacționabile eligibile cu rată invers variabilă incluse în categoriile I-IV

Calitatea creditului	Scadență reziduală (ani)	Cupon invers variabil
Nivelurile 1 și 2 (de la AAA la A-)	0-1	7,5
	1-3	11,5
	3-5	16,0
	5-7	19,5
	7-10	22,5
	> 10	28,0
Nivelul 3 (de la BBB + la BBB-)	0-1	21,0
	1-3	46,5
	3-5	63,5
	5-7	68,0
	7-10	69,0
	> 10	69,5

- (l) în cazul în care, după evaluare, activele-garanție nu corespund cerințelor ce rezultă din calculele efectuate în ziua respectivă, se transmit apeluri în marjă simetrice. Pentru a reduce frecvența apelurilor în marjă, BCN pot aplica un prag de declanșare. În cazul în care se aplică, acest prag de declanșare reprezintă 0,5 % din valoarea lichidității furnizate. În funcție de jurisdicție, BCN pot cere ca apelurile în marjă să se efectueze fie prin furnizarea de active suplimentare, fie prin intermediul plăților în numerar. Aceasta înseamnă că, în cazul în care valoarea de piață a activelor-garanție scade sub nivelul inferior al pragului de declanșare, contrapărțile trebuie să furnizeze active suplimentare (sau numerar). În mod asemănător, în cazul în care, în urma reevaluării, valoarea de piață a activelor-garanție depășește nivelul superior al pragului de declanșare, BCN returnează contrapărțile activele (sau numerarul) în exces (a se vedea caseta 8);
- (m) în sistemele de tip *pooling*, contrapărțile pot înlocui zilnic activele-garanție;
- (n) În sistemele de tip *earmarking*, BCN pot permite înlocuirea activelor-garanție;
- (o) BCE poate decide în orice moment eliminarea diferitelor instrumente de creanță de pe lista publicată a activelor tranzacționabile eligibile ⁽⁹²⁾.

CASETA 8

Calcularea apelurilor în marjă

Valoarea totală a activelor eligibile J (pentru $j = 1$ până la J; valoarea $C_{j,t}$ la momentul t) pe care o contraparte trebuie să le furnizeze pentru un set de operațiuni de furnizare de lichiditate I (pentru $i = 1$ până la I; valoarea $L_{i,t}$ la momentul t) se determină prin următoarea formulă:

$$\sum_{i=1}^I L_{i,t} \leq \sum_{j=1}^J (1 - h_j) C_{j,t} \quad (1)$$

unde:

h_j este marja de ajustare a valorii aplicată activului eligibil j.

Fie τ intervalul de timp dintre reevaluări. Baza apelului în marjă la momentul $t + \tau$ este egală cu:

$$M_{t+\tau} = \sum_{i=1}^I L_{i,t+\tau} - \sum_{j=1}^J (1 - h_j) C_{j,t+\tau} \quad (2)$$

În funcție de caracteristicile operaționale ale sistemelor BCN de gestionare a colateralului, acestea pot lua în considerare la calcularea bazei apelului în marjă și dobânda acumulată pentru lichiditatea furnizată în cadrul operațiunilor în curs.

Apelurile în marjă se transmit numai dacă baza apelului în marjă depășește un anumit nivel al pragului de declanșare.

Fie $k = 0.5\%$ pragul de declanșare. Într-un sistem de tip *earmarking* ($I = 1$), apelul în marjă se transmite atunci când:

$M_{t+\tau} > k \cdot L_{i,t+\tau}$ (contrapartea varsă apelul în marjă către BCN) sau

$M_{t+\tau} < -k \cdot L_{i,t+\tau}$ (BCN varsă apelul în marjă către contraparte).

Într-un sistem de tip *pooling*, contrapartea trebuie să contribuie cu mai multe active la fondul de active dacă:

$$M_{t+\tau} > k \cdot \sum_{i=1}^I L_{i,t+\tau}$$

În mod invers, valoarea creditelor pe parcursul zilei (IDC) la dispoziția contrapărții într-un sistem de tip *pooling* se poate exprima astfel:

$$IDC = -M_{t+\tau} + k \cdot \sum_{i=1}^I L_{i,t+\tau} \text{ (dacă este pozitivă)}$$

În ambele sisteme, de tip *earmarking* și de tip *pooling*, apelurile în marjă permit restabilirea relației exprimate în formula (1) de mai sus.

6.4.3. Măsuri de control al riscurilor pentru activele netranzacționabile

6.3.4.1. Creanțe private

Ansamblul de măsuri de control al riscurilor pentru creanțele private eligibile cuprinde următoarele elemente principale:

- (a) creanțele private individuale sunt supuse unor marje specifice de ajustare a valorii. Marjele de ajustare diferă în funcție de scadența reziduală, de tipul de plată a dobânzii (fixă sau variabilă), de categoria calității creditului și de metodologia de evaluare aplicată de BCN (a se vedea punctul 6.5), astfel cum se descrie în tabelul 9 ⁽⁹³⁾;

⁽⁹²⁾ În cazul în care, în momentul excluderii de pe lista activelor tranzacționabile eligibile, un titlu de creanță este utilizat într-o operațiune de creditare a Eurosistemului, acest titlu trebuie să fie retras în cel mai scurt timp posibil.

⁽⁹³⁾ Marjele de ajustare a valorii aplicate creanțelor private cu plăți ale dobânzii la rată fixă se aplică și creanțelor private ale căror plăți de dobânzi sunt indexate cu rata inflației.

- (b) marja de ajustare aplicată creanțelor private cu plăți ale dobânzii la rată variabilă este cea aplicată creanțelor private cu plăți ale dobânzii la rată fixă clasificate în tranșa de scadență de la zero la un an corespunzătoare aceleiași calități a creditului și aceleiași metodologii de evaluare (evaluare bazată pe un preț teoretic alocat de BCN sau pe valoarea soldului alocat de BCN). O plată a dobânzii este considerată a fi o plată la rată variabilă în cazul în care este indexată cu rata dobânzii de referință și în cazul în care perioada de revizuire care corespunde acestei plăți nu este mai mare de un an. Plățile dobânzilor a căror perioadă de revizuire este mai mare de un an sunt considerate plăți la rată fixă, scadența relevantă pentru marja de ajustare fiind scadența reziduală a creanței private;
- (c) măsurile de control al riscurilor aplicate unei creanțe private cu mai mult de un tip de plată a dobânzii depind numai de plățile dobânzii efectuate pe parcursul duratei de viață reziduale a creanței private. În cazul în care există mai mult de un tip de plată a dobânzii în perioada de viață reziduală a creanței private, plățile dobânzii care rămân sunt considerate plăți la rată fixă, scadența relevantă pentru marja de ajustare fiind scadența reziduală a creanței private;
- (d) BCN aplică același prag de declanșare (dacă este cazul) pentru transmiterea apelurilor în marjă atât pentru activele tranzacționabile, cât și pentru activele netranzacționabile.

Tabelul 9

Nivelurile marjelor de ajustare a valorii aplicate creanțelor private cu plăți ale dobânzii la rată fixă

Scadență reziduală (ani)	Metodologia de evaluare	Calitatea creditului	
		Plată fixă a dobânzii și evaluare bazată pe un preț teoretic alocat de BCN	Plată fixă a dobânzii și evaluare bazată pe valoarea soldului alocat de BCN
Nivelurile 1 și 2 (de la AAA la A-)	0-1	8,0	10,0
	1-3	11,5	17,5
	3-5	15,0	24,0
	5-7	17,0	29,0
	7-10	18,5	34,5
	> 10	20,5	44,5
Nivelul 3 (de la BBB + la BBB-)	0-1	15,5	17,5
	1-3	28,0	34,0
	3-5	37,0	46,0
	5-7	39,0	51,0
	7-10	39,5	55,5
	> 10	40,5	64,5

6.4.3.2. Instrumente de creanță netranzacționabile garantate cu creanțe ipotecare asupra persoanelor private

Instrumentele de creanță netranzacționabile garantate cu creanțe ipotecare asupra persoanelor private se supun unei marje de ajustare a valorii de 24 %.

6.4.3.3. Depozite la termen

Depozitele la termen nu fac obiectul aplicării unei marje de ajustare a valorii.

6.5. Principii de evaluare a activelor-garanție

La determinarea valorii activelor-garanție folosite în tranzacțiile reversibile, Eurosistemul aplică următoarele principii:

6.5.1. Active tranzacționabile

- (a) Pentru fiecare activ tranzacționabil eligibil, Eurosistemul specifică cea mai reprezentativă sursă de preț care trebuie folosită pentru calcularea valorii de piață.
- (b) Valoarea unui activ tranzacționabil se calculează pe baza prețului cel mai reprezentativ din ziua lucrătoare anterioară datei evaluării. Dacă sunt cotate mai multe prețuri, este folosit prețul cel mai mic (în mod normal, prețul ofertei). În lipsa unui preț reprezentativ pentru un anumit activ în ziua lucrătoare anterioară datei evaluării, este folosit ultimul preț de tranzacționare. În cazul în care prețul de referință obținut este mai vechi de cinci zile sau nu s-a modificat de cel puțin cinci zile, Eurosistemul definește un preț teoretic.

- (c) În calcularea valorii de piață sau a valorii teoretice a unui instrument de creanță se include și dobânda acumulată.
- (d) În funcție de diferențele între sistemele juridice naționale și între practicile operaționale, modul de gestionare a fluxurilor de venituri (de exemplu, plățile cupoanelor) conexe unui activ și care intervin în cursul desfășurării unei tranzacții reversibile poate fi diferit de la o BCN la alta. În cazul în care fluxul de venituri este transferat contrapărții, BCN se asigură că operațiunile respective vor fi continuate să fie acoperite integral de o cantitate suficientă de active-garanție anterior efectuării transferului de venituri. BCN veghează ca efectul economic al gestionării fluxurilor de venituri să fie echivalent unei situații în care venitul este transferat contrapărții în ziua plății ⁽⁹⁴⁾.

6.5.2. Active netranzaționabile

Activelor netranzaționabile li se atribuie o valoare corespunzătoare prețului teoretic sau volumului în circulație.

În cazul în care BCN optează pentru valoarea corespunzătoare volumului în circulație, activele netranzaționabile pot fi supuse unor marje de ajustare mai ridicate (a se vedea punctul 6.4.3).

6.6. Utilizarea activelor eligibile în operațiuni transfrontaliere

Contrapărțile Eurosistemului pot folosi active eligibile în operațiuni transfrontaliere, adică pot obține fonduri de la BCN a statului membru în care sunt stabiliți, folosind active care se află într-un alt stat membru. Activele-garanție trebuie să fie utilizabile în operațiuni transfrontaliere, în întreaga zonă euro, pentru decontarea tuturor tipurilor de operațiuni în care Eurosistemul furnizează lichiditate în schimbul unor active eligibile.

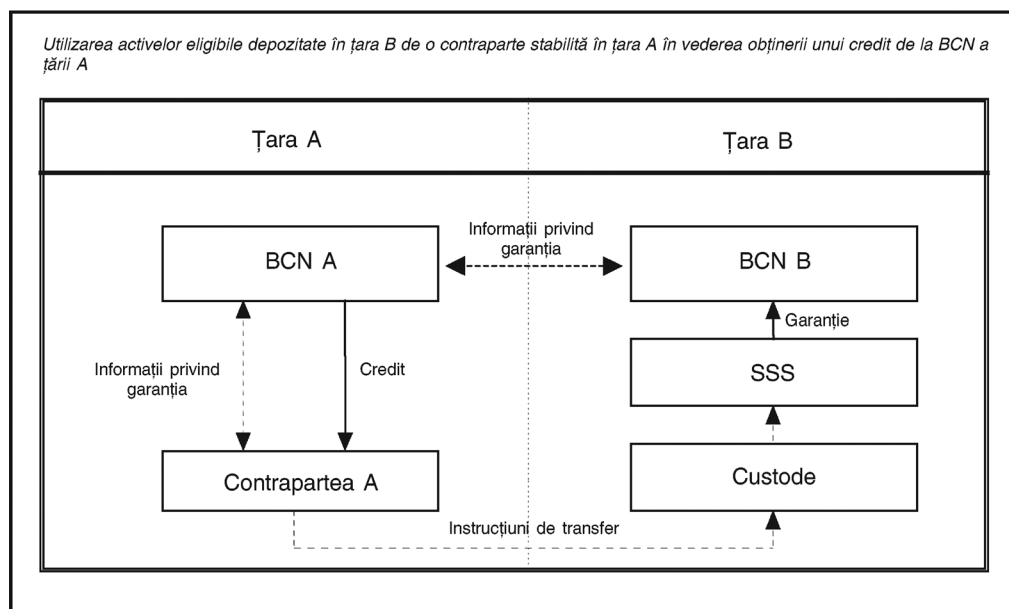
BCN (și BCE) au elaborat un mecanism prin care să se asigure că toate activele eligibile emise/depozitate în zona euro pot fi folosite în operațiuni transfrontaliere. Acesta este modelul băncilor centrale corespondente (MBCC), în cadrul căruia BCN acționează în calitate de custozi („corespondenți”) unele față de altele (și față de BCE) cu privire la activele acceptate la depozitarul lor local sau în sistemul lor de decontare. Se pot folosi soluții specifice pentru activele netranzaționabile, respectiv creanțe private și RMBD, care nu pot fi transferate printr-un SSS ⁽⁹⁵⁾. MBCC poate fi folosit pentru a colateraliza toate tipurile de operațiuni de creditare din Eurosistem. În afară de MBCC, legăturile eligibile dintre SSS pot fi utilizate în cazul transferului transfrontalier al activelor tranzaționabile ⁽⁹⁶⁾.

6.6.1. Modelul băncilor centrale corespondente

Modelul băncilor centrale corespondente este ilustrat în graficul 3 următor.

Graficul 3

Modelul băncilor centrale corespondente

⁽⁹⁴⁾ BCN pot decide să nu accepte ca active-garanție pentru tranzacții reversibile titluri de creanță cu flux de venituri (de exemplu, plata cupoanelor) care intervine în perioada anterioară datei scadenței operațiunii de politică monetară (a se vedea punctul 6.2.3).

⁽⁹⁵⁾ Detalii pot fi găsite în publicația intitulată „Procedura modelului băncilor centrale corespondente (MBCC) pentru contrapărțile Eurosistemului”, disponibilă pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu.

⁽⁹⁶⁾ Activele eligibile pot fi folosite prin intermediul unui cont al băncii centrale deschis la un sistem de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare aflat într-o țară diferită de cea a băncii centrale în cauză, în cazul în care Eurosistemul a aprobat folosirea acestui tip de cont. Din 1999, De Nederlandsche Bank este autorizată să utilizeze contul său la Euroclear Belgium pentru decontarea tranzacțiilor cu garanții în euro obligațiuni emise la respectivul depozitar central internațional de valori mobiliare (DCIVM). Începând cu luna august 2000, Central Bank of Ireland a fost autorizată să deschidă un astfel de cont la Euroclear. Acest cont poate fi folosit pentru toate activele eligibile deținute la Euroclear, inclusiv activele eligibile transferate către Euroclear prin legături eligibile.

Toate BCN dețin reciproc conturi de valori mobiliare, în scopul folosirii activelor eligibile în operațiuni transfrontaliere. Procedura exactă a MBCC diferă în funcție de faptul dacă activele eligibile sunt afectate în cazul fiecărei tranzacții în parte (sistemul de tip *earmarking*) sau dacă sunt deținute în comun într-un fond de active-garanție cumulate (sistemul de tip *pooling*)⁽⁹⁷⁾.

- (a) Într-un sistem de tip *earmarking*, din momentul acceptării cererii de credit de către BCN din statul membru în care contrapartea este stabilită (adică „BCN de origine”) a ofertei sale pentru un credit, contrapartea transmite (prin custodele său, dacă este necesar) către SSS din țara în care se află activele sale tranzacționabile instrucțiuni privind transferul acestora băncii centrale din țara în cauză, în contul BCN de origine. De îndată ce BCN de origine a fost informată de banca centrală corespondentă cu privire la primirea colateralului, aceasta transferă fondurile către contraparte. BCN acordă fondurile numai după ce se asigură că activele tranzacționabile ale contrapărților au fost primite de banca centrală corespondentă. Pentru a putea respecta termenele de decontare, contrapărțile au posibilitatea să depună în avans active la băncile centrale corespondente în contul BCN de origine a acestora, folosind procedurile MBCC.
- (b) Într-un sistem de tip *pooling*, contrapartea poate furniza în orice moment active tranzacționabile băncii centrale corespondente, în contul BCN de origine. De îndată ce BCN de origine a fost informată de banca centrală corespondentă cu privire la primirea activelor tranzacționabile, aceasta va adăuga aceste active în contul de cumulare care aparține contrapărții.

Au fost elaborate proceduri specifice pentru utilizarea transfrontalieră a activelor netranzacționabile, respectiv creanțe private și RMBD⁽⁹⁸⁾. Atunci când se folosesc creanțe private drept colateral în operațiuni transfrontaliere, creanțelor private li se aplică o variantă a MBCC, sub forma unui transfer de proprietate, a unei cesiuni sau a unui gaj în favoarea BCN a țării de origine sau a unei sarcini în favoarea băncii centrale corespondente care acționează ca agent al BCN de origine. Pentru a permite utilizarea transfrontalieră a RMBD, s-a pus în aplicare și o variantă ad-hoc bazată pe garanția în favoarea băncii centrale corespondente care acționează ca agent al BCN de origine.

Contrapărțile (atât pentru active tranzacționabile, cât și pentru active netranzacționabile) au acces la MBCC în intervalul 9.00-16.00, ora BCE (CET), în fiecare zi lucrătoare pentru Eurosistem. În cazul în care o contraparte intenționează să folosească MBCC, ea trebuie să anunțe BCN de la care dorește să obțină un credit – BCN de origine – înainte de ora BCE 16.00 (CET). De asemenea, contrapartea trebuie să asigure livrarea în contul băncii centrale corespondente a colateralului pentru garantarea operațiunilor de politică monetară, până la ora BCE 16.45 (CET) cel târziu. Instrucțiunile sau livrările care nu respectă acest termen vor fi luate în considerare pentru acordarea unui credit numai în ziua lucrătoare următoare. Atunci când contrapărțile intenționează să folosească MBCC la închiderea zilei, ar trebui, dacă este posibil, să livreze activele în avans (adică să constituie un pre-depozit de active). În circumstanțe excepționale sau atunci când este necesar din motive de politică monetară, BCE poate decide să prelungească momentul închiderii MBCC până la momentul închiderii TARGET2.

6.6.2. Legături între sistemele de decontare a operațiunilor cu valori mobiliare

Pe lângă MBCC, se pot folosi legăturile eligibile între SSS din Uniune pentru transferul transfrontalier al activelor tranzacționabile.

O legătură directă sau indirectă între două SSS permite unui participant la un SSS să dețină valori mobiliare emise în un alt SSS fără a fi participant la acel SSS⁽⁹⁹⁾. Înainte de a putea utiliza aceste legături pentru transferul colateralului în scopul operațiunilor de creditare din Eurosistem, ele trebuie să fie evaluate și aprobate pe baza criteriilor de utilizare a SSS din Uniune⁽¹⁰⁰⁾,⁽¹⁰¹⁾.

Din perspectiva Eurosistemului, MBCC și legăturile între SSS din Uniune îndeplinesc același rol de a permite contrapărților să utilizeze colateral în operațiunile transfrontaliere, adică ambele permit contrapărților să utilizeze colateralul pentru a obține credite de la BCN de origine, chiar dacă acest colateral a fost emis într-un SSS dintr-o altă țară. MBCC și legăturile între SSS îndeplinesc această funcție în moduri diferite. În cadrul MBCC, operațiunea transfrontalieră are loc între BCN. Acestea acționează în calitate de custozii unele față de celelalte. Utilizând legăturile, operațiunea transfrontalieră are loc între SSS. Acestea deschid conturi globale (omnibus) unul la celălalt. Activele depuse la o bancă centrală corespondentă pot fi utilizate numai pentru a colateraliza operațiunile de creditare din Eurosistem. Activele deținute prin intermediul unei legături pot fi utilizate pentru operațiunile de

⁽⁹⁷⁾ Detalii pot fi găsite în publicația intitulată „Procedura modelului băncilor centrale corespondente (MBCC) pentru contrapărțile Eurosistemului”, disponibilă pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu.

⁽⁹⁸⁾ Detalii pot fi găsite în publicația intitulată „Procedura modelului băncilor centrale corespondente (MBCC) pentru contrapărțile Eurosistemului”, disponibilă pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu.

⁽⁹⁹⁾ Legătura dintre două SSS constă într-o serie de proceduri și aranjamente pentru transferul transfrontalier de valori mobiliare printr-un sistem de înregistrare în cont. Legătura ia forma unui cont global deschis de un SSS (SSS investitor) într-un alt SSS (SSS emitent). O legătură directă înseamnă că nu există intermediari între cele două SSS. Se pot folosi și legături indirecte între SSS pentru transferul transfrontalier de valori mobiliare către Eurosistem. O legătură indirectă este reprezentată de un mecanism contractual și tehnic între două SSS care nu sunt conectate direct și care permite acestora să transfere sau tranzacționeze valori mobiliare între ele prin intermediul unui al treilea SSS, care acționează ca intermediar.

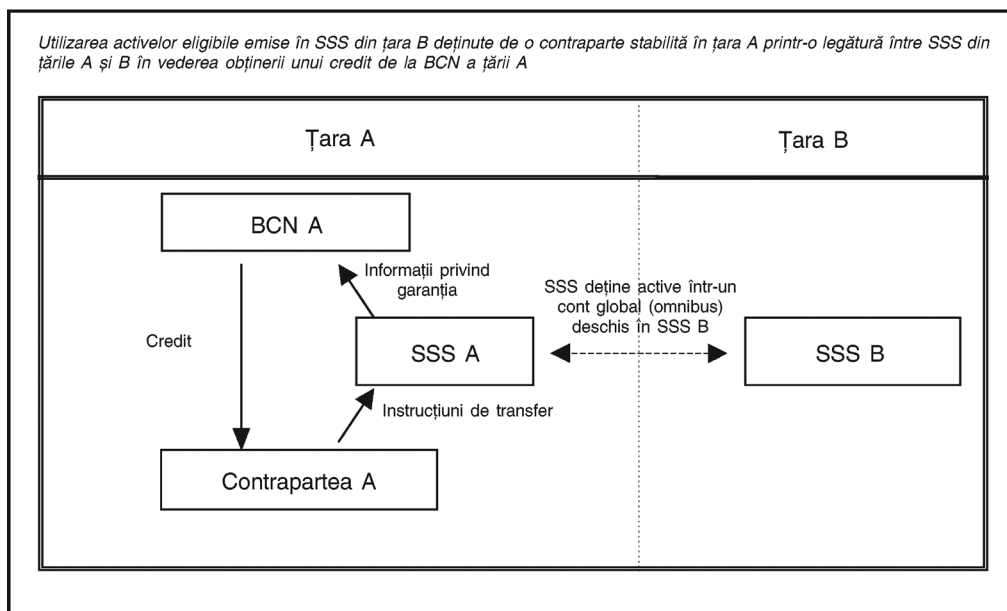
⁽¹⁰⁰⁾ Lista actualizată a legăturilor eligibile poate fi găsită pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu.

⁽¹⁰¹⁾ A se vedea publicația „Standarde de utilizare a sistemelor de decontare a operațiunilor cu valori mobiliare din Uniunea Europeană în cadrul operațiunilor de creditare ale SEBC”, Institutul Monetar European, ianuarie 1998, pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu.

creditate din Eurosistem, precum și în orice alte scopuri alese de contraparte. Atunci când utilizează legăturile între SSS, contrapărțile dețin activele în propriul cont deschis la SSS din țara de origine și nu au nevoie de un custode.

Graficul 4

Legăturile între sistemele de decontare a operațiunilor cu valori mobiliare

6.7. Acceptarea colateralului exprimat în alte monede decât euro în cazul unor evenimente neprevăzute

În anumite situații, Consiliul guvernatorilor poate lua hotărârea de a accepta drept colateral eligibil anumite instrumente de creanță tranzacționabile emise de una sau mai multe administrații centrale ale țărilor din G10 din afara zonei euro în monedele țărilor respective. În momentul luării acestei decizii, se clarifică criteriile aplicabile, iar procedurile care trebuie urmate pentru selectarea și mobilizarea colateralului extern, inclusiv sursele și principiile de evaluare, măsurile de control al riscurilor și procedurile de decontare trebuie să fie, de asemenea, comunicate contrapărților.

Sub rezerva prevederilor de la punctul 6.2.1, astfel de active pot fi depozitate/inregistrate (emise), deținute și decontate în afara SEE și, după cum s-a menționat anterior, pot fi exprimate în alte monede decât euro. Astfel de active folosite de o contraparte trebuie să fie în proprietatea contrapărții.

Contrapărțile care sunt sucursale ale instituțiilor de credit care au sediul social în afara SEE sau în afara Elveției nu pot utiliza astfel de active drept colateral.

CAPITOLUL 7

REZERVE MINIME OBLIGATORII ⁽¹⁰²⁾

7.1. Considerații generale

BCE obligă instituțiile de credit să dețină rezerve minime obligatorii în conturi deschise la BCN în cadrul regimului rezervelor minime obligatorii din Eurosistem. Cadrul juridic aplicabil rezervelor este definit la articolul 19 din Statutul SEBC, în Regulamentul (CE) nr. 2531/98 și de Regulamentul BCE/2003/9. Aplicarea Regulamentului BCE/2003/9 asigură uniformitatea termenilor și condițiilor privind regimul rezervelor minime obligatorii din Eurosistem în întreaga zonă euro.

Nivelul rezervelor minime obligatorii pe care trebuie să le constituie fiecare instituție se determină în funcție de baza de calcul a rezervelor. Regimul rezervelor minime obligatorii din Eurosistem permite contrapărților să folosească mecanismul de determinare a valorii medii, ceea ce presupune că îndeplinirea obligației de constituire a rezervelor minime obligatorii se determină pe baza valorii medii la închiderea zilei a soldurilor din conturile de rezerve ale contrapărților, pentru o anumită perioadă de aplicare. Rezervele minime obligatorii constituite de instituții se remunerează la rata aplicabilă operațiunilor principale de finanțare din Eurosistem.

Regimul rezervelor minime obligatorii din Eurosistem îndeplinește în principal următoarele funcții monetare:

⁽¹⁰²⁾ Conținutul prezentului capitol este numai cu titlu informativ.

(a) **Stabilizarea ratelor dobânzilor pe piața monetară**

Mecanismul de determinare a valorii medii din cadrul regimului rezervelor minime obligatorii din Eurosistem vizează stabilizarea ratelor dobânzilor pe piața monetară prin stimularea instituțiilor în vederea reducerii efectelor fluctuațiilor temporare de lichiditate.

(b) **Crearea sau accentuarea unui deficit structural de lichiditate**

Regimul rezervelor minime obligatorii din Eurosistem contribuie la crearea sau accentuarea unui deficit structural de lichiditate. Acest lucru poate fi util pentru îmbunătățirea capacității Eurosistemului de a funcționa eficient în calitate de furnizor de lichiditate.

În aplicarea regimului rezervelor minime obligatorii, BCE este obligată să acționeze în conformitate cu obiectivele Eurosistemului definite la articolul 127 din tratat și la articolul 2 din Statutul SEBC, ceea ce implică, printre altele, principiul evitării unor acțiuni inoportune și semnificative de delocalizare sau de dezintermediere.

7.2. **Instituții supuse obligației de constituire a rezervelor minime obligatorii**

În conformitate cu articolul 19.1 din Statutul SEBC, BCE impune instituțiilor de credit stabilite în statele membre să constituie rezerve minime obligatorii. Acest lucru presupune că sucursalele din zona euro ale instituțiilor de credit care nu au sediul social în zona euro sunt, de asemenea, supuse regimului rezervelor minime obligatorii din Eurosistem. Cu toate acestea, sucursalele cu sediul în afara zonei euro ale instituțiilor de credit care au sediul social în zona euro nu sunt supuse acestui regim.

Instituțiile sunt exonerate în mod automat de obligația de constituire a rezervelor minime de la începutul perioadei de aplicare în cursul căreia le-a fost retrasă autorizația sau au renunțat la autorizație sau în cursul căreia o autoritate judiciară sau orice altă autoritate competentă dintr-un stat membru a luat o decizie prin care supune instituția procedurii de lichidare. În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2531/98 și cu Regulamentul BCE/2003/9, BCE poate, de asemenea, să exoneraze anumite instituții de obligațiile care le revin în cadrul regimului rezervelor minime obligatorii din Eurosistem, în mod nediscriminatoriu, în cazul în care acestea fac obiectul măsurilor de reorganizare sau al deciziei de înghețare a fondurilor și/sau al altor măsuri impuse de Uniune în temeiul articolului 75 din tratat sau de un stat membru care restricționează utilizarea fondurilor acestora sau în privința cărora Consiliul guvernatorilor BCE a luat o decizie prin care le este suspendat sau suprimat accesul la operațiunile de piață monetară sau la facilitățile permanente oferite de Eurosistem ori în cazul în care obiectivele regimului rezervelor minime obligatorii din Eurosistem nu ar fi îndeplinite prin impunerea acestor obligații în privința instituțiilor respective. În cazul în care decizia Consiliului guvernatorilor cu privire la orice astfel de exonerare se întemeiază pe obiectivele regimului rezervelor minime obligatorii din Eurosistem, BCE ia în considerare unul sau mai multe dintre următoarele criterii:

- (a) instituția este autorizată să îndeplinească numai funcții specifice;
- (b) instituției i se interzice să îndeplinească funcții bancare în mod activ, în concurență cu alte instituții de credit; și/sau
- (c) instituția are obligația legală de a afecta toate depozitele sale unor programe de asistență pentru dezvoltare regională și/sau internațională.

BCE întocmește și actualizează o listă a instituțiilor supuse regimului rezervelor minime obligatorii din Eurosistem. De asemenea, BCE publică o listă a instituțiilor exonerate de obligațiile care le revin în cadrul regimului rezervelor minime obligatorii din alte motive decât celea de a fi supuse unor măsuri de reorganizare sau de înghețare a fondurilor și/sau altor măsuri impuse de Uniune în temeiul articolului 75 din tratat sau de un stat membru, care restricționează utilizarea fondurilor acestora, sau în privința cărora Consiliul guvernatorilor BCE a emis o decizie prin care le este suspendat sau exclus accesul la operațiunile de piață monetară sau la facilitățile permanente oferite de Eurosistem⁽¹⁰³⁾. Contrapărțile se pot baza pe aceste liste pentru a stabili dacă pasivele lor sunt datorate unei alte instituții care este supusă, la rândul său, obligației de constituire a rezervelor minime obligatorii. Listele, puse la dispoziția publicului după închiderea activității în ultima zi lucrătoare pentru Eurosistem a fiecărei luni calendaristice, sunt valabile pentru calcularea bazei de calcul a rezervelor minime obligatorii pentru perioada de aplicare care începe în a doua lună calendaristică care urmează lunii calendaristice respective. De exemplu, lista publicată la sfârșitul lunii februarie ar fi valabilă pentru determinarea bazei de calcul a rezervelor minime obligatorii pentru perioada de aplicare care începe în luna aprilie.

7.3. **Determinarea rezervelor minime obligatorii**

7.3.1. *Baza de calcul a rezervelor și ratele rezervelor*

Baza de calcul a rezervelor unei instituții se definește în funcție de elementele din bilanțul acesteia. Datele de bilanț sunt raportate BCN în cadrul regimului general al BCE privind statisticile monetare și bancare (a se vedea punctul 7.5)⁽¹⁰⁴⁾. Pentru instituțiile supuse cerințelor complete de raportare, se utilizează datele din bilanț referitoare la sfârșitul unei anumite luni calendaristice la determinarea bazei de calcul a rezervelor pentru perioada de aplicare care începe în a doua lună calendaristică care urmează lunii calendaristice de referință. De

⁽¹⁰³⁾ Listele sunt puse la dispoziția publicului pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu.

⁽¹⁰⁴⁾ Mecanismul BCE de raportare a statisticilor în domeniile monetar și bancar este prezentat în apendicele 4.

exemplu, baza de calcul a rezervelor determinată în funcție de bilanțul de la sfârșitul lunii februarie ar fi utilizată la calcularea obligației de constituire a rezervelor minime obligatorii de către contrapărți în perioada de aplicare care începe în aprilie.

Mecanismul BCE de raportare a statisticilor în domeniile monetar și bancar include posibilitatea de a scuti instituțiile de dimensiuni mici de anumite sarcini de raportare. Instituțiile cărora li se aplică această dispoziție trebuie să raporteze numai un set limitat de date de bilanț, trimestrial (sub formă de date de sfârșit de trimestru) și cu un termen de raportare mai lung decât cel stabilit pentru instituțiile mai mari. În cazul acestor instituții, datele de bilanț raportate pentru un anumit trimestru se utilizează la determinarea, cu un decalaj de două luni, a bazei de calcul a rezervelor pentru trei perioade de aplicare consecutive. De exemplu, bilanțul de la sfârșitul primului trimestru – martie – ar fi valabil pentru determinarea bazei de calcul a rezervelor corespunzătoare perioadelor de aplicare care încep în iunie, iulie, și respectiv, august.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2531/98, BCE are dreptul de a include în baza de calcul a rezervelor instituțiilor elemente de pasiv rezultate din acceptarea de fonduri, precum și elemente de pasiv rezultate din posturile din afara bilanțului. În cadrul regimului rezervelor minime obligatorii din Eurosistem sunt incluse efectiv în baza de calcul a rezervelor numai categoriile de pasiv „depozite” și „titluri de creanță emise” (a se vedea caseta 9).

Datoriile față de alte instituții incluse pe lista instituțiilor supuse regimului rezervelor minime obligatorii din Eurosistem și datoriile față de BCE și de BCN participante nu se includ în baza de calcul a rezervelor. În acest sens, pentru categoria de pasiv „titluri de creanță emise”, emitentul trebuie să poată justifica valoarea efectivă a acestor titluri deținute de alte instituții supuse regimului rezervelor minime obligatorii din Eurosistem pentru a avea dreptul să le deducă din baza de calcul a rezervelor. În cazul în care nu pot prezenta o astfel de dovadă, emitenții pot aplica o deducere standardizată sub forma unui procent fix ⁽¹⁰⁵⁾ pentru acest post de bilanț.

Ratele rezervelor minime obligatorii sunt determinate de BCE ținând seama de limita maximă prevăzută de Regulamentul (CE) nr. 2531/98. BCE aplică o rată uniformă a rezervelor, diferită de zero, majorității elementelor incluse în baza de calcul a rezervelor. Această rată a rezervelor minime obligatorii este precizată în Regulamentul BCE/2003/9. BCE stabilește o rată zero a rezervelor pentru următoarele categorii de pasive: „depozite la termen cu o scadență de peste doi ani”, „depozite rambursabile cu un preaviz de peste doi ani”, „contracte de report” și „titluri de creanță emise cu o scadență de peste doi ani” (a se vedea caseta 9). BCE poate modifica în orice moment ratele rezervelor minime obligatorii. Modificările aduse ratelor rezervelor minime obligatorii sunt anunțate de BCE înainte de prima perioadă de aplicare pentru care sunt valabile modificările în cauză.

7.3.2. Calcularea obligației de constituire a rezervelor minime obligatorii

Nivelul rezervelor minime obligatorii ce trebuie constituite de fiecare instituție se calculează prin aplicarea, la valoarea pasivelor eligibile, a ratelor rezervelor prevăzute pentru categoriile corespunzătoare de pasive.

Fiecare instituție aplică o deducere forfetară de 100 000 EUR la valoarea obligației sale de constituire a rezervelor minime obligatorii, în fiecare stat membru în care are o unitate. Acordarea acestei deduceri se face fără a aduce atingere obligațiilor juridice ale instituțiilor supuse regimului rezervelor minime obligatorii din Eurosistem ⁽¹⁰⁶⁾.

Nivelul rezervelor minime obligatorii constituite pentru fiecare perioadă de aplicare se rotunjește la cel mai apropiat euro.

CASETA 9

Baza de calcul a rezervelor și ratele rezervelor minime obligatorii

A. Pasive incluse în baza de calcul a rezervelor minime obligatorii și la care se aplică rata pozitivă a rezervelor minime obligatorii

Depozite (*)

- Depozite overnight
- Depozite la termen cu o scadență de până la și inclusiv doi ani
- Depozite rambursabile cu un preaviz de până la și inclusiv doi ani

⁽¹⁰⁵⁾ A se vedea Regulamentul BCE/2003/9. Informații suplimentare privind rata deducerii standardizate se găsesc pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu, precum și pe website-urile Eurosistemului (a se vedea apendicele 5).

⁽¹⁰⁶⁾ Pentru instituțiile care au permisiunea de a raporta date statistice ca grup pe o bază agregată în conformitate cu dispozițiile cadrului de raportare pentru statisticile monetare și bancare ale BCE (a se vedea apendicele 4), numai o singură astfel de permisiune va fi acordată grupului ca întreg, cu excepția cazului în care instituțiile furnizează date privind baza de calcul a rezervelor minime obligatorii și rezervele constituite într-o manieră suficient de detaliată astfel încât să permită Eurosistemului să le verifice acuratețea și calitatea și să stabilească rezervele minime obligatorii relevante pentru fiecare instituție individuală inclusă în grup.

(*) Regulamentul (CE) nr. 25/2009 al Băncii Centrale Europene din 19 decembrie 2008 privind bilanțul sectorului instituții financiare monetare (BCE/2008/32) (JO L 15, 20.1.2009, p. 14) prevede în mod explicit raportarea pasivelor sub formă de depozite la valoarea nominală. Valoarea nominală este suma principalului pe care debitorul este obligat prin contract să o ramburseze unui creditor. Această modificare a devenit necesară deoarece Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare (JO L 372, 31.12.1986, p. 1) a fost modificată astfel încât anumite instrumente financiare să poată fi evaluate la valoarea justă.

Titluri de creanță emise

— Titluri de creanță emise cu o scadență inițială de până la și inclusiv doi ani

B. Pasive incluse în baza de calcul a rezervelor minime obligatorii și la care se aplică o rată a rezervelor minime obligatorii egală cu zero

Depozite (*)

— Depozite la termen cu o scadență de peste doi ani

— Depozite rambursabile cu un preaviz de peste doi ani

— Contracte de report

Titluri de creanță emise

— Titluri de creanță emise cu o scadență inițială de peste doi ani.

C. Pasive excluse din baza de calcul a rezervelor

— Angajamente față de alte instituții supuse regimului rezervelor minime obligatorii din Eurosistem

— Angajamente față de BCE și băncile centrale naționale

7.4. Constituirea rezervelor minime obligatorii

7.4.1. Perioada de aplicare

BCE publică un calendar al perioadelor de aplicare a rezervelor cu cel puțin trei luni înainte de începutul fiecărui an⁽¹⁰⁷⁾. Perioada de aplicare începe la data decontării primei operațiuni principale de refinanțare care urmează reuniunii Consiliului guvernatorilor în a cărei ordine de zi este prevăzută evaluarea lunară a orientării politicii monetare. În circumstanțe excepționale, calendarul publicat poate fi modificat în funcție de, printre altele, schimbări aduse ordinii de zi a reuniunilor Consiliului guvernatorilor.

7.4.2. Rezerve constituite

Fiecare instituție trebuie să păstreze rezervele minime obligatorii în unul sau mai multe conturi de rezerve deschise la BCN a statului membru în care are sediul social. Pentru instituțiile care au mai mult de o unitate într-un stat membru, obligația de a constitui rezervele minime obligatorii agregate pentru toate unitățile interne revine sediului central⁽¹⁰⁸⁾. O instituție care are unități în mai multe state membre trebuie să constituie rezerve minime obligatorii la BCN a fiecărui stat membru în care are unități, în funcție de baza de calcul a rezervelor minime obligatorii din statul membru respectiv.

Conturile de decontare ale instituțiilor deschise la BCN pot fi folosite drept conturi de rezerve. Rezervele constituite în conturile de decontare pot fi folosite pentru decontări efectuate pe parcursul zilei. Rezervele constituite zilnice ale unei instituții corespund soldului contului de rezerve la închiderea zilei.

O instituție poate solicita BCN a statului membru în care este rezidentă permisiunea de a constitui toate rezervele sale minime obligatorii în mod indirect, printr-un intermediar. Posibilitatea de constituire a rezervelor minime obligatorii printr-un intermediar este limitată, de regulă, la instituțiile care sunt astfel constituite încât o parte a administrației (de exemplu, gestionarea operațiunilor de trezorerie) este asigurată în mod normal de intermediar (de exemplu, rețelele de bănci de economii și bănci cooperatiste pot centraliza constituirea rezervelor). Constituirea rezervelor minime obligatorii printr-un intermediar face obiectul dispozițiilor prevăzute în Regulamentul BCE/2003/9.

7.4.3. Remunerarea rezervelor constituite

Rezervele minime obligatorii constituite se remunerează pe baza valorii medii, calculată pe parcursul perioadei de aplicare, a ratei BCE (ponderată în funcție de numărul de zile calendaristice) aplicabilă operațiunilor principale de refinanțare, calculată cu ajutorul formulei din caseta 10. Rezervele constituite care depășesc nivelul rezervelor minime obligatorii nu se remunerează. Remunerația se plătește în a doua zi lucrătoare pentru BCN de la sfârșitul perioadei de aplicare pentru care se datorează remunerația.

⁽¹⁰⁷⁾ În general, calendarul se anunță printr-un comunicat de presă al BCE, care poate fi găsit pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu. De asemenea, acest calendar se publică în Jurnalul Oficial și pe website-urile Eurosistemului (a se vedea apendicele 5).

⁽¹⁰⁸⁾ Dacă o instituție nu are sediul central într-un stat membru în care este stabilită, trebuie să desemneze o sucursală principală care devine astfel responsabilă cu constituirea rezervelor minime obligatorii agregate pentru toate unitățile instituției din respectivul stat membru.

CASETA 10

Calcularea remunerării rezervelor minime obligatorii constituite

Rezervele minime obligatorii constituite se remunerează în conformitate cu următoarea formulă:

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

unde:

R_t = remunerația de plătit pentru rezervele minime obligatorii constituite pentru perioada de aplicare t .

H_t = media rezervelor minime obligatorii constituite zilnic pentru perioada de aplicare t .

n_t = numărul de zile calendaristice din perioada de aplicare t .

r_t = rata remunerării rezervelor minime obligatorii constituite pentru perioada de aplicare t . Se aplică rotunjirea standard cu două zecimale a ratei de remunerare.

i = a i -a zi calendaristică din perioada de aplicare t .

MR_i = rata dobânzii marginale aplicabilă celei mai recente operațiuni principale de refinanțare decontate în sau înainte de ziua calendaristică i .

7.5. Raportarea, confirmarea și verificarea bazei de calcul a rezervelor

Elementele din baza de calcul a rezervelor luate în considerare la aplicarea rezervelor minime obligatorii sunt calculate chiar de instituțiile supuse regimului rezervelor minime obligatorii și sunt raportate BCN în cadrul mecanismului BCE de raportare a statisticilor în domeniile monetar și bancar (a se vedea apendicele 4). Articolul 5 din Regulamentul BCE/2003/9 definește procedurile de notificare și de confirmare a bazei de calcul a rezervelor și a rezervelor minime obligatorii ale instituției în cauză.

Procedura de notificare și confirmare a rezervelor minime obligatorii ale unei instituții se desfășoară după cum urmează. BCN participantă sau instituția în cauză ia inițiativa de a calcula rezervele minime obligatorii ale instituției respective pentru perioada de aplicare relevantă. Rezervele minime obligatorii calculate sunt notificate de partea care efectuează calculul cel târziu cu trei zile lucrătoare pentru BCN înainte de începutul perioadei de aplicare. BCN participantă în cauză poate stabili o dată anterioară ca termen pentru notificarea rezervelor minime obligatorii. Ea poate preciza, de asemenea, termene suplimentare pentru anunțarea de către instituție a oricărui revizuire ale bazei de calcul a rezervelor, precum și a oricărui revizuire ale rezervelor minime obligatorii notificate. Partea notificată confirmă rezervele minime obligatorii calculate cel târziu în ziua lucrătoare pentru BCN anterioară începerii perioadei de aplicare. În cazul în care partea notificată nu a răspuns la notificare până la închiderea zilei lucrătoare pentru BCN anterioară începerii perioadei de aplicare, se consideră că partea respectivă a confirmat nivelul rezervelor minime obligatorii ale instituției pentru perioada de aplicare relevantă. Odată confirmate, rezervele minime obligatorii ale instituției pentru perioada de aplicare relevantă nu mai pot fi revizuite.

În cazul instituțiilor care au permisiunea de a acționa ca intermediari pentru constituirea indirectă a rezervelor pentru alte instituții sunt prevăzute cerințe speciale de raportare în Regulamentul BCE/2003/9. Constituirea rezervelor printr-un intermediar nu modifică obligațiile de raportare statistică ale instituțiilor care constituie rezerve prin intermediari.

BCE și BCN au dreptul de a verifica exactitatea și calitatea datelor colectate, în condițiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 2531/98.

7.6. Nerespectarea obligațiilor privind rezervele minime obligatorii

Nerespectarea obligațiilor privind rezervele minime obligatorii apare atunci când valoarea medie la închiderea zilei calendaristice a soldurilor contului (conturilor) de rezerve al (ale) unei instituții corespunzătoare perioadei de aplicare este mai mică decât obligația de constituire a rezervelor minime obligatorii pentru perioada de aplicare corespunzătoare.

În cazul în care o instituție nu își îndeplinește, parțial sau total, obligația de constituire a rezervelor minime obligatorii, BCE poate impune, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2531/98, oricare dintre următoarele sancțiuni:

- (a) plata unei penalități de până la 5 procente peste rata dobânzii aferente facilității de creditare marginală, aplicată valorii rezervelor minime obligatorii pe care instituția în cauză nu le-a constituit; sau

- (b) plata unei penalități de până la de două ori rata dobânzii aferente facilității de creditare marginală, aplicată valorii rezervelor minime obligatorii pe care instituția în cauză nu le-a constituit; sau
- (c) obligarea instituției în cauză să constituie depozite fără dobândă la BCE sau la BCN, a căror valoare să fie de până la trei ori valoarea rezervelor minime obligatorii pe care instituția în cauză nu le-a constituit. Scadența depozitului nu poate fi mai mare decât perioada în care instituția nu și-a îndeplinit obligația de a constitui rezervele.

În cazul în care o instituție nu își îndeplinește alte obligații ce îi revin în temeiul regulamentelor și deciziilor BCE privind regimul rezervelor minime obligatorii din Eurosistem (de exemplu, în cazul în care datele relevante nu se transmit la timp sau nu sunt exacte), BCE are dreptul de a impune sancțiuni în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2532/98 și cu Regulamentul BCE/1999/4. Comitetul executiv al BCE poate specifica și publica criteriile în conformitate cu care aplică sancțiunile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2531/98 ⁽¹⁰⁹⁾.

De asemenea, în cazul unor încălcări grave ale obligației de constituire a rezervelor minime obligatorii, Eurosistemul poate suspenda accesul contrapărților la operațiunile de piață monetară.

⁽¹⁰⁹⁾ Aceste criterii au fost publicate în „Comunicarea Băncii Centrale Europene privind impunerea unor sancțiuni în cazul încălcării obligației de constituire a rezervelor minime” (JO C 39, 11.2.2000, p. 3).

Apendicele 1

EXEMPLE DE OPERAȚIUNI ȘI PROCEDURI DE POLITICĂ MONETARĂ

Listă de exemple

Exemplul 1 Tranzacție reversibilă de furnizare de lichiditate prin licitație la rată fixă

Exemplul 2 Tranzacție reversibilă de furnizare de lichiditate prin licitație la rată variabilă

Exemplul 3 Emiterea de certificate de creanțe ale BCE prin licitație la rată variabilă

Exemplul 4 Swap valutar de absorbție de lichiditate prin licitație la rată variabilă

Exemplul 5 Swap valutar de furnizare de lichiditate prin licitație la rată variabilă

Exemplul 6 Măsuri de control al riscurilor

EXEMPLUL 1

Tranzacție reversibilă de furnizare de lichiditate prin licitație cu rată fixă

BCE decide să furnizeze lichiditate pe piață printr-o tranzacție reversibilă organizată pe baza unei licitații la rată fixă.

Trei contrapărți prezintă următoarele oferte:

(în milioane EUR)	
Contraparte	Ofertă
Banca 1	30
Banca 2	40
Banca 3	70
Total	140

BCE decide să aloce o sumă totală de 105 milioane EUR.

Procentul de alocare este:

$$\frac{105}{(30 + 40 + 70)} = 75 \%$$

Suma alocată contrapărților este:

(în milioane EUR)		
Contraparte	Ofertă	Sumă alocată
Banca 1	30	22,5
Banca 2	40	30,0
Banca 3	70	52,5
Total	140	105,0

EXEMPLUL 2

Tranzacție reversibilă de furnizare de lichiditate prin licitație cu rată variabilă

BCE decide să furnizeze lichiditate pe piață printr-o tranzacție reversibilă organizată pe baza unei licitații la rată variabilă.

Trei contrapărți prezintă următoarele oferte:

Rata dobânzii (%)	Sumă (milioane EUR)				
	Banca 1	Banca 2	Banca 3	Total oferte	Oferte cumulate
3,15				0	0
3,10		5	5	10	10

Rata dobânzii (%)	Sumă (milioane EUR)				
	Banca 1	Banca 2	Banca 3	Total oferte	Oferte cumulate
3,09		5	5	10	20
3,08		5	5	10	30
3,07	5	5	10	20	50
3,06	5	10	15	30	80
3,05	10	10	15	35	115
3,04	5	5	5	15	130
3,03	5		10	15	145
Total	30	45	70	145	

BCE decide să aloce 94 milioane EUR, ceea ce presupune o rată a dobânzii marginale de 3,05 %.

Toate ofertele la o rată mai mare de 3,05 % (pentru o sumă cumulată de 80 milioane EUR) se onorează în întregime. La 3,05 %, procentul de alocare este:

$$\frac{94 - 80}{35} = 40 \%$$

Suma alocată băncii 1 la rata dobânzii marginale este, de exemplu:

$$0,4 \times 10 = 4$$

Suma totală alocată băncii 1 este:

$$5 + 5 + 4 = 14$$

Rezultatele alocării pot fi rezumate după cum urmează:

(în milioane EUR)

Contrapărți	Sumă			
	Banca 1	Banca 2	Banca 3	Total
Total oferte	30,0	45,0	70,0	145
Total alocare	14,0	34,0	46,0	94

În cazul în care licitația se bazează pe metoda ratei uniforme (de tip olandez), rata dobânzii aplicată sumelor alocate contrapărților este de 3,05 %.

În cazul în care licitația se bazează pe metoda ratei multiple (de tip american), rata dobânzii aplicată sumelor alocate contrapărților nu este uniformă; de exemplu, banca 1 primește 5 milioane EUR la 3,07 %, 5 milioane EUR la 3,06 % și 4 milioane EUR la 3,05 %.

EXEMPLUL 3

Emiterea de certificate de creanțe ale BCE prin licitație cu rată variabilă

BCE decide să absoarbă lichiditate de pe piață prin emiterea de certificate de creanță folosind licitația la rată variabilă.

Trei contrapărți prezintă următoarele oferte:

Rata dobânzii (%)	Sumă (milioane EUR)				
	Banca 1	Banca 2	Banca 3	Total	Oferte cumulate
3,00				0	0
3,01	5		5	10	10
3,02	5	5	5	15	25

Rata dobânzii (%)	Sumă (milioane EUR)				Oferte cumulate
	Banca 1	Banca 2	Banca 3	Total	
3,03	5	5	5	15	40
3,04	10	5	10	25	65
3,05	20	40	10	70	135
3,06	5	10	10	25	160
3,08	5		10	15	175
3,10		5		5	180
Total	55	70	55	180	

BCE decide să aloce o sumă nominală de 124,5 milioane EUR, cu o rată a dobânzii marginale de 3,05 %.

Toate ofertele la o rată mai mică de 3,05 % (pentru o sumă cumulată de 65 milioane EUR) se onorează în întregime. La 3,05 %, procentul de alocare este:

$$\frac{124,5 - 65}{70} = 85 \%$$

Suma alocată băncii 1 la rata dobânzii marginale este, de exemplu:

$$0,85 \times 20 = 17$$

Suma totală alocată băncii 1 este:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 17 = 42$$

Rezultatele alocării pot fi rezumate după cum urmează:

(în milioane EUR)

Contra părți	Sumă			
	Banca 1	Banca 2	Banca 3	Total
Total oferte	55,0	70,0	55,0	180,0
Total alocare	42,0	49,0	33,5	124,5

EXEMPLUL 4

Swap valutar de absorbție de lichiditate prin licitație cu rată variabilă

BCE decide să absoarbă lichiditate de pe piață prin efectuarea unei operațiuni de swap valutar pe cursul EUR/USD folosind procedura de licitație la rată variabilă. (Notă: Euro este negociat în report în acest exemplu).

Trei contra părți prezintă următoarele oferte:

Puncte swap (× 10 000)	Sumă (milioane EUR)				Oferte cumulate
	Banca 1	Banca 2	Banca 3	Total	
6,84				0	0
6,80	5		5	10	10
6,76	5	5	5	15	25
6,71	5	5	5	15	40
6,67	10	10	5	25	65
6,63	25	35	40	100	165
6,58	10	20	10	40	205

Puncte swap (× 10 000)	Sumă (milioane EUR)				Oferte cumulate
	Banca 1	Banca 2	Banca 3	Total	
6,54	5	10	10	25	230
6,49		5		5	235
Total	65	90	80	235	

BCE decide să aloce 158 milioane EUR, ceea ce presupune 6,63 puncte swap marginale. Toate ofertele cu puncte swap peste 6,63 (pentru o sumă cumulată de 65 milioane EUR) se onorează în întregime. La 6,63, procentul de alocare este:

$$\frac{158 - 65}{100} = 93 \%$$

Suma alocată băncii 1 la punctele swap marginale este, de exemplu:

$$0,93 \times 25 = 23,25$$

Suma totală alocată băncii 1 este:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 23,25 = 48,25$$

Rezultatele alocării pot fi rezumate după cum urmează:

(în milioane EUR)

Contrapărți	Sumă			
	Banca 1	Banca 2	Banca 3	Total
Total oferte	65,0	90,0	80,0	235,0
Total alocare	48,25	52,55	57,20	158,0

BCE stabilește cursul de schimb EUR/USD la vedere pentru operațiune la 1,1300.

În cazul în care licitația se bazează pe metoda ratei uniforme (de tip olandez), la data începerii operațiunii, Eurosistemul cumpără 158 000 000 EUR și vinde 178 540 000 USD. La data scadenței operațiunii, Eurosistemul vinde 158 000 000 EUR și cumpără 178 644 754 USD (cursul de schimb la termen este $1,130663 = 1,1300 + 0,000663$).

În cazul în care licitația se bazează pe metoda ratei multiple (de tip american), Eurosistemul schimbă sumele în euro și în dolari după cum se indică în tabelul următor:

Tranzacții la vedere			Tranzacții la termen		
Curs de schimb	Cumpărare EUR	Vânzare USD	Curs de schimb	Vânzare EUR	Cumpărare USD
1,1300			1,130684		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130680	10 000 000	11 306 800
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130676	15 000 000	16 960 140
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130671	15 000 000	16 960 065
1,1300	25 000 000	28 250 000	1,130667	25 000 000	28 266 675
1,1300	93 000 000	105 090 000	1,130663	93 000 000	105 151 659
1,1300			1,130658		
1,1300			1,130654		
1,1300			1,130649		
Total	158 000 000	178 540 000		158 000 000	178 645 339

EXEMPLUL 5

Swap valutar de furnizare de lichiditate prin licitație cu rată variabilă

BCE decide să furnizeze lichiditate pe piață prin efectuarea unei operațiuni de swap valutar pe cursul EUR/USD folosind procedura de licitație la rată variabilă. (Notă: Euro este negociat în report în acest exemplu).

Trei contrapărți prezintă următoarele oferte:

Puncte swap (× 10 000)	Sumă (milioane EUR)				Oferte cumulate
	Banca 1	Banca 2	Banca 3	Total	
6,23					
6,27	5		5	10	10
6,32	5		5	10	20
6,36	10	5	5	20	40
6,41	10	10	20	40	80
6,45	20	40	20	80	160
6,49	5	20	10	35	195
6,54	5	5	10	20	215
6,58		5		5	220
Total	60	85	75	220	

BCE decide să aloce 197 milioane EUR, ceea ce presupune 6,54 puncte swap marginale. Toate ofertele cu puncte swap mai mici decât 6,54 (pentru o sumă cumulată de 195 milioane EUR) se onorează în întregime. La 6,54, procentul de alocare este:

$$\frac{197 - 195}{20} = 10 \%$$

Suma alocată băncii 1 la punctele swap marginale este, de exemplu:

$$0,10 \times 5 = 0,5$$

Suma totală alocată băncii 1 este:

$$5 + 5 + 10 + 10 + 20 + 5 + 0,5 = 55,5$$

Rezultatele alocării pot fi rezumate după cum urmează:

(în milioane EUR)

Contrapărți	Sumă			
	Banca 1	Banca 2	Banca 3	Total
Total oferte	60,0	85,0	75,0	220
Total alocare	55,5	75,5	66,0	197

BCE stabilește cursul de schimb EUR/USD la vedere pentru operațiune la 1,1300.

În cazul în care licitația se bazează pe metoda ratei uniforme (de tip olandez), la data începerii operațiunii, Eurosistemul vinde 197 000 000 EUR și cumpără 222 610 000 USD. La data scadenței operațiunii, Eurosistemul cumpără 197 000 000 EUR și vinde 222 738 838 USD (cursul de schimb la termen este $1,130654 = 1,1300 + 0,000654$).

În cazul în care licitația se bazează pe metoda ratei multiple (de tip american), Eurosistemul schimbă sumele în euro și în dolari după cum se indică în tabelul următor:

Tranzacții la vedere			Tranzacții la termen		
Curs de schimb	Vânzare EUR	Cumpărare USD	Curs de schimb	Cumpărare EUR	Vânzare USD
1,1300			1,130623		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130627	10 000 000	11 306 270
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130632	10 000 000	11 306 320
1,1300	20 000 000	22 600 000	1,130636	20 000 000	22 612 720
1,1300	40 000 000	45 200 000	1,130641	40 000 000	45 225 640
1,1300	80 000 000	90 400 000	1,130645	80 000 000	90 451 600
1,1300	35 000 000	39 550 000	1,130649	35 000 000	39 572 715
1,1300	2 000 000	2 260 000	1,130654	2 000 000	2 261 308
1,1300			1,130658		
Total	197 000 000	222 610 000		197 000 000	222 736 573

EXEMPLUL 6

Măsuri de control al riscurilor

Prezentul exemplu ilustrează cadrul de control al riscurilor aplicat activelor-garanție folosit în operațiunile de furnizare de lichiditate din Eurosistem⁽¹¹⁰⁾. Exemplul se bazează pe premisa că o contraparte participă la următoarele operațiuni de politică monetară din Eurosistem:

- o operațiune principală de refinanțare care începe la 28 iulie 2004 și se încheie la 4 august 2004, în cadrul căreia i se alocă contrapărții 50 milioane EUR, la o rată a dobânzii de 4,24 %;
- o operațiune de refinanțare pe termen mai lung care începe la 29 iulie 2004 și se încheie la 21 octombrie 2004, în cadrul căreia i se alocă contrapărții 45 milioane EUR, la o rată a dobânzii de 4,56 %; și
- o operațiune principală de refinanțare care începe la 4 august 2004 și se încheie la 11 august 2004, în cadrul căreia i se alocă 35 milioane EUR, la o rată a dobânzii de 4,26 %.

Caracteristicile activelor-garanție tranzacționabile folosite de contraparte pentru a garanta aceste operațiuni sunt precizate în tabelul 1 prezentat în continuare.

Tabelul 1

Active-garanție tranzacționabile folosite în tranzacții

Caracteristici						
Denumire	Categorie de activ	Data scadenței	Tip de cupon	Frecvența cuponului	Scadență reziduală	Marjă de ajustare
Activ A	Obligațiune bancară garantată de tip <i>Jumbo</i>	30.8.2008	Fix	6 luni	4 ani	3,50 %
Activ B	Obligațiune guvernamentală	19.11.2008	Variabil	12 luni	4 ani	0,50 %
Activ C	Obligațiune corporativă	12.5.2015	Cupon zero		> 10 ani	15,00 %
Prețuri în procente (inclusiv dobânda acumulată) (*)						
28.7.2004	29.7.2004	30.7.2004	2.8.2004	3.8.2004	4.8.2004	5.8.2004
102,63	101,98	100,55	101,03	100,76	101,02	101,24
	98,35	97,95	98,15	98,56	98,73	98,57
					55,01	54,87

(*) Prețurile indicate pentru o anumită dată de evaluare corespund prețului cel mai reprezentativ din ziua lucrătoare care precedă data respectivă de evaluare.

⁽¹¹⁰⁾ Exemplul se bazează pe premisa că, la calcularea nevoii de a transmite un apel în marjă, se ia în considerare dobânda acumulată aferentă lichidității furnizate și se aplică un prag de declanșare de 0,5 % din lichiditățile furnizate.

SISTEM DE TIP EARMARKING

În primul caz, se pleacă de la premisa că tranzacțiile se efectuează cu o BCN care folosește un sistem în care activele-garanție sunt afectate pentru fiecare tranzacție. Evaluarea activelor-garanție se efectuează zilnic. Cadrul de control al riscurilor poate fi descris după cum urmează (a se vedea și tabelul 2 prezentat în continuare):

1. La 28 iulie 2004, contrapartea încheie un contract de report cu BCN, care cumpără de 50,6 milioane EUR activul A. Activul A este o obligațiune bancară garantată de tip Jumbo, cu cupon fix și cu scadență la 30 august 2008. Astfel, aceasta are o scadență reziduală de patru ani și, prin urmare, este necesară o marjă de ajustare a valorii de 3,5 %. Prețul de piață al activului A pe piața sa de referință în ziua respectivă este de 102,63 %, preț ce include dobânda acumulată pe cupon. Contrapartea trebuie să furnizeze o cantitate din activul A care, după scăderea marjei de ajustare a valorii de 3,5 %, depășește suma alocată de 50 milioane EUR. Prin urmare, contrapartea livrează 50,6 milioane EUR din activul A la valoarea nominală, iar valoarea de piață ajustată este de 50 113 203 EUR în ziua respectivă.
2. La 29 iulie 2004, contrapartea încheie un contract de report cu BCN, care cumpără de 21 milioane EUR activul A (prețul de piață 101,98 %, marja de ajustare a valorii 3,5 %) și de 25 milioane EUR activul B (prețul de piață 98,35 %). Activul B reprezintă o obligațiune de stat cu cupoane variabile, la care se aplică o marjă de ajustare a valorii de 0,5 %. Valoarea de piață ajustată a activului A și a activului B în ziua respectivă este 45 130 810 EUR, fiind astfel mai mare decât suma necesară de 45 000 000 EUR.

La 29 iulie 2004, activele-garanție pentru operațiunea principală de refinanțare inițiată la 28 iulie 2004 sunt reevaluate. La un preț de piață de 101,98 %, valoarea de piață ajustată a activului A se află încă între nivelul superior și cel inferior al pragului de declanșare. Prin urmare, colateralul depus inițial ca gaj este considerat a acoperi atât valoarea inițială a lichidității furnizate, cât și dobânda acumulată în valoare de 5 889 EUR.

3. La 30 iulie 2004, activele-garanție sunt reevaluate: prețul de piață al activului A este de 100,55 %, iar prețul de piață al activului B este de 97,95 %. Dobânda acumulată este de 11 778 EUR pentru operațiunea principală de refinanțare inițiată la 28 iulie 2004 și de 5 700 EUR pentru operațiunea de refinanțare pe termen mai lung inițiată la 29 iulie 2004. Astfel, valoarea de piață ajustată a activului A în prima tranzacție este cu 914 218 EUR mai mică decât valoarea tranzacției ce trebuie acoperită (adică, lichiditatea furnizată plus dobânda acumulată), dar este mai mică și decât nivelul inferior al pragului de declanșare de 49 761 719 EUR. Contrapartea livrează 950 000 EUR din activul A, la valoare nominală, care, după deducerea marjei de ajustare de 3,5 % din valoarea de piață bazată pe un preț de 100,55 %, restabilește o acoperire suficientă cu colateral⁽¹¹¹⁾.

De asemenea, este necesar un apel în marjă pentru a doua tranzacție, întrucât valoarea de piață ajustată a activelor-garanție utilizate în această tranzacție (44 741 520 EUR) este mai mică decât nivelul inferior al pragului de declanșare (44 780 672 EUR). Contrapartea furnizează, prin urmare, 270 000 EUR din activul B la valoarea de piață ajustată de 263 143 EUR.

4. La 2 și 3 august 2004, activele-garanție sunt reevaluate, fără a determina apeluri în marjă pentru tranzacțiile inițiate la 28 și 29 iulie 2004.
5. La 4 august 2004, contrapartea rambursează lichiditatea furnizată prin operațiunea principală de refinanțare inițiată la 28 iulie 2004, inclusiv dobânda acumulată de 41 222 EUR. BCN returnează 51 550 000 EUR din activul A la valoarea nominală.

În aceeași zi, contrapartea încheie un nou contract de report cu BCN, care cumpără de 75 milioane EUR activul C, la valoare nominală. Dat fiind că activul C reprezintă o obligațiune corporativă cu cupon zero cu o scadență reziduală de peste zece ani, care necesită o marjă de ajustare a valorii de 15 %, valoarea de piață ajustată corespunzătoare acelei zile este de 35 068 875 EUR.

Reevaluarea activelor-garanție pentru operațiunea de refinanțare pe termen mai lung inițiată la 29 iulie 2004 arată că valoarea ajustată de piață a activelor furnizate depășește cu aproximativ 262 000 EUR nivelul superior al pragului de declanșare și determină BCN să returneze contrapărții 262 000 EUR din activul B, la valoare nominală⁽¹¹²⁾.

SISTEM DE TIP POOLING

În al doilea caz, se pleacă de la premisa că tranzacțiile se efectuează cu o BCN care folosește un sistem în care activele sunt cumulate într-un fond comun (*pooling*). Activele incluse în acest fond folosit de contraparte nu sunt afectate pentru fiecare tranzacție.

În acest exemplu este folosită aceeași serie de tranzacții ca în exemplul anterior care descrie un sistem de tip *earmarking*. Diferența principală constă în faptul că, la datele de reevaluare, valoarea de piață ajustată a tuturor activelor din fondul de

⁽¹¹¹⁾ BCN pot efectua apeluri în marjă în numerar, nu în titluri de valoare.

⁽¹¹²⁾ În cazul în care banca centrală națională a trebuit să achite contrapărții o marjă în legătură cu a doua tranzacție, în anumite situații, o astfel de marjă ar putea fi compensată cu marja plătită de contraparte băncii centrale naționale în legătură cu prima tranzacție. În consecință, ar exista o singură decontare de marjă.

active trebuie să acopere valoarea totală a tuturor operațiunilor în curs pe care contraparte le desfășoară cu BCN. Apelul în marjă din 30 iulie 2004, în valoare de 1 178 398 EUR, este identic în acest exemplu cu apelul în marjă necesar în cazul sistemului de tip *earmarking*. Contraparte livrează 1 300 000 EUR din activul A, la valoare nominală, care, după deducerea marjei de ajustare de 3,5 % din valoarea de piață bazată pe un preț de 100,55 %, restabilește o acoperire suficientă cu colateral.

De asemenea, la 4 august 2004, la scadența operațiunii principale de refinanțare inițiate la 28 iulie 2004, contraparte poate păstra activele în contul său de gaj. De asemenea, un activ poate fi schimbat cu un alt activ, după cum se indică în exemplu, unde 51,9 milioane EUR din activul A, la valoare nominală, se înlocuiesc cu 75,5 milioane EUR din activul C, la valoare nominală, pentru a acoperi lichiditatea furnizată și dobânda acumulată în cadrul tuturor operațiunilor de refinanțare.

Cadrul de control al riscurilor în sistemul de tip *pooling* este descris în tabelul 3.

Tabelul 2
Sistem de tip earmarking

Data	Tranzacții în curs	Data inițială	Data finală	Rata dobânzii	Lichiditate furnizată	Dobândă acumulată	Valoarea totală ce trebuie acoperită	Nivel inferior al pragului de declanșare	Nivel superior al pragului de declanșare	Valoare de piață ajustată	Apel în marjă
28.7.2004	Refinanțare principală	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	50 250 000	50 113 203	—
29.7.2004	Refinanțare principală	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000	5 889	50 005 889	49 755 859	50 255 918	49 795 814	—
	Refinanțare pe termen mai lung	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	—	45 000 000	44 775 000	45 225 000	45 130 810	—
30.7.2004	Refinanțare principală	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000	11 778	50 011 778	49 761 719	50 261 837	49 097 560	- 914 218
	Refinanțare pe termen mai lung	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	5 700	45 005 700	44 780 672	45 230 729	44 741 520	- 264 180
2.8.2004	Refinanțare principală	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000	29 444	50 029 444	49 779 297	50 279 592	50 258 131	—
	Refinanțare pe termen mai lung	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	22 800	45 022 800	44 797 686	45 247 914	45 152 222	—
3.8.2004	Refinanțare principală	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000	35 333	50 035 333	49 785 157	50 285 510	50 123 818	—
	Refinanțare pe termen mai lung	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	28 500	45 028 500	44 803 358	45 253 643	45 200 595	—
4.8.2004	Refinanțare principală	4.8.2004	11.8.2004	4,26	35 000 000	—	35 000 000	34 825 000	35 175 000	35 068 875	—
	Refinanțare pe termen mai lung	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	34 200	45 034 200	44 809 029	45 259 371	45 296 029	261 829
5.8.2004	Refinanțare principală	4.8.2004	11.8.2004	4,26	35 000 000	4 142	35 004 142	34 829 121	35 179 162	34 979 625	—
	Refinanțare pe termen mai lung	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	39 900	45 039 900	44 814 701	45 265 100	45 043 420	—

Tabelul 3
Sistem de tip *pooling*

Data	Tranzacții în curs	Data inițială	Data finală	Rata dobânzii	Lichiditate furnizată	Dobândă acumulată	Valoarea totală ce trebuie acoperită	Nivel inferior al pragului de declanșare (*)	Nivel superior al pragului de declanșare (**)	Valoare de piață ajustată	Apel în marjă
28.7.2004	Refinanțare principală	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	NA	50 113 203	—
29.7.2004	Refinanțare principală	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000	5 889	95 005 889	94 530 859	NA	94 926 624	—
	Refinanțare pe termen mai lung	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	—					
30.7.2004	Refinanțare principală	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000	11 778	95 017 478	94 542 390	NA	93 839 080	- 1 178 398
	Refinanțare pe termen mai lung	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	5 700					
2.8.2004	Refinanțare principală	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000	29 444	95 052 244	94 576 983	NA	95 487 902	—
	Refinanțare pe termen mai lung	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	22 800					
3.8.2004	Refinanțare principală	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000	35 333	95 063 833	94 588 514	NA	95 399 949	—
	Refinanțare pe termen mai lung	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	28 500					
4.8.2004	Refinanțare principală	4.8.2004	11.8.2004	4,26	35 000 000	—	80 034 200	79 634 029	NA	80 333 458	—
	Refinanțare pe termen mai lung	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	34 200					
5.8.2004	Refinanțare principală	4.8.2004	11.8.2004	4,26	35 000 000	4 142	80 044 042	79 643 821	NA	80 248 396	—
	Refinanțare pe termen mai lung	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	39 900					

(*) Într-un sistem de tip *pooling*, nivelul inferior al pragului de declanșare este pragul cel mai scăzut pentru apeluri în marjă. În practică, majoritatea băncilor centrale naționale solicită garanții suplimentare în cazul în care valoarea de piață ajustată a fondului de garanții este mai mică decât suma totală ce trebuie acoperită.

(**) Într-un sistem de tip *pooling*, noțiunea de nivel superior al pragului de declanșare nu este relevantă, întrucât contrapartea vizează constant furnizarea unui excedent de garanții oferite pentru a reduce la minimum tranzacțiile operaționale.

Apendicele 2

GLOSAR

Număr de zile/360 (actual/360): convenția privind numărul de zile aplicată la calcularea dobânzii la un credit, conform căreia dobânda este calculată pentru numărul efectiv de zile calendaristice în care se derulează creditul, pe baza unui an de 360 de zile. Această convenție privind numărul de zile se aplică în cadrul operațiunilor de politică monetară din Eurosistem.

Licitație de tip american (American auction): a se vedea licitație bazată pe metoda ratei multiple.

Titluri garantate cu active (TGA) [Asset-backed securities (ABS)]: instrumente de creanță garantate printr-un pachet de active financiare protejate (fixe sau reînnoibile) care sunt convertite în lichiditate într-o perioadă determinată. În plus, pot exista drepturi sau alte active care asigură serviciul sau distribuirea la timp a veniturilor către deținătorii titlurilor de valoare. În general, titlurile garantate cu active sunt emise de un vehicul investițional înființat în acest scop, care a achiziționat activele financiare puse în comun de la inițiator/vânzător. În această privință, plățile aferente titlurilor garantate cu active depind în principal de fluxurile de numerar generate de activele din pachetul subiacent și de alte drepturi destinate asigurării plății la timp, precum facilitățile de lichiditate, garanțiile sau alte caracteristici cunoscute, de regulă, sub denumirea de măsuri de diminuare a riscurilor asociate.

Mecanism de determinare a valorii medii (averaging provision): un mecanism care permite contrapărților să își îndeplinească obligațiile de constituire a rezervelor minime obligatorii pe baza valorii medii a rezervelor constituite în cursul perioadei de aplicare. Acest mecanism contribuie la stabilizarea ratelor dobânzilor pe piața monetară, oferind instituțiilor un stimulente în vederea reducerii efectelor fluctuațiilor temporare de lichiditate. Regimul rezervelor minime obligatorii din Eurosistem permite stabilirea unei valori medii a rezervelor.

Procedură bilaterală (bilateral procedure): o procedură prin care banca centrală lucrează direct doar cu una sau câteva contrapărți, fără a folosi proceduri de licitație. Procedurile bilaterale includ operațiuni îndeplinite prin intermediul burselor de valori sau al agenților de piață.

Sistem de înregistrare în cont (sub formă dematerializată) (book-entry system): un sistem de înregistrare contabilă care permite transferul valorilor mobiliare și al altor active financiare fără mișcarea fizică a unor documente sau certificate pe-garanție de hârtie (de exemplu, transferul electronic al valorilor mobiliare). A se vedea și dematerializare.

Depozitar central de valori mobiliare (DCVM) [central securities depository (CSD)]: o entitate care păstrează și gestionează valori mobiliare sau alte active financiare, păstrează conturi de emiteri și permite procesarea tranzacțiilor prin înregistrare în cont (sub formă dematerializată). Activele pot exista în formă fizică (dar imobilizate în cadrul DCVM) sau pot fi dematerializate (adică există numai ca înregistrări electronice).

Legături strânse (close links): o situație în care contrapartea este legată de un emitent/debitor/garant de active eligibile prin faptul că: (a) contrapartea deține direct sau indirect, prin una sau mai multe întreprinderi, 20 % sau mai mult din capitalul emitentului/debitorului/garantului; sau (b) emitentul/debitorul/garantul deține direct sau indirect, prin una sau mai multe întreprinderi, 20 % sau mai mult din capitalul contrapărții; sau (c) un terț deține mai mult de 20 % din capitalul contrapărții și mai mult de 20 % din capitalul emitentului/debitorului/garantului, direct sau indirect, prin una sau mai multe alte întreprinderi.

Sistem de colateral de tip pooling (collateral pooling system): un sistem al băncii centrale de gestionare a colateralului, în cadrul căruia contrapărțile deschid un cont de depozitare în comun a activelor cu care își colateralizează tranzacțiile cu banca centrală. Într-un sistem de tip *pooling*, spre deosebire de un sistem de tip *earmarking*, activele-garanție nu sunt afectate unor tranzacții individuale.

Atragere de depozite la termen (collection of fixed-term deposits): un instrument de politică monetară care poate fi folosit de Eurosistem în scopuri de reglaj fin, în cadrul căruia Eurosistemul oferă remunerații pentru depozitele la termen ale contrapărților în conturile deschise la BCN, în vederea absorbției de lichiditate de pe piață.

Sistem de bănci corespondente (correspondent banking): mecanismul în cadrul căruia o instituție de credit furnizează altei instituții de credit servicii de plăți și alte servicii. Plățile efectuate prin intermediul băncilor corespondente se efectuează adeseori prin conturile reciproce (conturile denumite *nostro* și *loro*), la care pot fi atașate linii de credit permanente. Serviciile bancare corespondente sunt oferite în principal la nivel transfrontalier, dar se referă și la relații de reprezentare în anumite contexte naționale. Cont *loro* este termenul utilizat de un corespondent pentru a descrie un cont deschis în numele unei instituții de credit străine; instituția de credit străină consideră acest cont ca fiind un cont *nostro*.

Modelul băncilor centrale corespondente (MBCC) [correspondent central banking model (CCBM)]: mecanism stabilit de Eurosistem cu scopul de permite contrapărților să utilizeze active-garanție în operațiuni transfrontaliere. În cadrul MBCC, BCN acționează în calitate de custode una față de cealaltă. Aceasta înseamnă că, în cadrul gestiunii proprii a valorilor mobiliare, fiecare BCN are un cont de valori mobiliare pentru fiecare dintre celelalte BCN și pentru BCE. MBCC este disponibil și contrapărților din unele bănci centrale ale statelor membre ale UE a căror monedă nu este euro.

Contraparte (counterparty): cealaltă parte în cadrul unei tranzacții financiare (de exemplu, orice tranzacție cu banca centrală).

Instituție de credit (credit institution): o instituție de credit în sensul articolului 2 și al articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ⁽¹¹³⁾, astfel cum a fost transpusă în legislația națională, care este supusă supravegherii de către o autoritate competentă; sau altă instituție de credit în sensul articolului 123 alineatul (2) din tratat, care este supusă unei supravegheri de un nivel comparabil cu supravegherea efectuată de o autoritate națională competentă.

Decontare transfrontalieră (cross-border settlement): decontare care are loc într-o țară, alta decât țara sau țările în care una sau ambele părți implicate în tranzacție sunt stabilite.

Tranzacție de acoperire a riscului valutar (Currency hedge transaction): acord încheiat între emitent și contrapartea la operațiunea de acoperire a riscului valutar, conform căruia se reduce o parte din riscul valutar asociat primirii de fluxuri de numerar în altă monedă decât euro, prin conversia fluxurilor de numerar în plăți în euro care sunt efectuate de contrapartea la operațiunea de acoperire a riscului valutar, inclusiv garanțiile pe care aceasta le acordă în vederea efectuării plăților.

Custode (custodian): o entitate a cărei activitate constă în păstrarea în siguranță și gestionarea de valori mobiliare și alte active financiare în contul terților.

Convenție privind numărul de zile (day-count convention): convenția care reglementează numărul de zile inclus în calcularea dobânzii la credite. În operațiunile sale de politică monetară, Eurosistemul aplică convenția număr de zile/360.

Eveniment de neîndeplinire a obligațiilor (default event): o situație prevăzută în cadrul mecanismului Eurosistemului de evaluare a creditului (ECAE) și definită de Directiva 2006/48/CE și de Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de acoperire a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit ⁽¹¹⁴⁾ (denumite împreună „Directiva privind cerințele de capital”). Astfel, un eveniment de neîndeplinire a obligațiilor are loc dacă: „(a) instituția de credit consideră că debitorul nu este în măsură să ramburseze integral obligațiile aferente creditului instituției de credit, întreprinderii-mamă sau unei filiale a acesteia, fără ca instituția de credit în cauză să recurgă la măsuri de tipul realizarea garanției (în cazul în care s-a constituit o garanție)”; și/sau „(b) debitorul are o întârziere de mai mult de 90 de zile pentru o obligație importantă de credit față de instituția de credit, de întreprinderea-mamă sau de o filială a acesteia”.

Principiul livrare-contră-plată (LCP) (delivery-versus-payment sau delivery-against-payment): un mecanism în cadrul unui sistem de decontare prin schimb de valori care asigură efectuarea transferului final al activelor (valori mobiliare sau alte instrumente financiare) dacă și numai dacă se realizează transferul final al altui activ sau al altor active.

Dematerializare (dematerialisation): eliminarea certificatelor pe-garanție material sau a documentelor constând în titluri care reprezintă proprietatea asupra activelor financiare, astfel încât activele financiare să existe numai ca înregistrări contabile.

Facilitate de depozit (deposit facility): o facilitate permanentă a Eurosistemului pe care contrapărțile o pot folosi pentru a plasa depozite overnight la o BCN, depozite care se remunerează la o rată a dobânzii predeterminată.

Depozitar (depository): un agent al cărui rol principal este de a înregistra valori mobiliare pe suport fizic sau electronic și de a păstra evidența privind proprietatea asupra acestor valori mobiliare.

Depozite rambursabile cu preaviz (deposits redeemable at notice): categorie de instrumente care constă în depozite pentru care titularul trebuie să respecte o perioadă determinată de preaviz înainte de a putea retrage fondurile. În unele cazuri, există posibilitatea retragerii unei anumite sume fixe într-o perioadă determinată sau posibilitatea retragerii înainte de termen, sub rezerva plății unei penalități.

Depozite la termen (deposits with agreed maturity): categorie de instrumente care constă, în principal, în depozite pe o anumită perioadă, cu scadență determinată, care pot fi, în funcție de practicile naționale, fie neconvertibile înainte de scadență, fie convertibile sub rezerva unei penalități. Această categorie cuprinde, de asemenea, anumite instrumente de creanță netranzaționabile, precum certificatele de depozit netranzaționabile (pentru segmentul cu amănuntul).

Licitație de tip olandez (Dutch auction): a se vedea licitație bazată pe metoda ratei uniforme.

Sistem de tip earmarking (earmarking system): un sistem al BCN de gestionare a colateralului, în care lichiditatea este furnizată pe baza activelor afectate fiecărei tranzacții individuale.

Țări SEE (Spațiul Economic European) [EEA (European Economic Area) countries]: statele membre ale UE și Islanda, Liechtenstein și Norvegia.

Închiderea zilei (end-of-day): momentul dintr-o zi lucrătoare, după închiderea TARGET2, în care plățile procesate în TARGET2 se finalizează pentru ziua respectivă.

Zona euro (euro area): zona care cuprinde statele membre ale UE în care se derulează o politică monetară unică sub responsabilitatea Consiliului guvernatorilor BCE.

⁽¹¹³⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

⁽¹¹⁴⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 201.

Sistemul European al Băncilor Centrale (SEBC) [European System of Central Banks (ESCB)]: se referă la Banca Centrală Europeană (BCE) și la băncile centrale ale statelor membre ale UE. Ar trebui să se menționeze că băncile centrale ale statelor membre ale UE a căror monedă nu este euro își păstrează competențele în domeniul politicii monetare în conformitate cu legislația națională și, prin urmare, nu sunt implicate în realizarea politicii monetare a Eurosistemului.

Eurosistem (Eurosystem): cuprinde Banca Centrală Europeană (BCE) și BCN. Organele de decizie ale Eurosistemului sunt Consiliul guvernatorilor și Comitetul executiv al BCE.

Zi lucrătoare pentru Eurosistem (Eurosystem business day): orice zi în care BCE și cel puțin o BCN sunt deschise în scopul desfășurării operațiunilor de politică monetară din Eurosistem.

Mecanismul Eurosistemului de evaluare a creditului [Eurosystem credit assessment framework (ECAF)]: ansamblul de proceduri, reguli și tehnici care asigură îndeplinirea cerinței Eurosistemului de asigurare a unor standarde înalte de creditare pentru toate activele eligibile. La stabilirea standardelor înalte de creditare, Eurosistemul face distincție între activele tranzacționabile și activele netranzacționabile. La evaluarea îndeplinirii de către activele eligibile a standardelor de creditare, Eurosistemul ia în considerare informațiile privind evaluarea creditului furnizate de sistemele de evaluare a creditului care pot proveni de la una dintre următoarele patru surse: instituțiile externe de evaluare a creditului (ECAI), sistemele interne de evaluare a creditului (ICAS) ale BCN, sistemele interne de rating (IRB) ale contrapărților sau instrumentele de rating (IR) ale terților furnizori. De asemenea, la evaluarea îndeplinirii standardelor de creditare, Eurosistemul ia în considerare și criteriile și caracteristicile instituționale care garantează pentru titularul instrumentului o protecție similară, precum garanțiile. Referința Eurosistemului pentru stabilirea cerinței minime pentru standardele înalte de creditare (pragul de calitate a creditului) se definește în termeni de rating „single A”. Eurosistemul consideră o probabilitate de neîndeplinire a obligațiilor (PD) de 0,10 % pe o perioadă de un an ca fiind echivalentă cu un rating „single A”.

Instituție externă de evaluare a creditului (ECAI) [External credit assessment institution (ECAI)]: o sursă de evaluare a creditului furnizată în cadrul mecanismului Eurosistemului de evaluare a creditului (ECAF) ce cuprinde acele instituții ale căror evaluări ale creditului pot fi utilizate de instituțiile de credit pentru a stabili ponderarea la risc a expunerilor în conformitate cu Directiva privind cerințele de capital. Aceste instituții fac obiectul unui proces oficial de recunoaștere și validare de către autoritățile de supraveghere naționale.

Transfer final (final transfer): un transfer irevocabil și necondiționat care are ca efect stingerea obligației de a efectua transferul.

Operațiune de reglaj fin (fine-tuning operation): o operațiune de piață monetară efectuată în mod neregulat de Eurosistem în principal pentru a face față fluctuațiilor neașteptate de lichiditate pe piață.

Instrument cu rată fixă (fixed rate instrument): un instrument financiar pentru care cuponul este fix pe toată durata de viață a instrumentului.

Licităție la rată fixă (fixed rate tender): o procedură de licitație în care rata dobânzii este precizată în avans de banca centrală, iar contrapărțile participante licitează suma de bani pe care doresc să o tranzacționeze la rata fixă a dobânzii.

Instrument cu rată variabilă (floating rate instrument): un instrument financiar pentru care cuponul este redefinit periodic în raport cu un indice de referință pentru a reflecta modificările ratelor dobânzilor pe termen scurt sau mediu de pe piață. Instrumentele cu rată variabilă au fie cupoane predeterminate, fie cupoane postdeterminate.

Swap valutar (foreign exchange swap): cumpărarea/vânzarea la vedere simultană cu vânzarea/cumpărarea la termen a unei valute contra altei valute. Eurosistemul execută operațiuni de piață monetară sub formă de swap valutar prin care BCN (sau BCE) cumpără (sau vând) euro la vedere în schimbul unei monede străine și totodată îl revând (sau răscumpără) simultan în cadrul unei tranzacții la termen.

Sistem de decontare pe bază brută (gross settlement system): un sistem de transfer în care decontarea fondurilor sau transferul valorilor mobiliare are loc instrucțiune cu instrucțiune.

Marjă de ajustare (haircut): a se vedea marjă de ajustare a valorii.

Sistem intern de evaluare a creditului (ICAS) [In-house credit assessment system (ICAS)]: o sursă de evaluare a calității creditului prevăzută în cadrul mecanismului Eurosistemului de evaluare a creditului (ECAF) ce cuprinde în prezent cele patru sisteme de evaluare a creditului utilizate de Deutsche Bundesbank, Banco de España, Banque de France și Oesterreichische Nationalbank.

Marjă inițială (initial margin): o măsură de control al riscurilor care poate fi aplicată de Eurosistem în tranzacțiile reversibile, conform căreia colateralul necesar pentru o tranzacție este egal cu creditul acordat contrapărții plus valoarea marjei inițiale.

Sistem intern de rating (IRB) (internal rating-based - IRB - system): o sursă de evaluare a calității creditului prevăzută în cadrul mecanismului Eurosistemului de evaluare a creditului (ECAF) ce cuprinde sistemele interne ale acelor contrapărți ale căror evaluări ale creditului pot fi folosite de instituțiile de credit pentru stabilirea ponderării la risc a expunerilor în conformitate cu Directiva privind cerințele de capital. Aceste sisteme fac obiectul unui proces de recunoaștere formală și validare de către autoritățile naționale de supraveghere.

Număr internațional de identificare a valorilor mobiliare (ISIN) [International Securities Identification Number (ISIN)]: un cod internațional de identificare atribuit valorilor mobiliare emise pe piețele financiare.

Credit pe parcursul zilei (intraday credit): credit acordat pentru o perioadă mai scurtă decât o zi lucrătoare. Poate fi acordat de BCN pentru a regla neconcordanțele în decontarea plăților și poate lua forma: (i) unui descoperit de cont colateralizat; sau (ii) unei operațiuni de creditare garantată cu un gaj sau în cadrul unui contract de report.

Instrument cu rată invers-variabilă (inverse floating rate instrument): o obligațiune structurată pentru care rata dobânzii plătite titularului variază invers proporțional cu modificările unei anumite rate a dobânzii de referință.

Emitent (issuer): entitatea supusă unei obligații reprezentate de o valoare mobilă sau alt instrument financiar.

Legătură (link) între sistemele de decontare a operațiunilor cu valori mobiliare (link between securities settlement systems): o legătură este formată din toate procedurile și mecanismele dintre două sisteme de decontare a operațiunilor cu valori mobiliare (SSS) pentru transferul de valori mobiliare între cele două SSS prin intermediul înregistrării în cont.

Furnizarea de lichiditate într-o tranzacție privind titluri garantate cu active (ABS) (Liquidity support in an ABS transaction): orice element structural care poate fi folosit pentru acoperirea oricărei lipse temporare de numerar care ar putea apărea pe parcursul duratei de viață a unei tranzacții.

Operațiune de refinanțare pe termen mai lung (longer-term refinancing operation): o operațiune de piață monetară pe care Eurosistemul o execută la intervale regulate, sub forma unei tranzacții reversibile. Operațiunile de refinanțare pe termen mai lung se efectuează prin licitații standard lunare și au, în general, o scadență la trei luni.

Deducere forfetară (lump-sum allowance): o sumă fixă pe care o instituție o deduce la calcularea obligației de constituire a rezervelor minime obligatorii din cadrul regimului rezervelor minime obligatorii din Eurosistem.

Operațiune principală de refinanțare (main refinancing operation): o operațiune de piață monetară pe care Eurosistemul o execută la intervale regulate, sub forma unei tranzacții reversibile. Operațiunile principale de refinanțare se efectuează prin licitații standard săptămânale și au, în general, o scadență la o săptămână.

Perioadă de aplicare (maintenance period): perioada pentru care se calculează îndeplinirea obligației de constituire a rezervelor minime obligatorii. BCE publică un calendar al perioadelor de aplicare a rezervelor cu cel puțin trei luni înainte de începutul fiecărui an. Perioadele de aplicare încep în ziua decontării primei operațiuni principale de refinanțare care urmează reuniunii Consiliului guvernatorilor în a cărei ordine de zi este prevăzută evaluarea lunară a orientării politicii monetare. Aceste perioade se încheie în mod normal în ziua anterioară zilei similare de decontare din luna următoare. În circumstanțe excepționale, calendarul publicat poate fi modificat, printre altele, în funcție de schimbări aduse ordinii de zi a reuniunilor Consiliului guvernatorilor.

Apel în marjă (margin call): o procedură conexasă aplicării marjelor de variație, în virtutea căreia, în cazul în care valoarea activelor-garanție, măsurată în mod regulat, scade sub un anumit nivel, banca centrală solicită contrapărților să furnizeze active suplimentare (sau numerar). În mod asemănător, în cazul în care valoarea activelor-garanție, în urma reevaluării lor, este mai mare decât suma datorată de contrapărți plus marja de variație, contrapartea poate cere băncii centrale să returneze activele în exces (sau numerarul) contrapărții.

Rată marginală a dobânzii (marginal interest rate): rata dobânzii la care se epuizează suma totală de alocat prin licitație.

Facilitate de creditare marginală (marginal lending facility): o facilitate permanentă a Eurosistemului pe care contrapărțile o pot folosi pentru a primi credite overnight de la o BCN, în schimbul unor active eligibile și la o rată predeterminată a dobânzii.

Puncte swap marginale (marginal swap point quotation): nivelul punctelor swap la care se epuizează suma totală de alocat prin licitație.

Evaluare la prețul pieței (marking to market): a se vedea marjă de variație.

Tranșă de scadență (maturity bucket): o categorie de active, a căror scadență reziduală se încadrează într-un anumit interval de timp, de exemplu tranșa de scadență trei-cinci ani.

Data scadenței (maturity date): data la care expiră o operațiune de politică monetară. În cazul unui contract de report sau al unui swap, data scadenței corespunde datei de răscumpărare.

Limita maximă a ofertei (maximum bid limit): limita stabilită pentru cea mai mare ofertă acceptabilă din partea unei contrapărți individuale într-o licitație. Eurosistemul poate impune limite maxime ale ofertelor, pentru a evita oferte disproporționate de mari din partea contrapărților individuale.

Rată maximă a ofertei (maximum bid rate): limita superioară a ratei dobânzii la care contrapărțile pot depune oferte în licitațiile la rată variabilă. Ofertele la o rată mai mare decât rata maximă a ofertei anunțată de BCE sunt excluse.

Stat membru (Member State): se referă în prezentul document la un stat membru al UE a cărui monedă este euro.

Suma minimă de alocat (minimum allotment amount): limita inferioară a sumei care se alocă fiecărei contrapărți în cadrul unei licitații. Eurosistemul poate hotărî să aloce în cadrul licitațiilor sale o sumă minimă fiecărei contrapărți în operațiunile sale de licitație.

Procent minim de alocare (minimum allotment ratio): procentul minim de oferte la rata dobânzii marginale onorate în cadrul unei licitații. Eurosistemul poate hotărî să aplice un procent minim de alocare în operațiunile sale de licitație.

Rată minimă a ofertei (minimum bid rate): limita inferioară a ratelor dobânzilor la care contrapărțile pot depune oferte în licitațiile la rată variabilă.

Instituție financiară monetară (IFM) [monetary financial institution (MFI)]: una dintre instituțiile financiare care formează împreună sectorul emitent de monedă al zonei euro. Aceste instituții cuprind băncile centrale ale statelor membre ale UE, instituțiile de credit rezidente, astfel cum sunt ele definite în dreptul comunitar, precum și orice alte instituții financiare rezidente a căror activitate constă în primirea de depozite și/sau substitute apropiate pentru depozite de la entitățile care nu sunt IFM și care acordă credite și/sau investesc în valori mobiliare, pe cont propriu (cel puțin din punct de vedere economic).

Licitație bazată pe metoda ratei multiple (licitație de tip american) [multiple rate auction (American auction)]: o licitație la care rata dobânzii (sau prețul/punctul swap) la care se face alocarea este egal(ă) cu rata dobânzii oferită la fiecare ofertă individuală.

Bancă centrală națională (BCN) [National Central Bank (NCB)]: se referă în prezentul document la o bancă centrală a unui stat membru.

Zi lucrătoare pentru BCN (NCB business day): orice zi în care BCN a unui stat membru este deschisă în scopul realizării operațiunilor de politică monetară din Eurosistem. În unele state membre, sucursale ale BCN pot fi închise în zile lucrătoare pentru BCN din cauza zilelor nelucrătoare locale sau regionale. În aceste cazuri, BCN în cauză este responsabilă de informarea prealabilă a contrapărților cu privire la măsurile care trebuie luate în cazul tranzațiilor ce implică sucursalele respective.

Operațiune de piață monetară (open market operation): o operațiune îndeplinită pe piața financiară la inițiativa băncii centrale. În funcție de obiectivele, periodicitatea și procedurile lor, operațiunile de piață monetară din Eurosistem pot fi împărțite în patru categorii: operațiuni principale de refinanțare, operațiuni de refinanțare pe termen mai lung, operațiuni de reglaj fin și operațiuni structurale. În ceea ce privește instrumentele utilizate, tranzațiile reversibile sunt principalele instrumente de piață monetară din Eurosistem și pot fi folosite în toate cele patru categorii de operațiuni. De asemenea, emiterea de certificate de creanță și tranzațiile simple sunt disponibile pentru operațiunile structurale, în timp ce operațiunile de swap valutar și atragerea de depozite la termen sunt disponibile pentru operațiunile de reglaj fin.

Tranzație simplă (outright transaction): o tranzație prin care se cumpără sau se vând active pe o perioadă până la momentul scadenței lor (la vedere sau la termen).

Sistem de tip pooling (pooling system): a se vedea sistemul de colateral de tip pooling.

Cupon postdeterminat (post-fixed coupon): un cupon atașat instrumentelor cu rată variabilă care se determină pe baza valorilor indicelui de referință la o anumită dată (sau la anumite date) în timpul perioadei de acumulare a cuponului.

Cupon predeterminat (pre-fixed coupon): un cupon atașat instrumentelor cu rată variabilă care se determină pe baza valorilor indicelui de referință la o anumită dată (sau la anumite date) înainte de începerea perioadei de acumulare a cuponului.

Dată de cumpărare (purchase date): data la care își produce efectele vânzarea de către vânzător a activelor cumpărate de cumpărător.

Preț de cumpărare (purchase price): prețul la care activele cumpărate sunt vândute sau urmează să fie vândute de vânzător cumpărătorului.

Licitație rapidă (quick tender): procedură de licitație folosită de Eurosistem pentru operațiuni de reglaj fin atunci când se consideră a fi necesar un impact rapid asupra situației lichidității de pe piață. Licitațiile rapide se execută în mod obișnuit într-un interval de 90 de minute și sunt destinate în mod obișnuit unui număr limitat de contrapărți.

Instrumente de rating (IR) (rating tools - RT): o sursă de evaluare a calității creditului, inclusă în ECAF, care este furnizată de acele entități care evaluează calitatea creditului debitorilor folosind în principal modele cantitative într-o manieră mecanică și sistematică, bazându-se, printre alte informații, pe conturile auditate, și ale căror evaluări ale creditului nu sunt destinate publicării. Aceste entități trebuie să fie acceptate individual de Eurosistem înainte de a deveni parte a ECAF.

Operațiune de report (repo operation): o tranzație reversibilă de furnizare de lichiditate pe baza unui contract de report.

Contract de report (repurchase agreement): un acord prin care un activ este vândut, vânzătorul obținând simultan dreptul și obligația de a-l răscumpăra la un anumit preț la o dată ulterioară sau la cerere. Acest tip de acord este similar cu creditele colateralizate, cu diferența că proprietatea asupra valorilor mobiliare nu este reținută de vânzător. Eurosistemul folosește contractele de report cu termen determinat în cadrul tranzațiilor reversibile ale acestuia.

Dată de răscumpărare (repurchase date): data la care cumpărătorul este obligat să revândă către vânzător activele aferente unei tranzații efectuate în cadrul unui contract de report.

Preț de răscumpărare (repurchase price): prețul la care cumpărătorul este obligat să revândă vânzătorului activele dintr-o tranzație efectuată în cadrul unui contract de report. Prețul de răscumpărare este egal cu suma dintre prețul de cumpărare și diferența de preț corespunzătoare dobânzii aferente lichidității acordate pe durata operațiunii.

Cont de rezerve (reserve account): un cont deschis la BCN în care sunt păstrate rezervele constituite de o contraparte. Conturile de decontare ale contrapărților deschise la BCN pot fi folosite drept conturi de rezerve.

Bază de calcul a rezervelor minime obligatorii (reserve base): suma elementelor din bilanț care constituie baza pentru calcularea rezervelor minime obligatorii ale unei instituții de credit.

Rezerve constituite (reserve holdings): rezervele deținute de contrapărți în conturile de rezerve ale acestora care servesc la îndeplinirea obligației de constituire a rezervelor minime obligatorii.

Rată a rezervelor minime obligatorii (reserve ratio): rata definită de banca centrală pentru fiecare categorie de elemente din bilanț inclusă în baza de calcul a rezervelor minime obligatorii. Ratele se utilizează la calcularea obligației de constituire a rezervelor minime obligatorii.

Obligație de constituire a rezervelor minime obligatorii (reserve requirement): obligația instituțiilor de a deține rezerve la banca centrală. Conform regimului rezervelor minime obligatorii din Eurosistem, obligația de constituire a rezervelor minime obligatorii ale unei instituții de credit se calculează prin înmulțirea ratei rezervelor minime obligatorii pentru fiecare categorie de elemente din baza de calcul a rezervelor minime obligatorii cu valoarea posturilor în cauză din bilanțul instituției și prin scăderea din această sumă a deducerii permise de fiecare instituție în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul ECB/2003/9.

Scadență reziduală (residual maturity): intervalul de timp rămas până la data scadenței unui instrument de creanță.

Tranzacție reversibilă (reverse transaction): o operațiune prin care BCN cumpără sau vinde active în cadrul unui contract de report sau efectuează operațiuni de creditare pe bază de colateral.

Sistem RTGS (de decontare pe bază brută în timp real) [RTGS (real-time gross settlement)]: sistem de decontare în care procesarea și decontarea au loc ordin cu ordin, fără compensare, în mod continuu, în timp real. A se vedea și TARGET2.

Cont de custodie (safe custody account): un cont de valori mobiliare gestionat de banca centrală în care instituțiile de credit pot plasa valori mobiliare admise ca garanție pentru operațiunile băncii centrale.

Sistem de decontare a operațiunilor cu valori mobiliare (SSS) [securities settlement system (SSS)]: un sistem care permite păstrarea și transferul valorilor mobiliare sau al altor active financiare, fie fără plată (FOP, *free of payment*), fie contra plată (principiul livrare-contra-plată).

Cont de decontare (settlement account): un cont deținut la banca centrală de un participant direct la TARGET2 în scopul procesării plăților.

Agent de decontare (settlement agent): o instituție care gestionează procesul de decontare (de exemplu, determinarea pozițiilor de decontare, monitorizarea schimburilor de plăți etc.) pentru sistemele de transfer sau alte mecanisme care necesită decontare.

Data decontării (settlement date): data la care are loc decontarea unei tranzacții. Decontarea poate avea loc în aceeași zi cu tranzacția (decontare în aceeași zi) sau după o zi sau mai multe de la tranzacție [data decontării se definește ca data tranzacției (T) + intervalul de decontare].

Licitația bazată pe metoda ratei uniforme (licitație de tip olandez) [single rate auction (Dutch auction)]: o licitație în care rata dobânzii (sau prețul/punctul swap) la care se face alocarea aplicat(ă) tuturor ofertelor onorate este egal(ă) cu rata dobânzii marginale.

Risc de insolvabilitate (solvency risk): riscul de pierderi determinat de falimentul unui emitent de active financiare sau de insolvabilitatea contrapărții.

Licitație standard (standard tender): o procedură de licitație folosită de Eurosistem în cadrul operațiunilor sale de piață monetară regulate. Licitatiile standard se efectuează într-un interval de timp de 24 de ore. Toate contrapărțile care îndeplinesc criteriile generale de eligibilitate au dreptul de a prezenta oferte în cadrul licitațiilor standard.

Deducere standardizată (standardised deduction): procentul fix din valoarea în circulație a titlurilor de creanță cu o scadență de până la doi ani (inclusiv titlurile emise pe piața monetară), care poate fi dedus din baza de calcul a rezervelor minime obligatorii de către emitenți care nu pot dovedi că această valoare în circulație este deținută de către alte instituții supuse regimului rezervelor minime obligatorii din Eurosistem, de către BCE sau de către o BCN.

Facilitate permanentă (standing facility): facilitatea oferită de o bancă centrală contrapărților la inițiativa acestora. Eurosistemul oferă două facilități permanente overnight: facilitatea de creditare marginală și facilitatea de depozit.

Data inițială (start date): data la care se decontează prima parte a unei operațiuni de politică monetară. Data inițială corespunde datei de cumpărare pentru operațiunile bazate pe contracte de report și swapuri valutare.

Obligațiune strip (divizibilă) [Strip (separate trading of interest and principal)]: o obligațiune cu cupon zero creată pentru a putea tranzacționa separat creanțele privind anumite fluxuri de numerar aferente unei valori mobiliare și principalul acelui instrument.

Operațiune structurală (structural operation): o operațiune de piață monetară efectuată de Eurosistem în principal pentru a ajusta poziția structurală a lichidității sectorului financiar față de Eurosistem.

Punct swap (swap point): diferența dintre cursul de schimb aferent tranzacției la termen și cursul de schimb aferent tranzacției la vedere în cadrul unui swap valutar.

TARGET (TARGET): predecesorul sistemului TARGET2, cu o structură descentralizată, care făcea legătura între sistemele RTGS naționale și mecanismul de plăți al BCE. Sistemul TARGET a fost înlocuit cu sistemul TARGET2, conform calendarului privind migrarea, prevăzut la articolul 13 din Orientarea BCE/2007/2.

TARGET2 (sistemul transeuropean automat de transfer rapid cu decontare pe bază brută în timp real) [TARGET2 (Trans-European Automated Real-time Gross settlement Express Transfer system)]: sistemul cu decontare pe bază brută în timp real pentru euro, cu decontarea plăților în euro în moneda băncii centrale. TARGET2 este înființat și funcționează pe baza unei platforme unice, prin intermediul căreia sunt inițiate și procesate toate ordinele de plată și prin care sunt primite plăți prin aceleași metode tehnice. TARGET2 este structurat din punct de vedere juridic ca o multitudine de sisteme RTGS (sisteme componente ale TARGET2).

Procedură de licitație (tender procedure): o procedură prin care banca centrală furnizează lichiditate pe piață sau retrage lichiditate de pe piață pe baza ofertelor prezentate de contrapărți aflate în concurență. Cele mai competitive oferte se onorează cu prioritate până la epuizarea lichidității totale de furnizat sau de retras de către banca centrală.

Data tranzacției (T) [trade date (T)]: data la care se încheie o tranzacție (adică un acord între două contrapărți cu privire la o tranzacție financiară). Data tranzacției poate coincide cu data decontării tranzacției (decontare în aceeași zi) sau poate precede data decontării cu un anumit număr de zile lucrătoare (data decontării se definește ca fiind $T +$ intervalul de decontare).

Tratat (Treaty): Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Prag de declanșare (trigger point): un nivel prestabilit al valorii lichidității furnizate la care se transmite un apel în marjă.

Data evaluării (valuation date): data la care se evaluează activele-garanție care garantează operațiuni de creditare.

Marjă de ajustare a valorii (valuation haircut): o măsură de control al riscurilor aplicată activelor-garanție folosite în tranzacțiile reversibile, care presupune că banca centrală calculează valoarea activelor-garanție ca valoare de piață a activelor minus un anumit procent (marjă de ajustare). Eurosistemul aplică marje de ajustare a valorii care reflectă caracteristicile diferitelor active, precum scadența reziduală.

Reducerea valorii (valuation markdown): măsură de control a riscurilor aplicată activelor-garanție folosite în tranzacțiile reversibile, care presupune că banca centrală reduce valoarea de piață teoretică a activelor prin aplicarea unui anumit procent înainte de a aplica orice marjă de ajustare a valorii.

Licitatie la rată variabilă (variable rate tender): o procedură de licitație prin care contrapărțile licitează atât suma de bani pe care doresc să o tranzacționeze cu banca centrală, cât și rata dobânzii la care doresc să încheie tranzacția.

Marjă de variație (evaluare la prețul pieței) [variation margin (marking to market)]: Eurosistemul impune menținerea în timp a unui anumit nivel al valorii de piață a activelor-garanție folosite în tranzacțiile reversibile de furnizare de lichiditate. Acest lucru înseamnă că, în cazul în care valoarea activelor-garanție, măsurată cu regularitate, scade sub un anumit nivel, BCN va solicita contrapărții să furnizeze active suplimentare sau lichiditate (adică un apel în marjă). În mod asemănător, în cazul în care valoarea activelor-garanție, în urma reevaluării acestora, depășește un anumit nivel, contrapartea poate recupera activele sau numerarul în exces. A se vedea și punctul 6.4

Licitatie de volum (volume tender): a se vedea licitație la rată fixă.

Obligațiune cu cupon zero (zero coupon bond): o valoare mobilă care generează un singur flux de numerar pe toată durata sa de viață. În sensul prezentului document, obligațiunile cu cupon zero includ valori mobiliare emise cu discount și valori mobiliare cu un singur cupon la scadență. Obligațiunea strip (divizibilă) este un tip special de obligațiune cu cupon zero.

Apendicele 3

SELECTAREA CONTRAPĂRȚILOR PENTRU OPERAȚIUNI DE INTERVENȚIE PE PIAȚA VALUTARĂ ȘI PENTRU OPERAȚIUNI DE SWAP VALUTAR ÎN SCOPURI DE POLITICĂ MONETARĂ

Selectarea contrapărților pentru operațiunile de intervenție pe piața valutară și pentru operațiunile de swap valutar în scopuri de politică monetară se efectuează conform unei abordări uniforme, indiferent de structura organizatorică aleasă pentru operațiunile externe din Eurosistem. Politica de selectare nu presupune o abatere substanțială de la standardele existente pe piață, astfel cum decurg din armonizarea celor mai bune practici curente ale BCN. Selectarea contrapărților pentru operațiunile Eurosistemului de intervenție pe piața valutară se bazează în principal pe două seturi de criterii.

Primul set de criterii este inspirat de principiul prudenței. Un prim criteriu prudențial este solvabilitatea, care se evaluează cu ajutorul unei combinații de metode diferite (de exemplu, folosind ratingurile de credit puse la dispoziție de agențiile comerciale și analizele interne privind coeficienții referitori la capital și alți indicatori economici); al doilea criteriu este acela că Eurosistemul impune tuturor potențialelor contrapărți la intervenții pe piața valutară să facă obiectul supravegherii de către o autoritate de supraveghere recunoscută; și al treilea criteriu este că toate contrapărțile Eurosistemului la operațiunile de intervenție pe piața valutară trebuie să respecte standarde înalte de etică și să aibă o bună reputație.

După îndeplinirea cerințelor prudențiale minime, se aplică al doilea set de criterii, inspirat de considerente privind eficiența. Primul criteriu privind eficiența se referă la un comportament competitiv în ceea ce privește prețurile și la capacitatea contrapărții de a gestiona volume mari, chiar și în condiții de perturbări pe piață. Alte criterii de eficiență ar fi calitatea și sfera informațiilor furnizate de contrapărți.

Grupul de potențiale contrapărți la intervențiile pe piața valutară este suficient de mare și de diversificat pentru a garanta flexibilitatea necesară la punerea în aplicare a operațiunilor de intervenție. Acest lucru permite Eurosistemului să aleagă între diferite canale de intervenție. Pentru a putea interveni în mod eficient în diferite zone geografice și de fus orar, Eurosistemul poate folosi contrapărți din orice centru financiar internațional. Cu toate acestea, în practică, un număr mare de contrapărți tind să fie situate în zona euro. În cazul operațiunilor de swap valutar îndeplinite în scopuri de politică monetară, sfera contrapărților corespunde contrapărților stabilite în zona euro și selectate pentru operațiuni de intervenție pe piața valutară din Eurosistem.

BCN pot aplica sisteme de limite pentru a controla riscurile de credit față de contrapărți individuale în operațiunile de swap valutar efectuate în scopuri de politică monetară.

Apendicele 4

MECANISMUL BĂNCII CENTRALE EUROPENE DE RAPORTARE A STATISTICILOR ÎN DOMENIILE MONETAR ȘI BANCAR ⁽¹¹⁵⁾**1. Introducere**

Regulamentul (CE) nr. 2533/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană ⁽¹¹⁶⁾ definește persoanele fizice și juridice supuse cerințelor de raportare (așa-numitele unități de observare statistică de referință cu obligații de raportare), regimul de confidențialitate și dispozițiile adecvate de îndeplinire în conformitate cu articolul 5.4 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (Statutul SEBC). De asemenea, regulamentul permite BCE să își folosească puterea de reglementare:

- (a) pentru a specifica unitățile de observare statistică efective cu obligații de raportare;
- (b) pentru a defini cerințele de raportare statistică ale BCE și pentru a le impune unităților de observare statistică efective cu obligații de raportare din statele membre;
- (c) pentru a preciza condițiile în care BCE și băncile centrale naționale (BCN) își pot exercita dreptul de a verifica sau efectua colectarea obligatorie a informațiilor statistice.

2. Considerații generale

Scopul Regulamentului (CE) nr. 25/2009 al Băncii Centrale Europene din 19 decembrie 2008 privind bilanțul sectorului instituțiilor financiare monetare (BCE/2008/32) ⁽¹¹⁷⁾, este de a permite BCE și, în conformitate cu articolul 5.2 din Statutul SEBC, de a permite BCN – care realizează această activitate în măsura în care este posibil – să colecteze materialul statistic necesar îndeplinirii misiunilor SEBC și, în special, a misiunii acestuia de a defini și pune în aplicare politica monetară a Uniunii în conformitate cu articolul 127 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Informațiile statistice colectate în conformitate cu Regulamentul BCE/2008/32 se utilizează pentru a stabili bilanțul consolidat al sectorului instituțiilor financiare monetare (IFM), al cărui scop principal este de a oferi BCE o imagine statistică cuprinzătoare a evoluțiilor monetare privind activele și pasivele financiare agregate ale IFM din statele membre, considerate ca fiind un singur teritoriu economic.

În scopuri statistice, cerințele de raportare ale BCE în contextul bilanțului consolidat al sectorului IFM se bazează pe trei considerente principale.

În primul rând, BCE trebuie să primească informații statistice comparabile, fiabile și actualizate, colectate în termeni și condiții similare în întreaga zonă euro. Cu toate că datele sunt colectate în mod descentralizat de băncile centrale naționale în conformitate cu articolele 5.1 și 5.2 din Statut și, în măsura în care este necesar, în combinație cu alte cerințe statistice de ordin comunitar sau național, trebuie să existe un grad suficient de armonizare și respectare a cerințelor minime de raportare în vederea întocmirii unei baze statistice fiabile pentru definirea și realizarea politicii monetare unice.

În al doilea rând, obligațiile de raportare prevăzute de Regulamentul BCE/2008/32 trebuie să respecte principiile transparenței și securității juridice. Motivul acestui fapt este că regulamentul menționat anterior este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în întreaga zonă euro. Acesta creează direct obligații în sarcina persoanelor fizice și juridice cărora BCE le poate impune sancțiuni ori de câte ori cerințele de raportare ale BCE nu sunt îndeplinite [a se vedea articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 2533/98]. Obligațiile de raportare sunt, prin urmare, clar definite și orice acțiune a BCE din cadrul verificării sau colectării obligatorii a informațiilor statistice respectă principiile clare. În al treilea rând, BCE trebuie să minimizeze sarcina de raportare, în conformitate cu principiile statistice care reglementează dezvoltarea, elaborarea și difuzarea statisticilor de către SEBC [a se vedea articolul 3 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 2533/98]. Aceste principii sunt definite suplimentar de SEBC în Angajamentul public privind statisticile europene, astfel cum este publicat pe website-ul BCE.

Prin urmare, materialul statistic colectat de BCN în temeiul Regulamentului BCE/2008/32 este utilizat și pentru a stabili baza de calcul a rezervelor minime obligatorii în conformitate cu Regulamentul BCE/2003/9.

Regulamentul BCE/2008/32 definește, în termeni generali, doar unitățile de observare statistică efective cu obligații de raportare, obligațiile acestora de raportare și principiile în conformitate cu care BCE și BCN își exercită în mod normal competențele de verificare sau de colectare obligatorie a informațiilor statistice. Detaliile privind informațiile statistice care urmează să fie raportate în vederea îndeplinirii cerințelor de raportare statistică ale BCE, precum și standardele minime care trebuie respectate sunt menționate în anexele I-IV la Regulamentul BCE/2008/32.

⁽¹¹⁵⁾ Conținutul prezentului apendice este numai cu titlu informativ.

⁽¹¹⁶⁾ JO L 318, 27.11.1998, p. 8.

⁽¹¹⁷⁾ JO L 15, 20.1.2009, p. 14.

3. Unitățile de observare statistică efective cu obligații de raportare; lista IFM în scopuri statistice

IFM cuprind instituțiile de credit rezidente, astfel cum sunt definite în dreptul Uniunii, precum și toate celelalte instituții financiare rezidente a căror activitate constă în primirea de depozite și/sau de substitute apropiate pentru depozite de la entități care nu sunt IFM și în acordarea de credite și/sau realizarea de investiții în valori mobiliare, în nume propriu (cel puțin în termeni economici). BCE întocmește și actualizează o listă a instituțiilor în conformitate cu această definiție, cu respectarea principiilor de clasificare menționate în anexa I la Regulamentul BCE/2008/32. Competența de a întocmi și actualiza această listă a IFM pentru scopuri statistice aparține Comitetului executiv al BCE. Ansamblul IFM rezidente în zona euro reprezintă unitățile de observare statistică efective cu obligații de raportare. BCN au dreptul de a acorda derogări pentru IFM de dimensiuni mici în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul BCE/2008/32. Aceste derogări permit BCN să aplice metoda „trunchierii cozii distribuției”.

4. Obligații de raportare statistică

Pentru a întocmi bilanțul consolidat, unitățile de observare statistică efective cu obligații de raportare rezidente trebuie să raporteze lunar informații statistice referitoare la bilanțul lor. Trimestrial sunt necesare informații suplimentare. Informațiile statistice care trebuie raportate sunt menționate în anexa I la Regulamentul BCE/2008/32. Datele statistice relevante sunt colectate de BCN, care trebuie să definească procedurile de raportare care trebuie respectate.

Regulamentul BCE/2008/32 nu împiedică BCN să colecteze, de la unitățile de observare statistică efective cu obligații de raportare, informațiile statistice necesare pentru îndeplinirea cerințelor statistice ale BCE, ca parte a unui cadru de raportare statistică mai larg creat de BCN pe proprie răspundere, în conformitate cu dreptul Uniunii sau cel național sau cu practicile existente și care servește altor scopuri statistice. Totuși, acest fapt nu ar trebui să aducă atingere îndeplinirii cerințelor statistice prevăzute în Regulamentul BCE/2008/32. În cazuri specifice, BCE se poate baza, pentru îndeplinirea cerințelor sale, pe informațiile statistice colectate în astfel de scopuri.

Consecința derogării acordate de o BCN în conformitate cu definiția menționată anterior este că IFM mici în cauză sunt supuse unor obligații de raportare restrânse (care presupun, printre altele, numai raportare trimestrială) care sunt obligatorii în contextul rezervelor minime obligatorii și sunt specificate în anexa III la Regulamentul BCE/2008/32. Cerințele pentru aceste IFM mici care nu sunt instituții de credit sunt prevăzute în articolul 8 din regulamentul menționat anterior. Totuși, IFM cărora li s-a acordat o derogare au opțiunea de a îndeplini toate cerințele de raportare.

5. Folosirea informațiilor statistice în cadrul regulamentului BCE privind rezervele minime obligatorii

Pentru a minimiza sarcina de raportare și pentru a evita colectarea dublă de informații statistice, informațiile statistice privind bilanțul raportate de IFM în temeiul Regulamentului BCE/2008/32 sunt folosite și pentru stabilirea bazei de calcul a rezervelor minime obligatorii în conformitate cu Regulamentul BCE/2003/9.

Într-adevăr, în scopuri statistice, agenții raportori trebuie să raporteze datele către BCN respective în conformitate cu structura prezentată în Tabelul 1 prezentat în continuare, care este inclus în anexa III la Regulamentul BCE/2008/32. În Tabelul 1, rubricile marcate cu „*” sunt utilizate de instituțiile raportoare pentru determinarea bazei de calcul a rezervelor minime obligatorii (a se vedea caseta 9 din capitolul 7).

Pentru a determina corect baza de calcul a rezervelor minime obligatorii la care se aplică o rată pozitivă a rezervelor este necesară o defalcare detaliată a depozitelor cu scadență de peste doi ani, a depozitelor rambursabile cu preaviz de peste doi ani și a datoriilor aferente contractelor de report ale instituțiilor de credit în raport cu următoarele sectoare: „IFM” („teritoriu național” și „alte state membre”), „instituții de credit supuse regimului rezervelor minime obligatorii, BCE și BCN” și „administrația centrală”, precum și în raport cu „restul lumii”.

De asemenea, în funcție de sistemele naționale de colectare și fără a aduce atingere respectării integrale a definițiilor și principiilor de clasificare din bilanțul IFM prevăzute de Regulamentul BCE/2008/32, instituțiile de credit supuse regimului rezervelor minime obligatorii pot raporta, ca alternativă, datele necesare determinării bazei de calcul a rezervelor minime obligatorii, cu excepția celor legate de instrumentele negociabile, în conformitate cu tabelul 1a, cu condiția ca niciuna dintre pozițiile indicate cu caractere aldine din tabelul 1 să nu fie afectate.

Anexa III la Regulamentul BCE/2008/32 conține dispoziții specifice și tranzitorii, precum și dispoziții privind fuziunile care implică instituții de credit în vederea aplicării regimului rezervelor minime obligatorii.

Anexa III la Regulamentul BCE/2008/32 include, în special, un mecanism de raportare pentru instituțiile de credit aflate „în coada distribuției”. Instituțiile de credit aflate „în coada distribuției” trebuie să raporteze, cel puțin, datele trimestriale necesare determinării bazei de calcul a rezervelor minime obligatorii în conformitate cu tabelul 1a. Aceste instituții se asigură că raportarea efectuată în conformitate cu tabelul 1a respectă pe deplin definițiile și clasificările aplicabile din tabelul 1. Datele privind baza de calcul a rezervelor instituțiilor aflate „în coada distribuției” se bazează pe datele de la sfârșitul trimestrului colectate de băncile centrale naționale pentru trei perioade de aplicare a rezervelor.

Anexa III include și dispoziții privind raportarea de către instituțiile de credit ca grup pe bază agregată. Atunci când se primește autorizația din partea BCE, instituțiile de credit din cadrul unui singur teritoriu național și care sunt supuse regimului rezervelor minime obligatorii pot raporta ca grup datele statistice privind baza de calcul consolidată a rezervelor minime obligatorii, cu condiția ca toate instituțiile implicate să fi renunțat la beneficiul oricărei deduceri forfetare din obligația de constituire a rezervelor minime obligatorii. Beneficiul deducerii forfetare se aplică, totuși, grupului luat ca întreg. Dacă unui grup de instituții de credit i s-a acordat permisiunea de a deține rezerve minime obligatorii printr-un intermediar, dar nu beneficiază de raportarea statistică la nivel de grup menționată în prezentul punct, BCN relevantă poate autoriza intermediarul să efectueze raportarea statistică agregată (alta decât cea referitoare la baza de calcul a rezervelor minime obligatorii) în numele acestui grup de instituții de credit. În acest caz, beneficiul deducerii forfetare se aplică pentru fiecare membru al grupului. Toate instituțiile în cauză sunt incluse separat în lista de IFM a BCE.

În plus, anexa mai cuprinde și dispoziții care se aplică în cazul fuziunilor care implică instituții de credit. Termenii „fuziune”, „instituții care fuzionează” și „instituție beneficiară” au semnificațiile precizate în articolul 1 din Regulamentul BCE/2003/9. Pentru perioada de aplicare în cadrul căreia fuziunea intră în vigoare, obligația de constituire a rezervelor minime obligatorii ale instituției beneficiare se determină și trebuie să fie respectate astfel cum se prevede la articolul 13 din regulamentul menționat anterior. Pentru perioade de aplicare consecutive, obligația de constituire a rezervelor minime obligatorii ale instituției beneficiare se determină folosind baza de calcul a rezervelor minime obligatorii și informațiile statistice în conformitate cu normele specifice (a se vedea tabelul din anexa III la Regulamentul BCE/2008/32), dacă este cazul. În caz contrar, se aplică normele obișnuite privind raportarea informațiilor statistice și determinarea obligației de constituire a rezervelor minime obligatorii în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul BCE/2003/9. În plus, BCN relevantă poate autoriza instituția care realizează achiziția să își îndeplinească obligația de raportare statistică prin intermediul unor proceduri temporare. Această derogare de la procedurile normale de raportare trebuie să se limiteze la o perioadă de timp cât mai scurtă posibil care, în orice caz, nu trebuie să depășească șase luni de la intrarea în vigoare a fuziunii. Această derogare nu aduce atingere obligației instituției beneficiare de a îndeplini cerințele de raportare în conformitate cu Regulamentul BCE/2008/32 și, după caz, obligației acestei instituții de a își asuma obligațiile de raportare ale instituțiilor care fuzionează.

Tabelul 1

Date ce trebuie furnizate cu frecvență lunară (stocuri) ⁽¹⁾

POSTURI DE BILANT	A. Național											
	IFM ^(?)			Non-IFM								
	(a)	Instituții de credit	din care: instituții de credit care intră sub incidența RMO, BCE și BCN (b)	Administrația publică (S.13)		Total (e)	Alte sectoare rezidente			Societăți de asigurări și fonduri de pensii (S.125) (g)	Societăți nefinanciare (S.11) (h)	Gospodăriile populației + instituții fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor populației (S.14+S.15) (i)
				Administrație centrală (S.1311) (c)	Alte administrații publice (d)		Alți intermediari financiari + auxiliari financiari (S.123+S.124)					
						din care: contrapărți centrale (*) (f)	din care: SVI					
PASIVE												
8 Numerar în circulație												
9 Depozite	*		*	*								
cu scadența până la 1 an												
cu scadența peste 1 an												
Din care depozite transferabile												
Din care cu scadența până la 2 ani												
Din care credite sindicalizate												
9e Euro	*		*									
9.1e Overnight					*	*						
din care depozite transferabile												
9.2e La termen					*	*						
cu scadența până la 1 an					*	*						
cu scadența peste 1 an și până la 2 ani					*	*						
cu scadența peste 2 ani	*		*	*	*	*						
9.3e Rambursabil după notificare					*	*						
cu scadența până la 3 luni					*	*						
cu scadența peste 3 luni					*	*						
din care peste 2 ani (?)	*		*	*	*	*						
9.4e Tranzacții de report	*		*	*	*	*						
9x Monede străine												
9.1x Overnight					*	*						
9.2x La termen					*	*						
cu scadența până la 1 an					*	*						
cu scadența peste 1 an și până la 2 ani					*	*						
cu scadența peste 2 ani	*		*	*	*	*						
9.3x Rambursabil după notificare					*	*						
cu scadența până la 3 luni					*	*						
cu scadența peste 3 luni					*	*						
din care peste 2 ani (?)	*		*	*	*	*						
9.4x Tranzacții de report	*		*	*	*	*						
10 Acțiuni/unități de fond ale FPM (?)												
11 Titluri de creanță emise												
11e Euro												
cu scadența până la 1 an												
cu scadența peste 1 an și până la 2 ani												
Din care cu scadența la cel mult 2 ani și cu garanția de recuperare la răscumpărare a capitalului investit mai mică de 100 %												
cu scadența peste 2 ani												
11x Monede străine												
cu scadența până la 1 an												
cu scadența peste 1 an și până la 2 ani												
Din care cu scadența la cel mult 2 ani și cu garanția de recuperare la răscumpărare a capitalului investit mai mică de 100 %												
cu scadența peste 2 ani												
12 Capital și rezerve												
13 Alte pasive												

POSTURI DE BILANT	B. Alte state membre participante											C. Restul lumii			D. Nealocate
	IFM (*)			Non-IFM								Total	Bănci	Non-bănci	
	Instituții de credit	din care: instituții de credit care intră sub incidența RMO, BCE și BCN	Administrația publică (S.13)	Alte sectoare rezidente					Societăți de asigurări și fonduri de pensii (S.125)	Societăți nefinanciare (S.11)	Gospodăriile populației + instituții fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor populației (S.14+S.15)				
				Administrație centrală (S.1311)	Alte administrații publice	Total	Alți intermediari financiari + auxiliari financiari (S.123+S.124)								
(j)	(k)	(l)	(m)	(n)	(o)	din care: contrapărți centrale (*)	din care: SVI	(p)	(q)	(r)	(s)	(t)			
PASIVE															
8 Numerar în circulație															
9 Depozite	*	*	*									*			
cu scadența până la 1 an															
cu scadența peste 1 an															
Din care depozite transferabile															
Din care cu scadența până la 2 ani															
Din care credite sindicalizate															
9e Euro	*	*													
9.1e Overnight															
din care depozite transferabile				*	*										
9.2e La termen															
cu scadența până la 1 an															
cu scadența peste 1 an și până la 2 ani															
cu scadența peste 2 ani	*	*	*	*	*						*				
9.3e Rambursabil după notificare															
cu scadența până la 3 luni															
cu scadența peste 3 luni															
din care peste 2 ani (*)	*	*	*	*	*						*				
9.4e Tranzacții de report	*	*	*	*	*						*				
9x Monede străine															
9.1x Overnight															
9.2x La termen															
cu scadența până la 1 an															
cu scadența peste 1 an și până la 2 ani															
cu scadența peste 2 ani	*	*	*	*	*						*				
9.3x Rambursabil după notificare															
cu scadența până la 3 luni															
cu scadența peste 3 luni															
din care peste 2 ani (*)	*	*	*	*	*						*				
9.4x Tranzacții de report	*	*	*	*	*						*				
10 Acțiuni/unități de fond ale FPM (*)															
11 Titluri de creanță emise															
11e Euro															
cu scadența până la 1 an															*
cu scadența peste 1 an și până la 2 ani															*
Din care cu scadența la cel mult 2 ani și cu garanția de recuperare la răscumpărare a capitalului investit mai mică de 100 %															*
cu scadența peste 2 ani															*
11x Monede străine															
cu scadența până la 1 an															*
cu scadența peste 1 an și până la 2 ani															*
Din care cu scadența la cel mult 2 ani și cu garanția de recuperare la răscumpărare a capitalului investit mai mică de 100 %															*
cu scadența peste 2 ani															*
12 Capital și rezerve															
13 Alte pasive															

POSTURI DE BILANȚ	B. Alte state membre participante											C. Restul lumii	D. Nealocate
	IFM	Non-IFM											
	Administrație publică (S.13)	Alte sectoare rezidente											
		Total	Alți intermediari financiari + auxiliari financiari (S.123+S.124)			Societăți de asigurări și fonduri de pensii (S.125)	Societăți nefinanciare (S.11)	Gospodăriile populației + instituții fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor populației (S.14+S.15)					
		din care: contrapărți centrale (*)	din care: SVI			Total	Credite pentru consum	Credite pentru achiziționarea de locuințe	Alte credite				
									din care: IPF/AP (‡)				
ACTIV													
1 Numerar													
1e din care euro													
2 Credite													
cu scadența până la 1 an													
cu scadența peste 1 an și până la 5 ani													
cu scadența peste 5 ani													
din care: credite sindicalizate													
din care: tranzacții de report													
2e din care euro													
— din care: credite reînnoibile automat și credite acordate pe descoperit de cont													
— din care credite de oportunitate prin card de credit													
— din care credite extinse prin card de credit													
3 Titluri de valoare, altele decât acțiunile													
3e Euro													
cu scadența până la 1 an													
cu scadența peste 1 an și până la 2 ani													
cu scadența peste 2 ani													
3x Monede străine													
cu scadența până la 1 an													
cu scadența peste 1 an și până la 2 ani													
cu scadența peste 2 ani													
4 Acțiuni/unități de fond ale FPM													
5 Acțiuni și alte titluri de participație													
6 Active fixe													
7 Alte active													

(1) Rubricile marcate cu * se utilizează la determinarea bazei de calcul a rezervelor minime obligatorii. În ceea ce privește titlurile de creanță, instituțiile de credit fie prezintă o dovadă a elementelor de pasiv care urmează să fie excluse din baza de calcul a rezervelor minime obligatorii, fie aplică o deducere standardizată sub forma unui procent fix, stabilit de BCE. Căsuțele neîngroșate se raportează numai de către instituțiile de credit care fac obiectul obligației de constituire a rezervelor minime obligatorii. A se vedea, de asemenea, normele speciale privind aplicarea rezervelor minime obligatorii din anexa III la Regulamentul BCE/2008/32.

(2) Până la noi dispoziții, raportarea acestui post de bilanț este voluntară.

(3) Datele raportate în cadrul acestui post pot face obiectul unor proceduri diferite de colectare a datelor statistice, potrivit deciziei BCN în conformitate cu normele cuprinse în anexa 1 partea 2 la Regulamentul BCE/2008/32.

(4) Contrapărți centrale.

(5) Întreprinderi individuale/asociații de persoane fără personalitate juridică.

Tabelul 1a

Raportare simplificată a datelor care trebuie furnizate în vederea constituirii rezervelor minime obligatorii

	Baza de calcul a rezervelor determinată ca suma a următoarelor coloane din tabelul 1 (Pasive): (a)-(b)+(c)+(d)+(e)+(f)-(k)+(l)+(m)+(n)+(s)
PASIVE (euro și monede străine, împreună)	
9 TOTAL DEPOZITE	
9.1e + 9.1 x	
9.2e + 9.2 x	
9.3e + 9.3 x	
9.4e + 9.4 x	
din care:	
9.2e + 9.2 x la termen peste doi ani	
din care:	
9.3e + 9.3 x rambursabile cu preaviz peste doi ani	Raportare voluntară
din care:	
9.4e + 9.4 x contracte de report	
	Emisiuni în circulație, coloana (t) din tabelul 1 (Pasive)
INSTRUMENTE NEGOCIABILE (euro și monede străine, împreună)	
11 TITLURI DE CREANȚĂ EMISE	
11 e + 11 x la termen până la doi ani	
11 TITLURI DE CREANȚĂ EMISE	
11 e + 11 x la termen peste doi ani	

6. Verificarea și colectarea obligatorie

BCE și BCN exercită în mod normal competența de a verifica și colecta în mod obligatoriu informațiile statistice ori de câte ori standardele minime privind transmiterea, acuratețea, conformitatea cu conceptele și revizuirea nu sunt respectate. Aceste standarde minime sunt stabilite în anexa IV la Regulamentul BCE/2008/32.

7. State membre ale UE a căror monedă nu este euro

Deoarece, în temeiul articolului 34.1 din Statutul SEBC, un regulament nu conferă drepturi și nu impune obligații statelor membre care fac obiectul unei derogări (articolul 42.1 din Statut) și Danemarcei [alineatul (1) din Protocolul privind anumite dispoziții privind Danemarca] și nu se aplică în cazul Regatului Unit [alineatul (7) din Protocolul privind unele dispoziții referitoare la Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord], Regulamentul BCE/2008/32 se aplică numai în statele membre.

Cu toate acestea, articolul 5 din Statutul SEBC privind competența BCE și a BCN în domeniul statisticii și Regulamentul (CE) nr. 2533/98 se aplică în toate statele membre. De asemenea, aceasta implică, în coroborare cu articolul 4 alineatul (3) al doilea și al treilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană, o obligație a statelor membre ale UE a căror monedă nu este euro de a elabora și de a pune în aplicare la nivel național toate măsurile pe care le consideră necesare pentru a asigura colectarea informațiilor statistice necesare respectării obligațiilor de raportare statistică ale BCE, precum și pentru a asigura finalizarea în timpul dorit a pregătirilor necesare în materie de statistici pentru a deveni state membre. Această obligație este prezentată în mod explicit în articolul 4 și în considerentul 17 din Regulamentul (CE) nr. 2533/98. Din motive de transparență, această obligație specială este reamintită în considerentele Regulamentului BCE/2008/32.

Apendicele 5

WEBSITE-URILE EUROSISTEMULUI

BANCA CENTRALĂ	WEBSITE-UL
Banca Centrală Europeană	www.ecb.europa.eu
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	www.nbb.be sau www.bnb.be
Deutsche Bundesbank	www.bundesbank.de
Eesti Pank	www.eestipank.ee
Central Bank of Ireland	www.centralbank.ie
Bank of Greece	www.bankofgreece.gr
Banco de España	www.bde.es
Banque de France	www.banque-france.fr
Banca d'Italia	www.bancaditalia.it
Central Bank of Cyprus	www.centralbank.gov.cy
Banque centrale du Luxembourg	www.bcl.lu
Central Bank of Malta	www.centralbankmalta.org
De Nederlandsche Bank	www.dnb.nl
Oesterreichische Nationalbank	www.oenb.at
Banco de Portugal	www.bportugal.pt
Národná banka Slovenska	www.nbs.sk
Banka Slovenije	www.bsi.si
Suomen Pankki	www.bof.fi

Apendicele 6

PROCEDURILE ȘI SANCTIUNILE CARE SE APLICĂ ÎN CAZUL NERESPECTĂRII OBLIGAȚIILOR DE CĂTRE CONTRAPĂRȚI**1. Sanctiuni pecuniare**

În cazul încălcării de către o contraparte a normelor de licitație⁽¹¹⁸⁾, a normelor privind tranzacțiile bilaterale⁽¹¹⁹⁾, a normelor de folosire a activelor-garanție⁽¹²⁰⁾, a normelor pentru procedurile de la închiderea zilei sau a condițiilor de acces la facilitatea de creditare marginală⁽¹²¹⁾, Eurosistemul aplică sancțiuni pecuniare după cum urmează:

- (a) în caz de încălcare a normelor referitoare la operațiunile de licitație, tranzacțiile bilaterale și folosirea activelor-garanție, pentru prima și a doua încălcare survenite într-o perioadă de 12 luni se aplică o sancțiune pecuniară pentru fiecare încălcare. Sancțiunile pecuniare care se pot aplica se calculează la rata dobânzii aferente facilității de creditare marginală plus 2,5 procente.

Pentru încălcarea normelor referitoare la operațiunile de licitație și tranzacțiile bilaterale, sancțiunile pecuniare se calculează pe baza valorii colateralului sau a numerarului pe care contrapartea nu a decontat-o, înmulțită cu un coeficient de 7/360.

Pentru încălcarea normelor referitoare la folosirea activelor-garanție⁽¹²²⁾, sancțiunile pecuniare se calculează pe baza valorii activelor neeligibile (sau a activelor care nu pot fi utilizate de contraparte) care fie: (i) sunt furnizate de contraparte unei BCN sau BCE; fie (ii) nu au fost retrase de contraparte în termen de 20 de zile lucrătoare de la un eveniment în urma căruia activele eligibile au devenit neeligibile sau nu mai pot fi folosite de contraparte, înmulțită cu un coeficient de 1/360;

- (b) la prima încălcare a normelor privind procedurile de la închiderea zilei sau privind accesul la facilitatea de creditare marginală, sancțiunile pecuniare care se pot aplica se calculează la rata de creditare marginală plus 5 procente. În cazul încălcărilor repetate, rata dobânzii de penalizare se majorează cu câte 2,5 procente la fiecare încălcare intervenită într-o perioadă de 12 luni, calculată pe baza valorii corespunzătoare accesului neautorizat la facilitatea de creditare marginală.

2. Sanctiuni nepecuniare

Eurosistemul suspendă o contraparte pentru încălcări ale normelor referitoare la licitație și la tranzacțiile bilaterale, precum și ale normelor privind activele-garanție, după cum urmează:

2.1. Suspendare în urma unor încălcări ale normelor referitoare la operațiunile de licitație și la tranzacțiile bilaterale

În cazul în care, într-o perioadă de 12 luni, survine o a treia încălcare de același tip, pe lângă aplicarea unei sancțiuni financiare calculate în conformitate cu normele prezentate la punctul 1, Eurosistemul suspendă contrapărțile de la o operațiune (operațiuni) ulterioară (ulterioare) de piață monetară, de același tip și efectuată (efectuate) pe baza aceluiași proceduri, care urmează a fi inițiată (inițiate) într-o anumită perioadă. Suspendarea se aplică în conformitate cu următoarele modalități:

- (a) în cazul în care valoarea colateralului nelivrat sau a numerarului este de până la 40 % din totalul colateralului sau numerarului care trebuie livrat la a treia încălcare, se aplică o suspendare de o lună;
- (b) în cazul în care valoarea colateralului nelivrat sau a numerarului este cuprinsă între 40 % și 80 % din totalul colateralului sau numerarului care trebuie livrat la a treia încălcare, se aplică o suspendare de două luni; și

⁽¹¹⁸⁾ Se aplică în cazul în care o contraparte nu reușește să transfere un volum suficient de active-garanție sau numerar (după caz, cu privire la apelurile în marjă) pentru a efectua decontarea la data decontării, sau pentru a garanta, până la scadența operațiunii prin intermediul apelurilor în marjă corespunzătoare, volumul de lichiditate care i-a fost alocat printr-o operațiune de furnizare de lichiditate, ori dacă nu reușește să transfere un volum suficient de numerar pentru a deconta suma care i-a fost alocată într-o operațiune de absorbție de lichiditate.

⁽¹¹⁹⁾ Se aplică în cazul în care o contraparte nu reușește să transfere un volum suficient de active-garanție eligibile sau de numerar pentru a deconta suma stabilită în tranzacțiile bilaterale ori nu reușește să garanteze o tranzacție bilaterală în curs în orice moment până la scadența prin intermediul apelurilor în marjă corespunzătoare.

⁽¹²⁰⁾ Se aplică în cazul în care o contraparte folosește active care sunt sau au devenit neeligibile (sau pe care nu le poate folosi) pentru a garanta un credit în curs.

⁽¹²¹⁾ Se aplică în cazul în care o contraparte are un sold negativ al contului de decontare la închiderea zilei și nu îndeplinește condițiile de acces la facilitatea de creditare marginală.

⁽¹²²⁾ Următoarele dispoziții se aplică și în cazul în care (a) contrapartea a folosit active neeligibile sau a furnizat informații care afectează în mod negativ valoarea garanției, de exemplu cu privire la soldul unei creanțe private folosite, care este sau a fost falsă sau expirată; sau (b) contrapartea utilizează active care sunt neeligibile din cauza unor legături strânse dintre emitent/garant și contraparte.

- (c) în cazul în care valoarea colateralului nelivrat sau a numerarului este între 80 % și 100 % din totalul colateralului sau numerarului care trebuie livrat la a treia încălcare, se aplică o suspendare de trei luni.

De asemenea, aceste sancțiuni pecuniare și măsuri de suspendare se aplică, fără a aduce atingere punctului 2.3, oricărei alte încălcări succesive comise într-o perioadă de 12 luni.

2.2. Suspendarea în urma încălcărilor normelor privind activele-garanție

În cazul în care, într-o perioadă de 12 luni, intervine o a treia încălcare, Eurosistemul suspendă accesul contrapărții la operațiunea ulterioară de piață monetară, suspendare la care se adaugă sancțiunea pecuniară calculată în conformitate cu punctul 1 anterior.

De asemenea, aceste sancțiuni pecuniare și măsuri de suspendare se aplică, fără a aduce atingere punctului 2.3, oricărei alte încălcări succesive comise într-o perioadă de 12 luni.

2.3. Suspendarea accesului la toate operațiunile viitoare de politică monetară pentru o anumită perioadă în cazuri excepționale

În circumstanțe excepționale în care gravitatea cazului (cazurilor) de încălcare impune acest lucru și ținând seama, în special, de sumele implicate, frecvența sau durata cazurilor de nerespectare a reglementărilor, se poate decide aplicarea, pe lângă sancțiunea pecuniară calculată în conformitate cu punctul 1 anterior, a unei suspendări a accesului contrapărții la toate operațiunile viitoare de politică monetară pentru o perioadă de trei luni.

2.4. Instituții situate în alte state membre

Eurosistemul poate decide, de asemenea, dacă măsura de suspendare propusă care urmează a fi luată împotriva contrapărții vinovate de încălcare se aplică și sucursalelor aceleiași instituții situate în alte state membre.

Apendicele 7

CONSTITUIREA DE GARANȚII VALIDE ASUPRA CREAȚELOR PRIVATE

Pentru a asigura constituirea unei garanții valide asupra creanțelor private și posibilitatea de punere în executare rapidă a respectivelor creanțe în caz de neîndeplinire a obligațiilor de către contraparte, trebuie respectate următoarele cerințe juridice suplimentare:

- (a) *verificarea existenței creanțelor private*: BCN folosesc cel puțin următoarele măsuri de verificare a existenței unor creanțe private oferite drept colateral în cadrul Eurosistemului: (i) autocertificare și angajamentul contrapărților față de BCN, cel puțin trimestrial, cu privire la existența creanțelor private oferite drept colateral, măsură care ar putea fi înlocuită cu verificări reciproce ale informațiilor deținute de centralele riscurilor bancare, în cazul în care acestea există; (ii) verificarea unică (*one-off verification*) efectuată de BCN, autoritățile de supraveghere sau auditorii externi asupra procedurilor folosite de contraparte pentru transmiterea către Eurosistem a informațiilor privind existența creanțelor private; și (iii) verificări aleatorii efectuate de BCN, centralele riscurilor bancare competente, autoritățile de supraveghere sau auditorii externi asupra calității și corectitudinii autocertificării.

Autocertificarea și angajamentul, realizate trimestrial, prevăzute la punctul (i) anterior, includ următoarele obligații ale contrapărților din cadrul Eurosistemului, care se vor îndeplini în scris:

- (i) confirmarea și garantarea conformității creanțelor private oferite ca garanție BCN cu criteriile de eligibilitate aplicate de Eurosistem;
- (ii) confirmarea și garantarea faptului că nicio creanță privată oferită ca activ-garanție nu este folosită simultan drept colateral în beneficiul unui terț, precum și angajamentul că acea contraparte nu va mobiliza nicio creanță privată drept colateral pentru un terț; și
- (iii) confirmarea și garantarea transmiterii către BCN relevantă de îndată, dar nu mai târziu de următoarea zi lucrătoare, a oricăror informații legate de orice eveniment care afectează semnificativ relația contractuală existentă între contraparte și BCN în cauză, în special informații privind rambursările anticipate, parțiale sau totale, scăderi ale ratingurilor și modificări semnificative ale condițiilor creanței private.

Pentru ca aceste verificări să aibă loc în conformitate cu dispozițiile punctelor (ii) și (iii) anterioare (verificare unică și verificări aleatorii), autoritățile de supraveghere sau, în special, BCN sau auditorii externi trebuie să fie autorizați să efectueze această investigație, printr-un contract sau în conformitate cu cerințele naționale aplicabile, după caz;

- (b) *notificarea debitorului cu privire la mobilizarea creanței private sau înregistrarea unei astfel de mobilizări*: În ceea ce privește notificarea debitorului cu privire la mobilizarea creanței private drept colateral, ținând seama de caracteristicile specifice ale diferitelor jurisdicții implicate, se solicită următoarele:

- (i) în anumite state membre, unde notificarea debitorului cu privire la mobilizarea creanței private drept colateral este o condiție preliminară pentru o mobilizare validă în conformitate cu dreptul național, astfel cum se prevede în documentația națională aplicabilă, notificarea ex ante a debitorului este o cerință juridică pentru ca o creanță privată să fie eligibilă. Notificarea ex ante a debitorului ca o cerință de eligibilitate presupune ca debitorul să fie notificat de contraparte sau de BCN (în conformitate cu documentația națională aplicabilă în legătură cu mobilizarea creanței private drept colateral de către contraparte în favoarea BCN), în avans sau în momentul mobilizării efective drept colateral;
- (ii) în alte state membre, unde înregistrarea oficială a mobilizării creanței private drept colateral este o condiție preliminară pentru o mobilizare validă sau, în anumite cazuri, o condiție prealabilă pentru prioritatea creanței private în temeiul legislației naționale, în conformitate cu documentația națională aplicabilă, această înregistrare este necesară în avans sau la momentul mobilizării efective drept colateral;
- (iii) în cele din urmă, în statele membre unde nu este necesară notificarea ex ante a debitorului sau înregistrarea oficială a mobilizării creanței private drept colateral în conformitate cu literele (a) și (b) de mai sus, în conformitate cu documentația națională aplicabilă, este necesară notificarea ex post a debitorului. Notificarea ex post a debitorului presupune notificarea debitorului de către contraparte sau de BCN (în conformitate cu documentația națională aplicabilă) cu privire la mobilizarea creanței private drept colateral de către contraparte în favoarea BCN imediat după un eveniment de credit. Sintagma „eveniment de credit” înseamnă o situație de neîndeplinire a obligațiilor sau un eveniment similar în conformitate cu dispozițiile documentației naționale aplicabile.

Nu există cerințe de notificare în cazul în care creanțele private sunt instrumente la purtător pentru care legislația națională aplicabilă nu prevede obligația notificării. În astfel de cazuri, se solicită transferul fizic al acestor instrumente la purtător la BCN în cauză în avans sau la momentul mobilizării lor efective drept colateral.

Cerințele menționate anterior sunt cerințe minime. BCN pot decide solicitarea unei notificări ex ante sau a înregistrării și în alte cazuri decât cele menționate anterior, în conformitate cu documentația națională aplicabilă;

- (c) *absența restricțiilor privind secretul bancar și confidențialitatea*: contrapartea nu are obligația de a obține aprobarea debitorului pentru furnizarea de informații privind creanța privată și debitorul solicitate de Eurosistem în scopul de a se asigura de faptul că s-a creat o garanție validă asupra creanțelor private și că respectivele creanțe private pot fi ușor puse în executare în caz de neîndeplinire a obligațiilor de către o contraparte. Contrapartea și debitorul încheie un contract conform căruia debitorul consimte necondiționat să furnizeze Eurosistemului astfel de detalii privind creanța privată și debitorul. O astfel de dispoziție nu este necesară în cazul în care nu există reguli de restricționare a furnizării acestui tip de informații în legislația națională, în conformitate cu documentația națională aplicabilă;
 - (d) *absența restricțiilor privind mobilizarea creanței private*: contrapărțile se asigură că creanțele private sunt complet transferabile și că pot fi mobilizate fără restricții drept colateral în favoarea Eurosistemului. În contractul de creanță privată sau în alte dispoziții contractuale existente între contraparte și debitor nu trebuie să existe dispoziții restrictive privind mobilizarea, cu excepția cazului în care legislația națională prevede în mod expres că Eurosistemul beneficiază de o poziție privilegiată în ceea ce privește mobilizarea colateralului, indiferent de eventualele restricții contractuale;
 - (e) *absența restricțiilor privind punerea în executare a creanței private*: contractul de creanță privată sau alte dispoziții contractuale între contraparte și debitor nu trebuie să conțină nicio restricție privind punerea în executare creanței private utilizate drept colateral, inclusiv în ceea ce privește forma, perioada sau altă cerință privind punerea în executare.
-

ANEXA II

CARACTERISTICI COMUNE MINIME SUPLIMENTARE

- I. **Caracteristici comune minime suplimentare aplicabile tuturor dispozițiilor care reglementează operațiunile de politică monetară**
1. Dispozițiile contractuale sau reglementările relevante aplicate de o BCN ar trebui să garanteze aplicabilitatea termenilor sau a condițiilor sale standard în privința operațiunilor de politică monetară.
2. Dispozițiile contractuale sau reglementările relevante aplicate de o BCN ar trebui să asigure că BCN sunt în măsură să pună în aplicare fără întârzieri nejustificate orice modificare adusă cadrului politicii monetare. Trebuie să se dispună ca astfel de modificări să fie comunicate contrapărților, cu precizarea în mod clar a momentului de la care acestea produc efecte juridice.
3. Dispozițiile contractuale sau reglementările relevante aplicate de o BCN ar trebui să stipuleze că toate plățile aferente operațiunilor de politică monetară (altele decât plățile în monedă străină în cadrul contractelor de swap valutar) se efectuează în euro.
4. Dacă este necesar ca toate tranzacțiile din cadrul unui acord să fie grupate într-un acord contractual unic și/sau dacă este necesar ca acordul să ia forma unui acord-cadru pentru a permite realizarea eficace a compensării cu exigibilitate imediată (close-out netting) și a compensării ca urmare a rezilierii (termination netting), trebuie să se introducă o dispoziție în acest sens.
5. Dispozițiile contractuale relevante sau reglementările relevante aplicate de BCN ar trebui să asigure existența, în cadrul raportului dintre BCN și contrapărți a unor norme adecvate și lipsite de ambiguitate referitoare la folosirea formularelor (inclusiv confirmarea termenilor tranzacțiilor), la suporturile de stocare a datelor și la mijloacele și la specificul comunicării.
6. Dispozițiile contractuale relevante sau reglementările relevante aplicate de BCN ar trebui cel puțin să prevadă situații de neîndeplinire a obligațiilor care să nu difere în mod semnificativ de următoarele:
 - (a) o autoritate judiciară competentă sau o altă autoritate adoptă o decizie referitoare la aplicarea, cu privire la o contraparte, a unei proceduri de lichidare a contrapărții sau de numire a unui lichidator sau a altei persoane cu funcție echivalentă față de contraparte ori a oricărei alte proceduri similare;
 - (b) o autoritate judiciară competentă sau o altă autoritate adoptă o decizie referitoare la aplicarea, cu privire la contraparte, a unei măsuri de reorganizare sau a altei proceduri echivalente destinate să protejeze sau să restabilească situația financiară a contrapărții, precum și să evite adoptarea unei decizii de natura celei menționate la litera (a) de mai sus;
 - (c) o declarație în scris a contrapărții în care se indică incapacitatea acesteia de a își rambursa datoriile, în totalitate sau în parte, sau de a își îndeplini obligațiile care decurg în legătură cu operațiunile de politică monetară; sau încheierea de către aceasta a unei convenții generale amiabile cu creditorii săi; sau contrapartea este insolubilă sau considerată insolubilă ori este considerată incapabilă să își plătească datoriile;
 - (d) măsuri procedurale preliminare adoptării unei decizii în situațiile menționate la litera (a) sau la litera (b) de mai sus;
 - (e) orice atestare sau altă declarație precontractuală făcută de o contraparte sau despre care se presupune că a fost făcută de o contraparte în temeiul dispozițiilor legale aplicabile este incorectă sau neadevărată;
 - (f) autorizația contrapărții de a desfășura activități fie în temeiul Directivei 2006/48/CE, fie în temeiul Directivei 2004/39/CE, astfel cum au fost puse în aplicare în statul membru în cauză din Eurosistem, a fost suspendată sau revocată;
 - (g) suspendarea sau excluderea contrapărții de la participarea la un sistem sau mecanism de plăți prin intermediul căruia se efectuează plățile în cadrul tranzacțiilor de politică monetară sau (cu excepția tranzacțiilor de swap valutar) suspendarea sau excluderea contrapărții de la participarea la orice sistem de decontare a titlurilor de valoare folosit pentru decontarea operațiunilor de politică monetară ale Eurosistemului;
 - (h) adoptarea împotriva contrapărții a unor măsuri precum cele menționate la articolele 30, 31, 33 și 34 din Directiva 2006/48/CE;
 - (i) (cu privire la tranzacțiile reversibile), nerespectarea de către contraparte a dispozițiilor privind măsurile de control al riscurilor;
 - (j) (cu privire la tranzacțiile de report) neplata de către contraparte a prețului de cumpărare sau a prețului de răscumpărare ori nelivrarea activelor cumpărate sau răscumpărate; sau (cu privire la creditele colateralizate) nelivrarea de către contraparte a activelor sau nerambursarea creditului la datele stabilite pentru respectivele plăți și livrări;

- (k) (cu privire la tranzacțiile de swap valutar și la depozitele la termen) neplata de către contraparte a sumei în euro sau (cu privire la operațiunile de swap valutar) neplata de către contraparte a sumelor în monedă străină la datele stabilite pentru aceste plăți;
- (l) contrapartea se află într-o situație de neîndeplinire a obligațiilor (care nu diferă pe fond de cele definite la prezentul punct 6) în cadrul unui acord încheiat în scopul gestionării rezervelor valutare sau a fondurilor proprii ale oricărui membru al Eurosistemului;
- (m) contrapartea nu furnizează informațiile relevante, aspect care determină consecințe grave pentru BCN în cauză;
- (n) contrapartea nu execută orice altă obligație care îi revine în temeiul acordurilor privind tranzacțiile reversibile și tranzacțiile de swap valutar și (dacă se poate remedia) nu remediază această neîndeplinire în cel mult 30 de zile în cazul tranzacțiilor colateralizate și în cel mult 10 zile în cazul tranzacțiilor de swap valutar de la notificarea dată de BCN prin care i se solicită să procedeze astfel;
- (o) în cadrul oricărui acord încheiat cu orice alt membru al Eurosistemului în scopul efectuării de operațiuni de politică monetară, contrapartea nu își îndeplinește obligațiile, motiv pentru care celălalt membru al Eurosistemului își exercită dreptul de reziliere a oricărei tranzacții din cadrul acordului menționat;
- (p) contrapartea este supusă măsurii de înghețare a fondurilor și/sau altor măsuri impuse de Uniune în temeiul articolului 75 din tratat, prin care se restricționează capacitatea contrapărții de a utiliza fondurile proprii;
- (q) contrapartea este supusă măsurii de înghețare a fondurilor și/sau altor măsuri impuse de un stat membru, prin care se restricționează capacitatea contrapărții de a utiliza fondurile proprii;
- (r) toate sau o parte importantă a activelor contrapărții fac obiectul unui ordin de înghețare, popririi/sechestrului, confiscării sau oricărei alte proceduri care are drept scop apărarea interesului public sau a drepturilor creditorilor contrapărții;
- (s) toate sau o parte importantă a activelor contrapărții sunt cesionate unei alte entități;
- (t) orice alt eveniment iminent sau existent, a cărui producere poate amenința îndeplinirea de către contraparte a obligațiilor care îi revin în temeiul acordului pe care l-a încheiat cu scopul efectuării de operațiuni de politică monetară sau al altor norme aplicabile raportului dintre contraparte și oricare dintre BCN.

Situațiile (a) și (p) trebuie să producă efecte automat; situațiile (b), (c) și (q) pot produce efecte automat; situațiile (d)-(o) și (r)-(t) nu pot produce efecte automat și trebuie să facă obiectul unei decizii discreționare (și anume, realizate doar prin prezentarea unei notificări privind neîndeplinirea obligațiilor). Această notificare privind neîndeplinirea obligațiilor poate oferi un „termen de grație” de cel mult trei zile lucrătoare pentru rectificarea situației în cauză. Pentru situațiile de neîndeplinire a obligațiilor care fac obiectul unei decizii discreționare, dispozițiile referitoare la exercitarea acestei puteri discreționare trebuie să menționeze clar efectul exercitării acestei puteri.

7. Dispozițiile contractuale sau reglementările relevante aplicate de BCN trebuie să garanteze, în situația neîndeplinirii obligațiilor, dreptul BCN de a adopta următoarele măsuri reparatorii:

- (a) suspendarea, limitarea sau suprimarea accesului contrapărții la operațiunile de piață monetară;
- (b) suspendarea, limitarea sau suprimarea accesului contrapărții la facilitățile permanente ale Eurosistemului;
- (c) rezilierea tuturor acordurilor și a tranzacțiilor în curs de desfășurare;
- (d) solicitarea recuperării anticipate a creanțelor care nu au ajuns încă la scadență sau care sunt condiționate.

În plus, BCN poate avea dreptul să adopte următoarele măsuri reparatorii:

- (a) să utilizeze depozitele contrapărții la BCN pentru a compensa creanțele pe care le are față de această contraparte;
- (b) să suspende îndeplinirea obligațiilor față de contraparte până la rambursarea creanței pe care o are față de contraparte;

(c) să solicite daune-interese;

(d) să solicite despăgubiri pentru prejudiciile suferite din cauza neîndeplinirii obligațiilor de către contraparte.

Dispozițiile contractuale sau reglementările relevante aplicate de BCN ar trebui să asigure faptul că, în situația neîndeplinirii obligațiilor, BCN are posibilitatea juridică să execute fără întârzieri nejustificate toate activele oferite drept colateral, astfel încât BCN să aibă dreptul să recupereze valoarea creditului acordat, în cazul în care contrapartea nu reglează cu rapiditate soldul negativ. Pentru a asigura punerea în aplicare uniformă a măsurilor impuse, Consiliul guvernatorilor BCE poate adopta o decizie cu privire la măsurile reparatorii, inclusiv cele de suspendare, de limitare sau de suprimare a accesului la operațiunile de piață monetară sau la facilitățile permanente ale Eurosystemului.

8. Clauzele contractuale sau reglementările relevante aplicate de BCN ar trebui să garanteze că BCN pot obține toate informațiile relevante din partea contrapărților cu privire la operațiunile de politică monetară ale Eurosystemului.
9. Clauzele contractuale sau reglementările relevante aplicate de BCN ar trebui să prevadă că toate notificările și comunicările se fac în formă scrisă și/sau electronică. Clauzele contractuale sau reglementările relevante aplicate de BCN trebuie să prevadă clar modul în care notificările sau alte comunicări sunt transmise, precum și momentul din care produc efecte. Durata oricărei perioade anterioare producerii efectelor nu ar trebui să fie atât de lungă încât să modifice efectul economic al dispozițiilor în ansamblul lor. În special, confirmarea ar trebui trimisă și verificată cu promptitudine.
10. Clauzele contractuale sau reglementările relevante aplicate de BCN ar trebui să prevadă că drepturile și obligațiile contrapărții nu pot fi cedate, grevate de obligații sau negociate în alt mod de contraparte fără consimțământul prealabil scris al BCN.
11. Clauzele contractuale sau reglementările relevante aplicate de BCN ar trebui să prevadă că numai BCN și contrapartea identificată au drepturi și obligații care decurg din tranzacție [permițând totodată raporturile între BCN (și/sau BCE) care decurg din folosirea transfrontalieră a activelor eligibile și care sunt necesare pentru operațiunile efectuate cu contrapărți care acționează printr-o instituție intermediară („networking institution”)].
12. Clauzele contractuale relevante aplicate de BCN ar trebui să stipuleze că legea cadru pentru clauzele contractuale sau reglementările relevante aplicate de BCN, precum și toate tranzacțiile efectuate în baza acestor dispoziții ar trebui să fie (cu excepția cazului în care folosirea transfrontalieră a activelor eligibile nu permite acest lucru) cea a statului membru în care este situată banca centrală, iar competența teritorială pentru soluționarea litigiilor revine, fără a aduce atingere competenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, instanțelor oficiale din statul membru în cauză.
13. Dispozițiile privind depozitele trebuie să specifice că decontarea (atât constituirea, cât și rambursarea) depozitelor la termen are loc în zilele precizate în anunțul BCE privind operațiunea de depozit.

II. Caracteristici comune minime suplimentare pentru tranzacțiile reversibile

Caracteristici comune tuturor tranzacțiilor reversibile

14. Data scadenței componente reversibile a tranzacției ar trebui stabilită în momentul încheierii fiecărei tranzacții.
15. Clauzele contractuale sau reglementările relevante aplicate de BCN ar trebui să definească termenul de „zi lucrătoare”, în legătură cu obligația de a efectua o plată, ca fiind orice zi în care TARGET2 este operațional pentru a efectua această plată și, în legătură cu obligația de a livra active, ca fiind orice zi în care sistemele de decontare a operațiunilor cu titluri de valoare prin care se realizează livrarea sunt deschise pentru efectuarea de operațiuni în locul în care are loc livrarea titlurilor de valoare în cauză.
16. Mecanismele de conversie în euro a sumelor care nu sunt exprimate în euro ar trebui să precizeze că se folosește cursul de schimb zilnic de referință al euro publicat de BCE sau, dacă acesta nu este disponibil, cursul de schimb la vedere (spot) indicat de BCE pentru ziua lucrătoare anterioară zilei în care se face conversia pentru tranzacțiile BCE de vânzare de euro contra cumpărării altei valute.

Caracteristici specifice exclusiv tranzacțiilor de report

17. Vânzarea de active eligibile contra unei sume în numerar în euro se efectuează împreună cu un acord simultan de revânzare, la o dată specificată, a unor active echivalente contra unei sume în numerar în euro.

18. Obligația de a revinde active echivalente ar trebui să definească activele echivalente ca fiind active ale aceleiași emitent, făcând parte din aceeași emisiune (indiferent de data emisiunii) și fiind de tip, valoare nominală, cantitate și descriere identice cu cele ale activelor cu care sunt comparate. Dacă activele cu care sunt comparate au fost convertite sau redenominalizate sau dacă fac obiectul unei opțiuni de cumpărare, definiția activelor echivalente trebuie modificată pentru a indica, în cazul conversiei, activele în care au fost convertite activele inițiale, în cazul exercitării unei opțiuni de cumpărare, activele echivalente activelor eliberate, cu condiția ca vânzătorul să fi plătit cumpărătorului o sumă egală cu valoarea opțiunii de cumpărare, iar în cazul activelor redenominalizate, activele echivalente celor în care au fost redenominalizate activele inițiale plus, dacă este necesar, o sumă de bani egală cu diferența între valoarea activelor înainte și după redenominalizarea acestora.
19. Situațiile de neîndeplinire a obligațiilor care permit BCN să rezilieze și să pună capăt tuturor tranzacțiilor în curs de desfășurare nu diferă în mod substanțial de cele prevăzute la punctul 6
20. Clauzele contractuale sau reglementările relevante aplicate de BCN ar trebui să conțină dispoziții referitoare la compensare destinate să producă efectele economice echivalente celor menționate în continuare.
- (a) La apariția unei situații de neîndeplinire a obligațiilor, se consideră ca fiind împlinit imediat termenul de răscumpărare pentru fiecare tranzacție și, sub rezerva următoarelor dispoziții, orice activ echivalent activelor pentru asigurarea marjei poate fi livrat imediat [astfel încât executarea obligațiilor în cauză ale părților cu privire la livrarea activelor și la plata prețului de răscumpărare pentru activele răscumpărate se realizează numai în conformitate cu dispozițiile de la litera (b) menționate în continuare] sau, ca alternativă, contractul de report va fi reziliat.
- (b) (i) valoarea de piață în caz de neîndeplinire a obligațiilor corespunzătoare activelor răscumpărate și tuturor activelor echivalente activelor pentru asigurarea marjei care urmează să fie transferate, precum și prețul de răscumpărare care trebuie plătit de fiecare parte sunt stabilite de BCN pentru toate tranzacțiile la data de răscumpărare; și
- (ii) pe baza sumelor astfel stabilite, BCN efectuează un calcul privind sumele datorate de fiecare parte celeilalte părți la data de răscumpărare. Sumele datorate de o parte se compensează cu sumele datorate de cealaltă parte, astfel încât doar soldul net este plătit de partea a cărei creanță are valoare mai mică. Acest sold net este datorat și plătit în ziua următoare în care TARGET2 este operațional pentru a efectua plata. Pentru efectuarea acestui calcul, toate sumele care nu sunt exprimate în euro trebuie să fie convertite în euro în ziua corespunzătoare la cursul de schimb calculat în conformitate cu punctul 16.
- (c) Prin „valoare de piață în caz de neîndeplinire a obligațiilor” se înțelege, cu privire la toate activele, la orice dată:
- (i) valoarea de piață a acestor active la momentul evaluării în caz de neîndeplinire a obligațiilor, calculată pe baza prețului celui mai reprezentativ din ziua lucrătoare anterioară datei evaluării;
- (ii) în lipsa unui preț reprezentativ pentru un anumit activ în ziua lucrătoare anterioară evaluării se folosește ultimul preț de tranzacționare. Dacă nu este disponibil niciun preț de tranzacționare, BCN stabilește un preț, luând în considerare ultimul preț identificat pentru respectivul activ pe piața de referință;
- (iii) în cazul activelor pentru care nu există nici o valoare de piață, orice altă metodă rezonabilă de evaluare;
- (iv) dacă BCN a vândut activele sau activele echivalente la prețul pieței înainte de momentul evaluării în caz de neîndeplinire a obligațiilor; venitul net din vânzare, după deducerea tuturor costurilor, taxelor și cheltuielilor rezonabile care au intervenit în cadrul vânzării în cauză, calculele fiind efectuate și sumele fiind stabilite de BCN.
21. Dacă clauzele contractuale sau reglementările relevante aplicate de BCN conțin o dispoziție care permite înlocuirea colateralului, acestea ar trebui să asigure respectarea măsurilor de control al riscurilor prescrise.
22. Dacă clauzele contractuale sau reglementările relevante aplicate de BCN conțin dispoziții privind plata (sau restituirea) marjelor în numerar, trebuie să se prevadă că orice altă obligație de a restitui (sau furniza) marje trebuie în primul rând să fie îndeplinită prin folosirea de numerar până la realizarea aceleiași sume (împreună cu dobânzile aferente).

Caracteristici exclusive ale creditelor colateralizate

23. Activele oferite drept colateral în cadrul unui împrumut colateralizat (de exemplu, un gaj) trebuie să fie valorificabile din punct de vedere legal și să nu fie grevate de creanțe constituite anterior. Ar trebui să fie imposibil pentru un terț (inclusiv autoritatea de lichidare în caz de insolvență) să intervină și să revendice cu succes activele gajate (cu excepția unei fraude) sau orice alte drepturi aferente acestora.

24. BCN ar trebui să aibă capacitatea din punct de vedere juridic să valorifice valoarea economică a activelor gajate în contextul unei operațiuni de furnizare de lichiditate în situații prestabilite care nu diferă în mod substanțial de cele stabilite la punctul 6, iar acestea trebuie să reflecte și circumstanțele în care BCN poate considera contrapartea ca fiind într-o situație de neîndeplinire a obligațiilor în cadrul contractelor de report.

25. Creditele colateralizate ar trebui să prevadă posibilitatea ca operațiunile realizate în cursul unei zile să fie transformate în operațiuni overnight.

III. Caracteristici comune minime suplimentare aplicabile operațiunilor de swap valutar

26. Fiecare tranzacție ar trebui să fie formată din realizarea simultană a unei vânzări și a unei cumpărări, la vedere și la termen, de monedă euro în schimbul unei monede străine.

27. Clauzele contractuale sau reglementările relevante aplicate de BCN ar trebui să conțină dispoziții privind momentul și modalitățile de transfer al plăților. Data vânzării/cumpărării la termen ar trebui stabilită în momentul încheierii fiecărei tranzacții.

28. Clauzele contractuale sau reglementările relevante aplicate de BCN ar trebui să definească moneda străină, cursul de schimb la vedere, cursul de schimb la termen, data transferului și data retransferului în conformitate cu următoarele:

- (a) „monedă străină” este orice altă monedă considerată legală, alta decât euro;
- (b) „curs de schimb la vedere” înseamnă, în legătură cu o tranzacție specifică, cursul de schimb (calculat în conformitate cu punctul 16) folosit pentru conversia sumei în euro în suma echivalentă în moneda străină relevantă pentru tranzacția respectivă, sumă pe care o parte este obligată să o transfere celeilalte părți, la data transferului, în schimbul plății sumei în euro, acest curs de schimb fiind indicat în confirmare;
- (c) „curs de schimb la termen” înseamnă cursul de schimb calculat în conformitate cu punctul 16 și folosit pentru conversia sumei în euro în suma echivalentă în monedă străină, sumă pe care o parte este obligată să o transfere celeilalte părți, la data retransferului, în schimbul plății sumei în euro, acest curs de schimb fiind indicat în confirmare și definit în clauzele contractuale sau reglementările relevante aplicate de BCN;
- (d) „suma în monedă străină în caz de retransfer” înseamnă suma în monedă străină necesară pentru cumpărarea sumei în euro la data retransferului;
- (e) „data transferului” reprezintă, pentru orice tranzacție, data (și, dacă este cazul, ora de la data respectivă) la care trebuie să se realizeze transferul sumei în euro de la o parte către cealaltă parte și care, pentru a elimina orice confuzie, este data (și, dacă este cazul, ora de la data respectivă) la care părțile au convenit să aibă loc decontarea transferului sumei în euro;
- (f) „data retransferului” reprezintă, pentru orice tranzacție, data (și, dacă este cazul, ora de la data respectivă) la care o parte trebuie să retransfere suma în euro celeilalte părți.

29. Clauzele contractuale sau reglementările relevante aplicate de BCN ar trebui să prevadă că anumite situații (menționate la punctul 30) determină încetarea tuturor tranzacțiilor în curs de desfășurare și trebuie să prevadă modul în care are loc această încetare (inclusiv compensarea ca urmare a rezilierii).

30. Situațiile de neîndeplinire a obligațiilor care permit BCN să rezilieze și să pună capăt tuturor tranzacțiilor în curs de desfășurare nu ar trebui să difere în mod substanțial de cele prevăzute la punctul 6.

31. Clauzele contractuale sau reglementările relevante aplicate de BCN ar trebui să conțină dispoziții referitoare la compensare destinate obținerii unor efecte economice echivalente celor descrise în continuare.

- (a) la apariția unei situații de neîndeplinire a obligațiilor, fiecare tranzacție este considerată ca reziliată și valorile de înlocuire ale sumelor în euro și ale sumelor în monedă străină în caz de retransfer sunt stabilite de BCN având în vedere că aceste valori de înlocuire reprezintă sumele necesare asigurării pentru BCN a echivalentului economic corespunzător oricăror plăți care ar fi fost datorate în caz contrar; și
- (b) pe baza sumelor astfel stabilite, BCN efectuează un calcul privind sumele datorate de fiecare parte celeilalte părți la data de retransfer. Sumele datorate de o parte trebuie să fie convertite în euro în conformitate cu punctul 16, dacă este necesar, și compensate cu sumele datorate de cealaltă parte. Numai soldul net este plătit de partea a cărei creanță are valoare mai mică. Acest sold net este datorat și plătit în ziua următoare în care TARGET2 este operațional pentru efectuarea de astfel de plăți.

ANEXA III

ORIENTAREA ABROGATĂ CU LISTA MODIFICĂRILOR SUCESIVE ALE ACESTEIA

- Orientarea BCE/2000/7 (JO L 310, 11.12.2000, p. 1).
- Orientarea BCE/2002/2 (JO L 185, 15.7.2002, p. 1).
- Orientarea BCE/2003/16 (JO L 69, 8.3.2004, p. 1).
- Orientarea BCE/2005/2 (JO L 111, 2.5.2005, p. 1).
- Orientarea BCE/2005/17 (JO L 30, 2.2.2006, p. 26).
- Orientarea BCE/2006/12 (JO L 352, 13.12.2006, p. 1).
- Orientarea BCE/2007/10 (JO L 284, 30.10.2007, p. 34).
- Orientarea BCE/2008/13 (JO L 36, 5.2.2009, p. 31).
- Orientarea BCE/2009/1 (JO L 36, 5.2.2009, p. 59).
- Orientarea BCE/2009/10 (JO L 123, 19.5.2009, p. 99).
- Orientarea BCE/2010/1 (JO L 63, 12.3.2010, p. 22).
- Orientarea BCE/2010/13 (JO L 267, 9.10.2010, p. 21).
- Orientarea BCE/2010/30 (JO L 336, 21.12.2010, p. 63).
-